

Giới thiệu Phong Bụi Phiêu Lưu Ký

Thể loại: Huyền huyền, sắc hiệp, xuyên không, dị giới, khoa huyền

Hắn là một người sống trong thế giới hiện đại.

Vì một sự cố đã khiến hắn xuyên không nhập vào thân xác một thiếu niên 15 tuổi tên là Vô Thanh Phong sinh sống ở một nơi được gọi là < >.

Hệ thống cấp bậc

Hạ đẳng gồm có cấp: F, D, C

Trung đẳng gồm cấp: B, A, S

Thượng đẳng gồm cấp: SS, SSS

Cấp bậc vũ khí

bảo khí => bảo cụ => thánh khí => thần binh => thần khí

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Phong bụi

Phong Bụi khi nhắc đến cái tên này chắc rằng ai ai cũng biết, phải chính là Phong Bụi một tên giang hồ đã xuất hiện trong bụi đời chợ lớn, ngay khi bị Tài nhốt đâm trúng bụng Phong đã kịp xoay mình đá vào người của Tài một phát làm hắn té ngã ra phía sau, bị đâm một nhát ngay bụng Phong tay ôm vết thương bất ngờ ngã xuống ban công.

Uych.....

Phong chết, một đời sóng to gió lớn nay đã trở thành cái xác vô hồn, một khoảng trời tối đen, mở mắt ra thấy mình không mặc quần áo lại đang trong thân xác đàn bà phía bên trên một lão già râu ria đang cố hết sức dang rộng hai chân phong ra chuẩn bị cho thằng đệ của lão tiến vào "còn gì đáng buồn còn gì đáng hận nữa cơ chứ " ngay khi tiểu đệ của lão già sắp tiến vào thì phong đã cắn lưỡi tự tử, cả đời oanh liệt chỉ biết cười lên thân đàn bà nay phải nằm dưới một lão già làm sao gã chịu được, ngay khi chiếc lưỡi bé nhỏ bị phong cắn vào trước mắt phong bỗng chốc tối xầm lại, lại khoảng không đen tối ấy, một tia sáng khẽ chiếu vào không gian ấy, xua tan đi bóng tối đang quay quanh hắn, tỉnh lại trước mặt phong bây giờ một cánh đồng hoa rực rỡ đôi lúc một vài cánh hoa khẽ bay qua

" ui za, đây là đâu, tại sao ta lại ở đây "

Đưa tay lên xoa xoa vùng thái dương cố gắng nhớ lại mọi chuyện vừa xảy ra với hắn

Bên trong trí nhớ gã nhớ lại lúc mình bị tài nhốt đâm trúng bụng máu chảy ra rất nhiều, bất giác đưa tay lên sờ vào bụng ngay chỗ vết thương, kì lạ thay không có bất kì giọt máu nào chảy ra cả, lại một viễn cảnh khác trong trí nhớ của mình làm hắn không khỏi nổi da gà, vậy là mình đã xuyên không, phong bụi tuy là trẻ mồ côi từ nhỏ không ăn học nhưng những kiến thức như ngôn tình hay xuyên không các kiểu thì hắn cũng không thua kém bất kì ai.

Hzz..

Khẽ thở dài, phong không biết mình đang ở đâu cuộc sống mình ở đây thế nào ngay cả một kiến thức cơ bản gã cũng chẳng có, loay hoay cả buổi trời trên cánh đồng hoa yên tĩnh cuối cùng thì hắn cũng mò được đường vào ngôi làng gần nhất, từ xa xa đã thấy khói bay nghi ngút tiếng hò reo khắp nơi " khả khả, ngôi làng này biết ta sắp đến nên mở tiệc chào đón ta đây mà he he " nghĩ thầm trong đầu phong liền co chân chạy thẳng vào làng, vừa tiến vào cổng làng cảnh tượng trước mắt làm hắn không khỏi phẫn nộ ngôi làng mà hắn nghĩ rằng đang mở tiệc thực ra là do bọn sơn tặc gây ra, khói bay nghi ngút là do sơn tặc phóng hỏa mà thành, tiếng hò reo mà hắn nghe được chính là tiếng la hét của thôn dân và tiếng cười vui sướng của sơn tặc mỗi khi giết được một người dân, đứng phía ngoài chứng kiến toàn bộ sự việc làm máu anh hùng vốn đã ngủ yên bên trong tiềm thức của hắn bộc phát, tiền kiếp là một tên giang hồ nổi tiếng giết người không gớm tay nhưng ai biết được phong bụi bề ngoài là vậy bên trong thì khác hắn ước mơ được một lần làm anh hùng được nhiều mỹ nữ quay quanh và yêu hắn thật lòng chứ không phải những nữ nhân đến với hắn vì tiền và tiếng tăm ở tiền kiếp, phong bụi xông lên nắm tay bóp chặt nhảy lên đâm vào tên sơn tặc da đen đang cười ngạo chỉ huy

Bình...

Tên sơn tặc té khỏi ngựa chưa kịp hoàn hồn thì đã ăn thêm một cước của hắn lăn đùng ra bất tỉnh, thấy thủ lĩnh bị tấn công đám sơn tặc đang tấn công thôn dân đổi mục tiêu quay sang tấn công hắn, một tên sơn tặc đầu trọc biệt hiệu là thiết đầu công thúc ngựa lao về phía hắn, khẽ nhếch môi phong sút

đồng cát bên dưới chân của mình lên, ngay khi cát bay lên phong cũng lao lên ngay khi cát bay vào mặt tên sơn tặc thì cũng vừa đúng lúc phong lao đến chân phải dơ lên đá ngay vào đầu tên sơn tặc một phát gãy cổ, khi tên sơn tặc đầu trượt ngã xuống đám lau la thấy thế bắt đầu hoảng sợ vội vã xông vào ôm tên thủ lĩnh rồi phi lên ngựa bỏ chạy, khi đám sơn tặc rút lui những thôn dân còn sống sót bắt đầu tụ tập lại cảm ơn hân rồi rít, trong đám đông một lão già đứng tuổi được bọn họ gọi là trưởng làng bước ra, lão già cúi đầu nói:

" cảm tạ đại hiệp ra tay cứu giúp, on này lão cùng với cả làng xin nguyện khắc ghi trong lòng "

Phong đưa tay lên giải giải đầu ra đáng nói:

" không có gì đâu, chỉ là cháu thấy cháu thấy chuyện bất bình ra tay tương trợ mà thôi, với lửa cũng cháy to rồi mọi người cùng dập lửa nào "

Gõ

Đám thanh niên còn sống sót trong làng đồng loạt hô to, kẻ sách xô, kẻ sách thùng thì nhau dập lửa phong cũng góp một phần kéo nước giếng để giúp họ mau chóng dập tắt ngọn lửa của bọn sơn tặc kia, do ngọn lửa quá lớn mà ngôi làng cũng không nhỏ số lượng người dập lửa quá ít đến tận gần sáng thì mới hoàn toàn dập tắt ngọn lửa kia, hơn một nửa ngôi làng bị thiêu rụi thiệt hại vô cùng nhiều, mãi đến khi trời sáng mây tan gió tạnh phong toàn thân ều oải nằm một đống như người sắp chết một phần vì mệt một phần vì đói do cả ngày hôm qua đến giờ hân vẫn chưa ăn gì, đúng lúc này một cô gái mặc một bộ bạch y khăn che mặt đến trước mặt hân

" trưởng lão mời ân nhân cùng vào dùng điểm tâm "

Nghe hai từ " điểm tâm " làm hân mừng quýnh như vớ được cái phao khi sắp chết đuối ngoài khơi, để cô gái dẫn đường phong cúi đi theo sau vừa đi vừa ngó nghiêng dọc đánh giá tình trạng của ngôi làng. cô gái dẫn phong đi phải đi trái cuối cùng thì dừng lại tại một ngôi nhà khá sang trang so với những ngôi nhà còn nguyên khác, bước vào trong vị trưởng lão đang ngồi ở ghế chủ tọa bên phải là một đàn lão ông, bên trái là một hàng lão bà, thấy phong vị trưởng lão nọ liền tiến xuống mời phong ngồi vào một vị trí còn trống bên hàng lão ông, ngồi ăn với toàn những người già làm phong không được tự nhiên cho lắm " mặc kệ bọn họ, có thực mới vực được đạo " nghĩ thầm trong đầu phong không thêm dùng dằng nữa đưa tay bóc miếng bánh bỏ vào mồm nhai ngón ngáo làm mấy vị lão ông lão bà bật cười không nói nên lời

" trước giờ chưa có ai thú vị hơn ngài cả ân nhân "

" đừng gọi cháu là ân nhân này nọ nữa cháu tên là phong bụi, mọi người cứ gọi cháu là phong là được rồi "

" ân nhân họ phong sao? Họ này thật hiếm à nha "

Một vị lão bà cất giọng hỏi

" dạ không, cháu tên phong còn bụi là do bạn bè đặt chứ cháu từ nhỏ mồ côi nên cháu không biết mình họ gì nữa "

Nói đến đây gương mặt tươi cười của hân giờ đây đã rơi vào trạng thái trầm tư, hiểu được cảm xúc của hân vị lão bà khẽ thở dài nói:

" cho ta xin lỗi..., là lỗi và này đã chạm đến vết thương lòng của cậu rồi "

" thực ra lão bà bà không có lỗi gì cả chỉ là bụi bay vào mắt của cháu mà thôi "

Lúc này đây bên ngoài một nam tử trên mặt có một vết sẹo chạy vào miệng hô to:

" trưởng lão....không xong rồi...đám sơn tặc lại mò đến một lần nữa rồi "

" cái gì...? Tại sao lại là lúc này chứ mau... mau tập hợp những thanh niên trai tráng trong làng ra mau hôm nay chúng ta sẽ quyết một trận sống mái với bọn chúng trả thù cho những người đã khuất "

vị trưởng lão tay chống gậy cùng với nam tử mặt sẹo tiến ra các vị trưởng lão khác cũng cùng nhau tiến ra phong cũng đi theo bọn họ, khoảng mười phút sau ngay tại cổng làng đã tụ tập khoảng hai mươi lăm hai mươi sáu thanh niên kẻ cầm dao, kẻ cầm xẻng còn có kẻ cầm xà beng tất cả đã ở tư thế phòng thủ, phía xa xa đám sơn tặc trang bị khí giới đầy mình cũng bắt đầu tiến vào làng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Kỳ ngộ, việt nam linh giới

Làng Bình Định ngôi làng đảo tạo ra rất nhiều nhân tài giúp ích cho việt nam linh giới, gồm có thập giới Minh Nguyệt, thất kiếm thánh, sát dạ của thiên địa hội,...

Ngay cả trường lão của làng cũng là một ma đạo sĩ cấp A đỉnh phong do nhiều năm không thể đột phá dẫn đến tình trạng lão hóa sức cùng lực kiệt, làng tuy mạnh nhưng do bọn sơn tặc tấn công vào đêm khuya không kịp phòng bị thành ra viễn cảnh máu chảy nhà tan.

Bình Định sơn tặc một băng cướp quy mô lớn trải dài từ tỉnh An Lão đến Vĩnh Thạnh đứng đầu là tên Đầu Méo gã là một ma đạo sĩ cấp A tuổi cũng đã qua 40, bọn sơn tặc dừng lại ở gần cổng làng tên sơn tặc thủ lĩnh tối qua bị phong đánh bại cũng có mặt trong hành ngũ vô danh tiểu tốt, đứng trong làng nhìn ra phong vô cùng cảm thán nét oai phong凛冽 của tên thủ lĩnh, dù từng cầm đầu một băng nhóm khét tiếng ở Sài Gòn nhưng phong cũng chưa từng oai phong giống vậy

Nhìn trai tráng trong làng đã tụ họp lại đầy đủ, vị trường lão già bắt đầu hô to truyền âm đến bọn sơn tặc:

"làng ta đã làm gì đắc tội mà đầu méo thủ lĩnh lại cho người ra tay hạ sát "

Nói đến đây vị trường lão già nắm chặt bàn tay của mình lại

Đám sơn tặc lâu la yếu ớt bị truyền âm của trường lão làm cho đau đớn vô cùng, kẻ thì dùng hai tay bịt chặt lỗ tai lại, kẻ thì nằm lăn lộn dưới nền đất, tên thủ lĩnh nhìn đám lâu la đang ôm đầu la lên chói chết, khẽ nhếch miệng cười khinh khi nói:

"đã làm gì sao? Các ngươi đi mà hỏi Nguyệt Suong, nàng ta năm lần bảy lượt từ chối thành hôn với ta, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, nay ta sẽ phá tan ngôi làng này để xem nàng còn dám từ chối ta không "

Đám đông bắt đầu xôn xao, thấy tình huống như vậy phong bước ra nói:

"hôn nhân là truyện không thể cưỡng cầu nếu hai kẻ không yêu nhau thì đến với nhau sẽ không thể hạnh phúc "

Phải dù là một tên giang hồ yêu cũng đã trải qua hận cũng đã trải qua làm thế nào mà hắn không biết trong tình yêu thì không thể cưỡng cầu hay gượng buộc chỉ có tự mình chinh phục thì mới hạnh phúc, tên đầu méo nhìn phần nộ quát:

"được hay không thì ta mặc kệ, ngươi dám lấy quyền gì mà can ngăn ta, nếu muốn ngăn ta sao không ra đây thử sức "

Tên đầu méo đưa tay ra khiêu khích phong

Hừ...

Để xem ta với ngươi ai sẽ chết nghĩ thầm trong đầu phong lao ra mà không ngần ngại

Bình...

Phong bị đánh văng về sau, đập đầu vào cây mận gần đó, miệng phun ra một búng máu rồi rơi vào trạng thái hôn mê bất tỉnh, mới đến thế giới này lần đầu lại không có bất kỳ một thông tin nào phong làm sao biết kẻ trước mặt mình là một ma đạo sĩ cấp A đầu cơ chứ.

Trong lúc hôn mê không biết trời trăng mây gió gì thì phong thấy trước mặt mình bỗng tối sầm lại một loạt ký ức xa lạ từ một kẻ xa lạ bắt đầu ủa vào tiềm thức hắn

Hắn cũng tên phong nhưng là Vô Thanh Phong năm nay 15 tuổi là một tên công tử nhà giàu với biệt danh là phong bụi vì hắn hay trốn nhà đi bụi, thanh phong đang trên đường nhập học thì bất ngờ bị bạn đồng hành giết người cướp của, xác được giấu trong vườn hoa Bình Định chính là nơi mà phong đã đến thế giới này

Dựa theo kiến thức của thanh phong hắn biết thế giới này tên là Việt Nam lĩnh giới ở đây có một thứ được gọi là ma lực và con người khi tu luyện ma lực được gọi là ma đạo sĩ, ma đạo sĩ chia ra thành nhiều cấp độ gồm sơ cấp F, D, C trung cấp B, A, S và cao cấp SS, SSS mỗi cấp độ chia thành 10 tầng đạt được 10 tầng thì sẽ đột phá sang cấp tiếp theo.

Ngoài ma lực ra còn có các hệ ma pháp như hỏa, thủy, mộc, phong, lôi, thổ, âm, quang, ngoài ra còn có các ma đạo sĩ không dùng ma pháp nguyên tố mà dùng qua những vật trung gian như bảo cụ, bảo cụ cũng được chia ra thành nhiều loại khác nhau như bài ma pháp, ma pháp y, chiến khí, bảo khí,....

Lúc này đây phong mơ hồ tỉnh dậy trước mặt hắn bây giờ là trận chiến của hai bên, bên dân làng mặc dù ma đạo sĩ cấp cao khá nhiều nhưng bọn sơn tặc thì lại quá đông chúng lấy số lượng bù đắp chất lượng dù ma đạo sĩ mạnh cỡ nào đi chăng nữa nếu thiếu ma lực thì cũng không thể tiếp tục chiến đấu nữa, phong muốn lao ra giúp lắm nhưng bản thân hắn hiện tại lại quá vô dụng, bọn sơn tặc khí thế ngất trời chỉ trong nháy mắt đã giết rất nhiều ma đạo sĩ trong làng, đứng nhìn cảnh tượng đang xảy ra phong cắn chặt răng trách mình lại quá vô dụng lúc này đây trong đám hỗn loạn trước mặt bỗng xảy ra dị biến tên chỉ pheo mặt thọc sử dụng toàn bộ ma lực của mình tạo ra một quả cầu hỏa hệ ma pháp phá tan vòng vây tạo ra một con đường lớn cho phụ nữ và trẻ em trong làng bỏ chạy, mấy vị trường lão cũng sức cùng lực kiệt cùng nhau tạo ra một quả cầu bát hệ ma pháp khi 8 hệ nguyên tố cổ ngữ cùng hòa với nhau sẽ tạo ra một vụ không chấn, không chấn những vùng không gian không ổn định khi xuất hiện sẽ kèm theo một vụ nổ thổi bay tất cả mọi thứ xung quanh

Ầm....

Trước mắt phong ngôi làng bình định phúc chốc bị thổi bay không còn một vết tích, trong đồng hoang tàn đổ nát đó có 8 viên ngọc sáng lấp lánh thu hút sự chú ý của phong, nhặt những viên ngọc sắc màu trên tay phong ngờ ngác không biết làm gì thì 8 viên ngọc bay lên tạo thành một vòng tròn rồi hóa

nguyện với nhau thành một viên ngọc màu tím lo lổn, đang ngờ ngác không biết làm gì thì viên ngọc đã nhập vào người phong, phong toàn thân đau nhức kêu la dữ dội rồi lại lăn đùng ra bất tỉnh....

Tách.....tách.....âm....âm....

Trời bắt đầu đổ mưa, những giọt mưa đầu mùa đổ xuống kèm với hơi đất lan tỏa khắp nơi phong đang từng bước từng bước đi dưới cơn mưa nặng hạt ấy....

Uỵch....

"thiệt là một quá đi, muốn ngủ một giấc quá đi mà....." nói rồi phong ngã xuống nhắm mắt định ngủ một giấc phó mặc cho số phận

"đừng ngủ....." một giọng nói ma mị cất lên từ trong tim thức hấn

"ai....là ai vừa mới kêu ta..." phong ngờ ngác hô to trả lời

"là ta! "

"ngươi là ai? " phong hỏi

"ta là ai? Ngươi không cần biết, ngươi chỉ biết một điều ta ở bên trong con người của ngươi hé hé hé hé....."

"là ai? Ngươi rốt cục là ai chứ? Tại sao lại nói cho ta biết " mặc dù phong có hỏi có gào lên thì cũng không có bất kì giọng nói nào trả lời lại cả chỉ có những giọt mưa buồn cứ tiếp tục rơi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Vô danh

Đại lộ vô tận là tuyến đường giao thông chính của Việt Nam linh giới, được chia ra thành 4 tuyến:

Quốc lộ 1A, quốc lộ 1B, quốc lộ 1C, quốc lộ 1D, mỗi tuyến đều có 1 cổng dịch chuyển để có thể giao thông qua các quận, huyện và các tỉnh thành lân cận.

Thành phố cảng Quy Nhơn tại một quán trà ven đường tụ tập một đám đông chen chúc cả một đoạn đường, người người bình luận sôi nổi, người chứng kiến thì ít người bịa thì nhiều một trong số những người đến sớm thì hô to phóng thanh:

"ta không có bịa đâu! Chính mắt ta nhìn thấy mà, cả nhà này bị ma tộc giết chết, nhìn sợ vcl ra ".

"A Hoàng có chắc ngươi nhìn thấy ma tộc không? " một vị lão bá với gương mặt thánh thiện hỏi.

A Hoàng đáp:" xạo làm chó! Cháu thề là đã tận mắt chứng kiến " A Hoàng khẳng khẳng khẳng định

Một vị khác chen vào: " vậy mi gặp xui rồi, ta nghe nói ai mà gặp ma tộc đều không toàn mạng đâu! Biết đâu tên ma tộc đó đang núp đâu đây thì sao ha ha "

Nghe đến ba từ " không toàn mạng " làm a hoàng khê rùng mình, đứng quan sát đám đông phong khê nhú mày

" vô danh ma tộc như thế nào vậy? " phong hỏi

Người tên vô danh đáp:

" toàn thân đen xì, mắt màu đỏ, lưng có 2 cái cánh giống cánh dơi nhưng to hơn, miệng có răng nanh, chúng hoạt động về đêm có khá ít tên hoạt động vào ban ngày, chúng ăn thịt người. "

Phong hỏi:

" sao giống ma cà rồng vậy cha nội "

Người tên vô danh hỏi ngược lại:

" ma cà rồng? Nó như thế nào? "

Phong trả lời:

" giống y như những gì ngươi tả nhưng ma cà rồng chúng hút máu người để sống "

" hôm nào đi kiểm cho ta một con xem nó khác ma tộc chỗ nào ^^ " người tên vô danh hí hửng nói.

" ở linh giới chắc không có đâu " phong trả lời

" sao vậy? Tại sao ở đây không có kì vậy "

" có lẽ chúng ở một nơi nào đó mà thôi kệ chúng đi! Quay lại vấn đề chính nè, giờ sao đi tiếp hay mặc kệ " phong nheo mắt hỏi

" mặc kệ với sức ngươi và ta hiện tại đi tìm chúng thì chỉ có chết " vô danh vô cảm trả lời

Hừm...

Suy nghĩ hồi lâu phong quyết định rời đi mặc cho đám đông cứ tiếp tục bàn tán.

Sau hai tuần dài rong rã cuối cùng phong cũng đã đến vòng xoay an sương, vòng xoay an sương là một ngọn núi với hình cong xoắn ốc là điểm giao nhau giữa Sài Gòn với quốc lộ 1A.

Lộp cộp.....lộp cộp.....

Tiếng xe ngựa vang vọng ngời trong xe phong vô cùng thích thú với cách bày trí khá là độc đáo của người dân nơi đây, bên ngoài là 2 con độc giác mã được khoắc lên một bộ phục linh yên, thân xe được làm từ gỗ lim cao cấp, trên xe được trang trí bằng những viên ngọc trai đủ màu sắc, tấm thảm ngồi được làm từ lông cáo mềm mịn ngồi lên thì sướng khoái vô cùng.

Thời gian thấm thoát trôi nhanh lúc này đây phong đã thuận bồm xuôi gió đến phố tây của sài gòn, bước chân xuống xe phong đặt ngay một phòng sang trọng, phòng của phong bên trái là nhìn thẳng xuống lề đường phía sau là sông sài gòn lững lờ chảy.

Thấy trời cũng đã tối phong nhảy thẳng lên giường đánh một giấc ngủ thật sâu, trong giấc ngủ phong thấy mình đang ở dưới cơn mưa, cơn mưa nặng hạt...

" là ai? Ngươi rốt cục là ai chứ " phong gào to lên hỏi

" ha ha ta là ai ư? Ta không biết? Ngươi có biết ta là ai không? " kẻ kia hỏi lại

Phong đáp:

" không, ta không biết ngươi là ai cả, nhưng tại sao ngươi lại ở bên trong ta? "

Kẻ kia hồi lâu sau mới trả lời hần:

" ta không nhớ bất kỳ một thứ gì liên quan đến bản thân cả, thứ duy nhất ta có chính là linh hồn này "

Nghe kẻ kia nói vậy làm phong khẽ rùng mình lo sợ,

" có khi nào gã ký sinh trong mình rồi đợi thời cơ cướp thân xác mình không " phong nghĩ thầm trong đầu

" ping pong! Đúng rồi đó, ngươi là chủ nhân của huyết nhãn, ngươi chính là thể xác ta cần " kẻ kia nói

Phong cau mày đáp:

" có thể tha cho ta được không, ta vẫn còn yêu đời lắm "

Suy nghĩ hồi lâu kẻ kia trả lời:

" được ta đồng ý nhưng có 3 điều kiện, thứ nhất ngươi phải tìm thân xác lại cho ta, thứ hai ngươi phải nghe theo sự chỉ dẫn của ta, thứ ba ngươi phải đặt tên cho ta "

" được ta đồng ý nhưng ta có 2 điều kiện cần lao thực hiện, thứ nhất không được đọc suy nghĩ của ta thứ hai điều kiện thứ 2 của ngươi hơi vô lý yêu cầu sửa lại " phong đáp

" đừng lo ta không bắt ngươi phải làm những điều vô lý trái với đạo đức đâu " kẻ kia hào hứng đáp

Hừm....

" để xem, không có tên vậy nghĩa là danh, vậy tên của ngươi sẽ là danh đi "

Hừm.....

" có tên thì phải có họ "

Đang suy nghĩ thì kẻ kia nói:

" họ thì ta có, ta họ vô "

" vậy tên của người là vô danh đi "

Phong thốt lên.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Thiết toái nha

" VÔ DANH ư? Cái tên nghe được đó "

Sài gòn còn được gọi là hòn ngọc của biển đông và cũng là nơi rộng lớn nhất của vùng nam bộ nổi tiếng nhất là Thăng Long thành, một tòa thành đặt biệt không thuộc về mặt đất mà thuộc về bầu trời, không biết là ai đã xây nhưng đến khi họ tìm thấy thì nó đã ở đó từ rất lâu rồi!

Đứng nhìn tòa thành trên bầu trời phong đang không biết làm thế nào để có thể lên trên thì bất ngờ gặp Như Ngọc là em họ của phong bất ngờ tiến đến, vừa đến là cô nàng nhanh chóng hỏi:

" phé vật như anh phong mà cũng vào đây học à " như ngọc đánh đả nói

" Như Ngọc cũng vào được thì tại sao ta lại không vào được " phong đáp.

Đối với người nhà họ Vô phong không mấy hảo cảm tốt với đa số các anh chị em cùng lứa, bởi chúng hay khinh thường sĩ vĩ hần.

" anh phong đã đến tại sao lại không lên trên, hay không biết cách để lên " như ngọc trầm chọc hỏi:

" sao biết hay vậy, ta đứng là đứng ở đây lâu lắm rồi " phong cười cười đáp.

Như ngọc sững sờ trước câu trả lời của phong nhưng cũng không ngại dẫn hần lên trên, thăng long thành đúng như tên gọi hoàn toàn cách ly với bên dưới không có bất kỳ một bậc thang hay hệ thống dịch chuyển để lên trên cả, nếu muốn lên trên phải dùng thiết bị bay 69bh69 do ả nhân tộc tạo thành.

Phía bên trên thành là một vùng kiến trúc cổ rộng lớn có nhà cửa, có quán xá,..... nổi bật nhất chính là học viện sài gòn, học viện sài gòn được xây dựng theo hình vòng cung phía sau là hai ngọn tháp là nơi giáo viên và quan chức của thành ở, còn về nơi ở của học sinh được xây thành hai bên phân cách một bên là nữ, một bên là nam.

Cầu nhị khúc là cây cầu duy nhất xuất hiện bên trong thành, nó nối liền với phía bắc thành và phía nam thành ngoài ra cầu còn được biết đến với tên gọi là hoàng hôn bởi khi nhật nguyệt giao thời nơi đây là đẹp nhất, đứng nhìn những cặp đôi tay nắm tay hôn hít làm phong không khỏi nhớ đến những ngày tháng cũ của tiền kiếp

Hz....

Khẽ thở dài rồi lại suy ngẫm những chuyện đã qua, bị tài nhót lợi dụng rồi bị giết chết, đến khi có ý thức lại thì thấy mình đã trở thành đàn bà còn bị một lão già sắp chịch chính mình tiếp đó lại chứng kiến hàng loạt sự kiện làm hần không kịp tiếp thu hết những chuyện đã xảy ra nào là làng bình định nào là kẻ lạ mặt bỗng xuất hiện bên trong bản thân tên là vô danh nữa chứ

" nhanh, ẹ, nhanh lên..... " vô danh hối thúc!

" ẹ, mà cái gì ẹ? " phong hỏi:

" cứ theo chỉ dẫn của ta mà đi " vô danh đáp

Phong cũng không có ý kiến liền đi theo chỉ dẫn của vô danh, rẽ phải rồi lại rẽ trái đi lòng vòng thăng long thành cũng khoảng vài vòng, một như cả hai chân phong dừng lại thở hổn hển hỏi?:

" r...rốt c.....cuộc lão muốn dẫn ta đi đâu "

" rõ ràng ta cảm nhận được khí của nó mà? Sao kì vậy ta? " vô danh lẩm nhẩm đáp.

" ặc " con mẹ lão chơi ta à phong tức giận mắng:

" đâu có đâu mậy, ta thật sự cảm nhận được mà " vô danh biện minh nói

" mà cái gì mới được chứ tự dưng kêu ta chạy tùm lum mò chân gần chết đây nè "

Đang không biết chuyện gì thì vô danh lại bảo hần đi chuyên, theo chỉ dẫn của vô danh lần này nơi phong đến là một con hẻm nhỏ rồi dừng lại tại một cửa hàng khá cũ kỹ, bước vào trong thì phong thấy một vị chủ quán gầy gò, ốm yếu đang dùng khăn lau đi những thanh kiếm đã bám đầy bụi chứng tỏ cửa hàng từ lâu đã không một khách ghé thăm, thấy phong vị chủ quán mừng rỡ bước ra chào hỏi hết sức lịch sự

" giờ sao đây? " phong dùng thần giao cách cảm để nói chuyện với vô danh

" mua kiếm chứ sao! " vô danh đáp cộc lốc

Thấy phong đang đứng như trời trồng vị chủ quán tiến lại hỏi:

" cậu không sao chứ? Cậu đang muốn mua loại nào "

" loại tốt nhất " phong đáp

Nhìn phong một hồi vị chủ quán đi vào bên trong lát sau lão mang ra một loạt vũ khí nào là kiếm nào là đao, thương, giáo, kích,.....phong đang phân vân lựa chọn thì vô danh một lần nữa hô to trong đầu phong chỉ dẫn hần đến vị trí của một thanh kiếm khá cũ kỹ được đặt trong góc phòng, cầm thanh kiếm trên tay phong không mấy ấn tượng lắm nhưng vô danh đã kêu thì hần đành phải mua thôi

Một ngày dài đằng đẵng trôi mau phong toàn thân mệt như nằm ngã nghiêng trên ghế sofa tay vẫn cầm thanh kiếm ngắm ngía để xem có gì đặc biệt thì bất ngờ trong đầu hần nảy ra một ý tưởng điên rồ đó là đặt tên cho thanh kiếm, đặt tên cho vũ khí của mình là một điều cần thiết cho các ma đạo sĩ mặc dù ma đạo sĩ chủ yếu dùng ma pháp nhưng cũng có một loại ma đạo sĩ dùng vũ khí chiến đấu được gọi là chiến ma đạo sĩ, cũng như ma đạo sĩ chiến ma đạo sĩ cũng chia ra thành các cấp bậc A,B,C,.....(viết vậy cho nhanh chứ thật ra cấp độ y hệt ma đạo sĩ)

"Hừm...., để xem thân hình tồi tàn, lưỡi kiếm thì ngay cả một cọng cỏ cũng không đứt, vậy tên của ngươi là cùi bắp!" Phong vừa cười vừa đưa tay vuốt vuốt cái cằm của gã dương dương tự đắc.

Chợt giọng nói quen thuộc vang lên:

"Nhu hạch! Nó đã có tên sẵn rồi " vô danh vừa cười vừa nói

" này lần sau xuất hiện thì báo trước một tiếng chứ tự dưng lù lù xuất hiện làm hết cả hồn đây này, mà nó tên gì vậy? "

" tò mò chứ gì? " phong gật đầu đáp:

" đeo nói " vô danh châm chọc trả lời:

" làm như ta cần biết lắm vậy! không nói thì ra sẽ dùng tên đã đặt nó tên cùi bắp " phong vô sự đáp:

" Thiết toái nha! "

Vì mình bận một số việc nên ra chap không đều và ngắn hứa là sẽ ra chap đều đều trong thời gian sắp tới mong mọi người đọc ủng hộ em....

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Thảm chiến thành thắng long

" tên của nó là thiết toái nha " vô danh trầm giọng nói, tương truyền vào thời xa xưa khi loài người bị ma thần tộc đến từ hư không xâm chiếm vua Đinh Tiên Hoàng đã cầu xin chúa trời giúp đỡ, chúa trời không giúp mà chỉ truyền dạy cho Đinh Tiên Hoàng một lệnh chú dùng nó để triệu hồi anh hùng, vị anh hùng được triệu hồi đến đã dùng một thanh kiếm bằng xương rồng và được gọi với một cái tên là thiết toái nha, anh hùng cùng thanh kiếm của mình đã càn quét và phong ấn ma thần tộc và cánh cổng hư không lại suốt 4000 năm, đánh bại ma thần tộc vị anh hùng cưỡi ngựa bay về trời không ai biết tên hay tuổi của vị anh hùng đó chỉ biết rằng ngài đã mặc một bộ áo giáp vàng trong như một vị đế vương từ đó nhân dân gọi ngài là vua vô danh, 4000 năm trôi qua truyền thuyết anh hùng cũng lưu mờ không một trang sử không một dấu tích vị anh hùng đã hoàn toàn bị lãng quên chỉ có duy nhất lệnh chú triệu hồi ngài thì vẫn còn đó...vô danh bắt đầu giảng dài cho phong biết

"thế vị anh hùng đó đã đi đâu? " phong tò mò hỏi, " chịu! Ta cũng không biết " vô danh trả lời cộc lốc " vậy bây giờ làm thế nào để nó mạnh lên " phong ngơ ngác hỏi " đó biết... " vô danh hồ hững đáp, cảm thiết toái nha trên tay phong không mấy hào hứng bởi hắn có kiếm nhưng không thể dùng vậy thì bá kiểu gì?

"nhưng sẽ có lúc ngươi dùng được " vô danh nói tiếp " hừm... vậy thì khi nào? "

" khi ngươi đủ mạnh để dùng.... "

" vậy thôi dẹp mẹ nó đi " cất thanh gươm vào trong nhẫn không gian phong nhanh chóng rời khỏi cửa tiệm

Hoàng hôn buông xuống một bóng người hiu quạnh toàn thân bịt kín chỉ trừ cặp mắt quý dị hé mở lặng lẽ bước vào một quán cafe quen đường thì thẳm vào tai tên phục vụ rồi lặng lẽ rời đi, không biết họ đã nói những gì nhưng tên phục vụ sau khi nghe được thì mặt xanh như tàu lá chuối vội vàng vàng chạy vào trong trước sự ngơ ngác của hàng khách xung quanh

Bước vào căn phòng đã được học viện chuẩn bị phong tỏa mắt nhìn xung quanh căn phòng không quá to chỉ đủ một người ở nhưng lại trang trí hết sức tinh tế tráng lệ trông không khác khách sạn 5 sao ở thế giới cũ là mấy, bố trí đâu vào đó phong bắt đầu nhìn quanh căn phòng tỏ vẻ hài lòng với cách bố trí ảnh hưởng mọi góc nhìn của mình, bước vào bốn tám phong bắt đầu suy ngẫm làm thế nào để bá lên thì bất chợt...

ẦM.....!!!!

1 tiếng ầm vang vọng bên ngoài người người nhón nháo bàn tán xôn xao, phong bị tiếng nổ làm cho giật mình vội vàng mặc lại quần áo rồi lao nhanh ra bên ngoài ban công phòng, phía xa xa nơi tòa cao ốc của các vị linh mục trong thành ở, khói bay nghi ngút người chạy tán loạn, có một ai đó hô to:

" ai đó làm ơn đức chúa trời còn kẹt trong đây..... " những người xung quanh nghe thế bắt đầu nhón nháo trong đám đông lại có một kẻ hô to:

" bọn tà ma ngoại đạo đã bị trừng phạt, 500 anh em của ta đâu cùng xông lên diệt trừ tà đạo....." sau tiếng hô to một nhóm người mặc đồ xanh lá vai có huy hiệu màu đỏ trên cổ áo có hình ngôi sao vàng tay cầm cây ba-ton lao vào đám người linh mục được cho là tà đạo dị giáo, lại có một kẻ khác hô to:

" chúa trời sẽ tha thứ cho các con hãy bỏ vũ khí xuống ân năng hối cải " người này là cha xứ đạt nhĩ ma hay còn được biết đến là đức chúa trời(hàng fake) sau khi thoát khỏi vụ nổ thì thấy sự việc trước đang diễn ra, ngay lập tức có một nhóm người mặc đồ vàng từ đâu đến chân chạy vào tay còn cầm theo cây dùi vừa chạy vào vừa đồng thanh hô to:

" chúa con mẹ mày!!! Tha con mẹ mày anh em hội đồng thông điệp hần..." đám người mới tới liền xông vào đánh đập đạt nhĩ ma làm lão bị thương trầm trọng rồi qua đời, chứng kiến cảnh tượng trước mắt đám đông đến xem náo nhiệt bắt đầu náo loạn, một trong số những người tin theo hội thánh đức chúa trời bắt đầu xông vào cứu những vị linh mục kia một kẻ khác hô to:

" tà giáo cần phải tiêu diệt..... cộng sản mới là chính nghĩa..." sau tiếng hô những người còn lại bắt đầu ủng hộ cộng sản liền tiến lên đánh những người theo hội thánh đức chúa trời.....

Nhìn cảnh tượng trước mặt phong chỉ biết cười trừ chả biết thế nơi này ra sau cứ nơi nào ta đến là y như rằng có chuyện chém giết thế này phong nghĩ thẳm trong đầu rồi lại vô tâm mặc cho đám người bên dưới chém giết hần cứ ung dung đánh một giấc ngon lành...

Vài ngày sau thăng long thành trở lại về yên bình vốn có phe những người theo thánh đức chúa trời hoàn toàn bị tiêu diệt phe cộng sản cùng với phe ủng hộ mở tiệc tung bừng dưới phố dù trận chiến 2 phe kịch liệt cỡ nào thì học viện sai gòn vẫn không hề bị hư hại gì cả, nguyên nhân là do trong trường có hai vị ma đạo sĩ cấp S lánh đời nên dù có chiến tranh họ cũng mặc kệ miễn không động đến họ thì thôi, ma đạo sĩ cấp S có điên mới động vào nên cả 2 phe chỉ chiến trong trấn hoàn toàn không lẫn qua học viện

Tại một tòa thành kiên cố được xây dựng theo kiến trúc la mã cổ đại vị linh mục già nua vỗ mạnh tay xuống bàn ti về tức giận trước hành động của đảng cộng sản

"dám cho bọn ta là tà ma ngoại đạo sao hừ ta sẽ cho các ngươi nếm mùi đau khổ.... người đâu!!! "

Rừng u minh khu rừng già heo lánh nằm giữa cà mau và kiên giang tại một căn cứ bí mật của đảng cộng sản những vị lãnh đạo vừa nhìn chiến công vừa ăn mừng chiến thắng của họ...

Truyện này là hư cấu các địa điểm tên gọi cảnh vật vị trí đều là hư cấu chỉ là tên giống nhưng khác xa so với nơi thật đừng lên google map tìm chi cgo mắt công ^o^.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Không tiêu đề

Tin tức hội thánh đức chúa trời ở thăng long thành bị đảng cộng sản tiêu diệt nhanh chóng lan ra khắp việt nam linh giới, các đế quốc lớn bắt đầu rục rịch diển hình như Chu Tước đế quốc khắp nơi đều treo biển tuyên quân, Bạch Hổ đế quốc có một táng quân di chuyển về phía tây rồi đột nhiên biến mất chẳng biết họ đi đâu và làm gì,....

Việt nam linh giới đất nước bị chia cắt thành bốn đế quốc gồm miền bắc có Bạch hổ đế quốc, miền trung có Huyền Vũ đế quốc, miền nam có Thanh long đế quốc, miền tây có Chu Tước đế quốc mỗi đế quốc đều thờ phụng một vị thần thú tương ứng với đế quốc của họ.....

Lý Tiểu Long là một thiếu gia bị mắc bệnh chi âm thần thể người bị mắc căn bệnh này đan điền sẽ bị phong tỏa không thể sử dụng được ma lực cũng chính vì điều này nên gã được cho là phế vật, chán đời cậu quyết định rời bỏ nhà về vùng nông thôn hẻo lánh sinh sống, một hôm nọ cũng như hàng ngày tiểu long lên núi sapa tìm nhân sâm vì những nơi có băng tuyết thường hay xuất hiện nhân sâm với hi vọng tìm được hóa dương thần sâm để chữa bệnh nên dù sapa có lạnh giá hãn cũng quyết tìm ra băng được đã 3 năm trời qua đến giờ tiểu long đã tìm gần hết các khu vực lớn nhỏ của sapa nhưng vẫn không tìm được với hi vọng cuối cùng còn sót lại tiểu long quyết không từ bỏ quyết định tiến vào khu vực cấm của sapa, khu vực cấm là một vùng ít người ra vào ngay cả siêu cấp ma thú cũng không dám lại gần phía bên trong khu vực cấm hoàn toàn khác với bên ngoài, bên ngoài tuyết phủ hết cả đường đi nhưng kì lạ thay bên trong hoàn toàn không có bất kì hạt tuyết nào cả phía bên trong có một hang động hình xoắn ốc chứa đầy các bộ xương men theo con đường mòn dẫn vào trong tiểu long bắt đầu choáng váng với cảnh sát bên trong một cái hang với rất nhiều linh thảo mọc đầy theo các ngách động giữa những hang động có một vùng phát sáng kì lạ, tò mò tiến lại gần tiểu long phát hiện trước mặt có một thanh kiếm được cắm xuống đất, thân kiếm cắm sâu xuống đất chỉ để lộ ra phần cán kiếm tò mò tiểu long quyết định rút thanh kiếm ra xem thế nào, trái với suy nghĩ của tiểu long thanh kiếm dễ dàng bị tiểu long rút ra ngoài, nhìn sơ qua thanh kiếm chỉ ngắn cỡ 2 lòng tay nhưng lưỡi cực kì sắc bén, phía dưới nơi thanh kiếm được rút ra bắt đầu sinh ra dị biến máu không biết của ai từ dưới lòng đất bắt đầu trào lên rồi từ từ tạo thành hình dáng một con rồng màu máu ngọc đầu lên cao cười khoái trá:

" Sùng Lâm ơi! là Sùng Lâm cuối cùng ta cũng thoát ra được rồi ha ha ha....." cười một hồi lâu con rồng bắt đầu chú ý đến sự hiện diện của tiểu long nó liền quay sang hỏi:

" thằng con hoang nào đây!!! Mày là thằng nào??? Là con thằng Lâm phải không? Nó ở đâu khai ra mau....." vừa nói xong không kịp để tiểu long đáp con rồng quay sang tấn công tiểu long

Ầm.....tiếng động do tiểu long trong lúc hoảng loạn đã vô tình kích hoạt cơ quan động, một cái cửa bí mật bất ngờ hạ xuống chắn hết lối ra, tiểu long quay sang nhìn xích long, xích long lại nhìn trầm trầm vào hãn ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống hãn

" Đ...I...T...con....mẹ....mày! Tao mới thoát ra chưa kịp nhìn thế giới bên ngoài một lần vậy mà m...mày...." xích long nói giọng run run khéo mắt ứa ứa nước mắt chỉ tiếc lão là một hồn ma nên không thể rút nước mắt nhìn xích long đau đớn như vậy tiểu long thở dài rồi nói tiếp

" với cái thân hình to đùng của ngươi mà không phá được ra ngoài sao? " xích long nhìn hãn bằng nửa con ngươi "mày đến từ thế giới nào? Ngay cả nguyên tắc của một hồn ma mà cũng không biết? " nghe xong tiểu long sực nhớ lại là hồn ma chỉ có thể tấn công vật thể sống còn với vật thể tự nhiên thì không " này ta có một thắc mắc? " tiểu long giọng tay lên hỏi: " nói " xích long bức dọc đáp: " ngươi là một hồn ma thì chắc chắn phải tìm một vật thể sống nếu không sẽ tan biến đúng không? " xích long gật gù trả lời, tiểu long lại nói tiếp: " ta là một vật thể sống! Nhưng sao lão lại không trọn ta làm vật chủ " xích long lại nhìn hãn bằng nửa con ngươi " mày ăn gì khôn vậy!! Cơ thể mày có chi âm thần thể ngu gì mà nhập vào " tiểu long lại tiếp lời "vậy ngươi biết chữa chi âm thần thể không? " tiểu long hỏi: " không! Từ xưa đến nay chi âm thần thể là một thân thể hiếm trong vạn người có một, ngươi có chi âm thần thể là phúc của ngươi đó." Tiểu long thất vọng cúi mặt xuống cứ ngỡ có cách chữa trị nhưng ra là vô phương cứu chữa, một hồi lâu sau " này " xích long quay sang kêu hãn " chuyện gì? " tiểu long đáp!" Có chi âm thần thể mà sao mày buồn vậy " xích long tò mò hỏi " không lẽ vui, cũng vì nó ta không thể tu luyện được và phải mang cái danh phế vật đây " chạm đến nỗi đau tiểu long bức bối trả lời " mày muốn bá đạo không? " xích long hỏi " có! Tất nhiên có chứ! Ngươi có cách gì sao? " tiểu long mừng rỡ khi nghe đến 2 từ bá đạo chỉ cần thoát khỏi cái danh phế vật thì dù nhảy xuống dầu sôi lửa bỏng hãn cũng làm " cho tao kí sinh trong cơ thể mày!" Xích long nói " vậy ta có chết không?" Tiểu long hỏi " không sau đâu cha nội " xích long đáp " chắc là không chết hông " hãn lại lặp lại câu hỏi một lần nữa xích long không nói mà chỉ gật đầu

" được.... ta đồng ý!!!" Tiểu long hô to đồng ý " vậy ta bắt đầu nha " xích long hỏi " ừ.. cứ vào trong tao đi " nói rồi tiểu long cắn răng nhắm chặt hai mắt lại cho xích long nhập vào nhưng trái với cảm nghĩ của hãn xích long hóa thành một đồng máu rồi từ từ nhập vào hãn.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Ngũ long hội tụ

Phủ chủ thành Kim Diệp thành chủ Bạch Mã Ôn đang ngồi đọc sách miệng nhâm nhi tách trà, bỗng từ trên trần xuất hiện 2 kẻ áo đen toàn thân bịt kín như ninja

" số 6 và số 9 có chuyện gì?" Bỏ quyển sách qua 1 bên vị thành chủ cất tiếng hỏi, một trong 2 kẻ áo đen là số 6 nhanh chóng lấy ra một phong thư rồi từ từ tiến lên dâng cho bạch mã ôn

" khả khả đúng như dự đoán cứ theo kế sách mà làm " nói rồi lão phát tay bảo lui 2 kẻ áo đen nọ liền nhanh chóng biến mất như chưa từng xuất hiện

Thành thăng long đã 1 tuần trôi qua kể từ khi cuộc chiến giáo hội và cộng sản kết thúc mọi thứ trở lại bình thường nhưng hôm nay khác với mọi hôm

người người tập nập chủ yếu là các vị quý tộc và công tử nhà giàu đến nhập học vì hôm nay là lễ khai giảng cho tân sinh.

Mở đầu cho buổi khai giảng là bài tuyên ngôn kéo dài 2 tiếng của thầy hiệu trưởng, mấy ai biết được rằng vị hiệu trưởng tầm 60 lại là một trong số những ma đạo sĩ cấp S chữ danh, cũng như bao người phong cũng đứng dưới ánh nắng chói chang của mùa hạ, sau màn tuyên ngôn tiếp đến là màn chào hỏi tân sinh của các giáo viên trong học viện

Sau khi được phân chia thành các lớp phong được đưa vào lớp chuyên về lõi hệ nguyên tố, ngồi trong lớp học tìm của hắn đập nhanh như muốn rút ra ngoài "trời ơi toàn là loli thế này! Tìm mình rút ra mắt " đang suy nghĩ thì bên ngoài có tiếng bước chân rồi từ cánh cửa lớp học 1 cô giáo với chiếc áo dài màu trắng thướt tha bước vào

" chào các em! Cô tên Mai từ giờ cô là giáo viên chủ nhiệm của các em " mở đầu là màn chào hỏi của cô giáo mai kể đến thì từng người lần lượt giới thiệu bản thân chính mình, lớp học kéo dài 6 tiếng với 3 tiếng lý thuyết và 2 tiếng thực hành ngoài ra còn 1 tiếng khảo hoạch, khảo hoạch là một phần đề chớ thành ma đạo sĩ nhưng thực ra cũng không cần thiết, khảo hoạch chỉ là để kiểm tra ma lực học sinh bởi có kẻ tuy có ma lực nhưng không thể sử dụng ma tố, ma tố là các nguồn năng lượng nguyên tố bên trong cơ thể nếu không có ma tố sẽ không sử dụng được thuộc tính ví dụ như một người có ma tố hệ hỏa sẽ sử dụng được hỏa hệ ma pháp phi nguyên tố,....

kẻ không có ma tố thì sẽ không sử dụng được ma pháp thuộc tính mà sử dụng ma cụ ví dụ như vũ khí chẳng hạn,....

Kết thúc buổi học đầu tiên phong cũng như bao người rời khỏi lớp học để về ký túc xá, mặc dù là một ngôi trường lớn với số lượng học sinh đông đảo nhưng ký túc xá chỉ duy nhất 1 người ở nhằm tạo ra sự riêng tư cho học viên và để học viên có thể thoải mái tu luyện hơn.

Giữa màn đêm lạnh lẽo 2 bóng ánh 1 trắng 1 tím thi nhau bay lượn trên bầu trời

" choang...."

Tiếng vũ khí và chạm vào nhau như một bản nhạc hào hùng dưới ánh trăng

" bình..... ầm..."

Tiếng va chạm khi 2 nắm đấm chạm nhau, cả 2 bóng ánh đều bị dội ngược về sau, dội về rồi lại lao lên 2 thân ánh đánh nhau cuồng loạn cây cối xung quanh thi nhau ngã xuống, cả 2 lại lao vào nhau nhưng rồi lại văng ra xa nhưng lần này thì khác với những lần trước trên không trung phút chốc xuất hiện một kẻ mặc giáp bạch kim kẻ vừa xuất hiện quát

" các ngươi đến khi nào mới chịu dừng tay đây hả "

Kẻ màu trắng tay chống xuống đất từ từ ngồi dậy nói

" thiên long! Tránh ra! Đây là chuyện riêng của bọn ta "

" phải! Là chuyện riêng của bọn ta!"

Kẻ màu tím cũng gượng dậy nói

" ta đúng là bó tay với 2 người các ngươi! Các ngươi muốn làm gì thì làm đi 4000 năm trôi qua rồi mà các ngươi vẫn vậy " kẻ được gọi là thiên long bực bội nói

" tại lạc long quân phong ấn xích long rồi nên ta không còn đối thủ thế nên ta mới tìm hắn đó chứ " kẻ màu trắng gãi gãi đầu nói

" vậy còn ngươi thì sao nguyệt long "

Nguyệt long không nói gã đứng dậy tay thu hồi kiếm rồi phóng thẳng lên không trung rồi bỏ đi, nhìn bóng lưng nguyệt long rồi khỏi thiên long khẽ thở dài lắc đầu nói:

" 4000 năm không gặp anh ta vẫn vậy "

" thì hắn vốn là một tên kiêu hùng mà " bạch long cười tươi đáp

" hừm, ra vậy! còn anh thì sau bạch long 4000 năm qua anh làm gì " thiên long tò mò hỏi " ta chẳng làm gì cả! Chỉ ăn với ngủ rồi tìm ngân long đánh nhau " bạch long vừa nói ngữ khí tỏ ra hết sức tự hào

Ầm...

Từ trên bầu trời 2 thân ánh 1 tím 1 xanh đáp xuống, bụi bay mù mịt, khi bụi bay đi hết để lộ ra nguyệt long vẫn bộ giáp tím khi nãy ngoài ra còn một kẻ giáp xanh lam đi cùng với gã, kẻ mặc giáp xanh đưa tay lên chào

" đã lâu không gặp "

vừa nói xong trên bầu trời lại thêm một kẻ giáp vàng đáp xuống

" đã lâu không gặp" kẻ vừa mới đến trả lời

" kể từ khi long vương tể diễn ra cũng đã lâu lắm rồi chúng ta mới tụ họp lại như thế này " thiên long khẽ nói

" cũng đã lâu lắm rồi!" Nói đến đây ngân long tỏ vẻ trầm tư nói

" này nguyệt long! Trận đấu của ta và người vẫn chưa kết thúc dứt điểm luôn thôi " bạch long đứng dậy định rút thanh bạch long trăm của mình ra thì bị hoàng long cản lại

" đây không phải lúc đánh nhau! Có chuyện lớn rồi " ngân long nói tiếp

" chuyện lớn gì vậy? " thiên long hỏi

" xích long cùng với hắc long cả đã tái sinh trở lại " ngân long nói tiếp

" lần này không biết sẽ có bao nhiêu sinh mạng phải ngã xuống đây, nhân loại có lẽ sắp bị diệt vong " hoàng long âm trầm nói

" ha ha vậy mới xứng là đối thủ của ta chứ " bạch long vừa nói vừa cười ha ha

" xì..., muốn làm gì thì làm ta không quan tâm " nguyệt long lạnh lùng đáp, nói rồi gã lạnh lùng bỏ đi những kẻ khác cũng lắc đầu rồi không lời từ biệt bỏ đi mất chỉ còn lại bạch long nằm bẹp xuống đất ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tước đoạt

Ngày thứ 2 trong học viện phong được đưa đến 1 tòa nhà hình ốc bu cao ngút, đây là nơi các tân sinh chọn ra ma đạo thư của riêng mình còn được biết đến với tên gọi là nguyệt quý (nguyên nhân về sau sẽ biết) bước vào bên trong

" *** mẹ mất tao! Trời *** Hư mỗys con rồi!" Đám tân sinh hô hoán khi nhìn thấy phó hiệu trưởng Lương Đình Toàn với mái tóc dài màu trắng xóa, cặp kính cận hạ xuống mũi, cơ thể body chuẩn chỉ tội gã chỉ mặc mỗi cái quần đùi 3m mà bọn con trai hay mặc (làm hư mắt cả 1 thế hệ)

" các em bình tĩnh " đưa 2 ngón tay đẩy cặp kính lên trên phó hiệu trưởng nhẹ giọng nói " các em có biết đây là đâu không?" Phó hiệu trưởng nói tiếp

" có " phía bên dưới đám tân sinh đồng loạt hô to

" nếu các em đã biết thì thầy không cần giới thiệu nữa! Các em hãy chọn cho mình 1 ma đạo thư để tu luyện đi " nói rồi thầy hiệu phó bước qua 1 chiếc ghế đặt ở góc phòng lấy từ nhẫn không gian ra một quyển sách tựa đề 12 nữ thần do tác giả sử lai đặt viết, vừa đọc sách vừa nhâm nhi cafe mặc cho bọn tân sinh tha hồ lựa chọn thoải mái, phong cũng tiến vào trong định chọn quyển vô hình cang khôn thì một giọng nói quen thuộc bên trong hân phát ra " ngân thứ 7 khu 36 tầng 19 " giọng vô danh đều đều phát ra, bước tới gần thứ 7 leo lên tầng 19 khu 36 phong phát hiện ra một quyển ma đạo thư dính bụi đề 2 chữ " tước đoạt " cầm quyển ma đạo thư ra gặp phó hiệu trưởng xác nhận liền kết chủ tớ, liền kết chủ tớ từ người liền kết ra còn không thì không ai có thể đọc và biết tên của ma đạo thư đó cả

" thưa thầy em quyết định chọn ma đạo thư này ạ " vừa nói vừa đưa ma đạo thư ra cho Lương Đình Toàn xem

" trò chắc chứ " phó hiệu trưởng hỏi

" chắc ạ " phong đáp

" đặt ma đạo thư ngay tim rồi đưa tay phải ra "

Phong đưa ma đạo thư đặt ngay tim tay phải đưa ra phó hiệu trưởng vẽ một vòng tròn ma pháp vào tay phong miệng râm ran chú ngữ, một lúc lâu sau một luồng thông tin khổng lồ của quyển ma đạo thư tựa đề tước đoạt bất ngờ truyền vào đầu gã, quyển ma đạo thư vốn đặt trước tim giờ đã biến mất như chưa từng tồn tại.

Kết thúc ngày học thứ 2 phong lê bước về phòng ký túc xá, vừa về đến phòng gã lăn đùng ra ngủ đang trong cơn mê man

" dậy! Dậy đi thằng đàn! Chỉ ăn với ngủ " vô danh bực bội quát

" mới có 3 giờ sáng gọi tôi chi vậy " phong mơ hồ tỉnh giấc

" hôm nay là ngày âm hàn rất tốt cho tước đoạt của ngươi " vô danh nói

" tốt chỗ nào? Mà tước đoạt cái gì cha nội " dù chọn ma đạo thư tước đoạt và có nội dung bên trong nhưng phong không biết khả năng đặc biệt của nó lẫn kích hoạt như thế nào

" đi theo hướng dẫn của ta " vô danh hồi thức, mặc dù buồn ngủ nhưng phong không dám cãi lại vô danh vì hắn đã hứa sẽ nghe theo hướng dẫn của vô danh, men theo con hẻm nhỏ cuối phố phong cuối cùng cũng dừng lại tại một con hẻm nhỏ, trong hẻm một kẻ toàn thân đen xì với 2 hốc mắt màu máu đang cười khoai trá phía bên kia là một cô gái trẻ nét mặt xinh xắn phong đoán chắc tầm 20 gì đó

" tước đoạt có 2 chức năng, thứ nhất là tước đoạt sức mạnh của một khu vực trong tầm phạm vi cho phép ngươi từ yếu trở nên mạnh tác dụng phụ cần một khoảng thời gian lớn để hồi phục lại thể lực, thứ hai mỗi khi ngươi giết chết một kẻ nào đó sức mạnh của hắn sẽ được tước đoạt thành của ngươi " vô danh nói khi phong đang có ý định lao ra

"Vậy làm sau kích hoạt khả năng của nó " phong vừa lao ra vừa hỏi

" tập trung tinh thần vào mục tiêu cần tước đoạt đọc chú ngữ trang 51 trong ma đạo thư " vô danh hồi thức

Phong làm theo chỉ dẫn của vô danh ngay lập tức một vòng tròn vô hình được hình thành trong bán kính 15m

Bình

Ngay khi tước đoạt thành công cũng là lúc phong chạm mặt tên ma tộc kia 1 đám đánh bay hắn ra xa " khả khả giờ ta bá đạo cmnr " phong vừa cười vừa cảm nhận sức mạnh căng tràn trong cơ thể mình, tên ma tộc sau khi bị đánh cũng lồm cồm ngồi dậy nhưng hắn chưa kịp đứng lên đã bị phong tung một cước văng ra xa lê một đoạn dài dưới mặt đất

" nhanh giết hắn đi! Thời gian của ngươi sắp hết rồi " bên trong vô danh hồi thức cứ mỗi 1 giây trôi qua sức mạnh phong tước đoạt được dần yếu đi nếu không phải ngày âm hàn có lẽ phong đã gục từ lâu lắm rồi, tên ma tộc sau khi bị đánh văng ra cũng không thua kém 2 cánh sau lưng đang ra rồi lao về phía hắn

Bốp...bình....

Âm thanh của nắm đấm mỗi khi phong và tên ma tộc chạm vào nhau cuộc chiến không cân sức bây giờ đã chở thành cân sức khi sức mạnh phong lấy từ tên ma tộc dần yếu đi

Xoẹt...

Một nhát chém cực đẹp xuyên qua cơ thể của tên ma tộc, cắt thanh kiếm vào nhẵn không gian phong quay sang nhìn cô gái rồi lạnh lùng bỏ đi

Sáng hôm sau tin tức anh hùng vô danh đánh bại ma tộc được lan ra khắp nơi thành thẳng long nhưng không ai biết anh hùng vô danh đó là ai cả bởi lúc káo ra phong đã tranh thủ đeo một chiếc mặt nạ để hở ra một bên mắt tránh lộ danh tính bởi dòng họ Vô dù được phép tu luyện ma lực nhưng bị hạn chế sử dụng ma lực dù bất kì tình huống gì trừ phạm vi bên trong học viện luật vua ban là vậy nên phong mới phải đeo mặt nạ che giấu bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Hủ

Các đạo hữu lưu ý chương có cảnh sắc nên cân nhắc trước khi xem

Đêm tĩnh mịch người người đi ngủ chỉ duy nhất một kẻ toàn thân kín mít đang nhẹ nhàng leo lên tầng trên của Vịnh Xuân Trang, Vịnh Xuân Trang hay còn được biết đến là Vịnh gia là một tòa nhà cao 4 tầng chiếm một tỷ lệ đất đai rộng lớn của thành thẳng long.

Bên trên tầng 4 kẻ bịt mặt kéo nhẹ chiếc khăn che mặt xuống làm lộ ra một gương mặt tuấn mỹ không sai đó chính là phong vừa thờ hồng học vừa hỏi

" ngươi có chắc thứ đó có ở đây không?"

" có " vô danh đáp chắc nịch

" vậy nó ở đâu?"

" theo chỉ dẫn của ta!" Theo chỉ dẫn của vô danh phong bước vào một căn phòng khá là sang trọng, tò mò tìm tòi phong phát hiện ra đây là một thư phòng của một tên công tử nào đó, đúng lúc này phía bên ngoài tiếng bước chân vang vọng càng lúc càng tiến lại gần, khi cánh cửa hé ra một thanh niên dáng người mập mập thân chỉ quàng mỗi một chiếc khăn che hạ bộ, gã không thèm mặc quần áo mà tiến đến chiếc giường đặt ở góc phòng.

Trong đêm tối âm u một giọng nói ngọt ngào và quyến rũ pha lẫn với một chút dâm dăng

"anh yêu ơi... anh yêu ơi...chàng đang ở đâu...thiếp đến với chàng đây..."

Tiếng kêu dừng lại nơi cửa phòng rồi cánh cửa mở ra một thân hình gầy gò đi kèm với giọng nói khi nãy là một gã thanh niên ốm yếu

"lại đây...ta đang chờ nàng đây..." Thắng tiến về phía chiếc giường Khôi nhẹ nhàng ôm lấy bờ eo của thắng 2 tên đàn ông ôm nhau rồi lại trao nhau 1 nụ hôn ướt át, chiếc lưỡi ma thuật của khôi nhanh chóng hòa nguyên với chiếc lưỡi của thắng cả 2 hôn nhau 1 lúc, khôi cuối xuống há miệng đón nếm vú bé nhỏ của thắng, thắng cũng không thua kém dùng lưỡi liếm chiếc cổ trắng ngần rồi đến lỗ tay khôi

"khôi à... yêu thiếp...a..." nói rồi thắng khom người xuống chống hông về phía khôi, hiểu ý khôi liền dùng 2 bàn tay banh rộng lỗ hậu của thắng ra rồi trong giây phút ấy dương vật khôi khê đúc vào lỗ hậu của thắng

"A..." thắng khẽ rên lên một tiếng sung sướng, phía bên trên khôi liên tục giã chày lúc thô bạo lúc nhẹ nhàng làm cho thắng sướng đến mê ly rên la cực kì dâm dăng

Một lúc sau...

Khôi khẽ rên lên một tiếng dương vật gã co giật rồi từ hậu môn của thắng một dòng sữa trắng đục nhẹ nhàng chảy ra men theo 2 mép đùi của gã, lúc này đây khôi và thắng đôi chỗ cho nhau đến lượt khôi nằm xuống chống lên, thắng không vội tiến vào mà dùng tay của mình tát mạnh vào mông của khôi vừa tát vừa cười vui sướng

"tướng công chàng xem...người ta chưa đã mà chàng đã ra thế này...để xem ta làm sau thu thập chàng..." nói rồi lại tát vào mông của khôi thêm một cái nữa, những cú tát vào mông cực kì mạnh nhưng khôi không hề đau chút nào mà thay vào đó là cảm giác sướng khoái tột cùng, 2 ngón tay gầy gò của thắng khẽ bang lỗ hậu khôi ra rồi từ nơi đó khúc côn nóng hổi và to dùng của gã tiến vào, phía bên trên khôi sướng đến phát khóc cả 2 cùng nhau chiến suốt một đêm dài mà không hề hay biết phong đang nấp bên trong chiếc tủ sát miếp giường

"nếu 2 tên này mà phát hiện thì sao hả vô danh?" Phong hỏi "chết" vô danh vô cảm đáp, nghe đến từ chết gương mặt phong tái xanh lại một tên ma đạo sĩ cấp C và một tên cấp B trong khi phong chỉ là một tên hạng F tính mạng của hắn bây giờ ngàn cân treo sợi tóc

Một lúc lâu sau...

Cả 2 tên bối bối cùng ôm nhau ra ngoài, phong thờ phào nhẹ nhõm vội vàng từ cửa sổ tầng 4 phóng thẳng xuống dưới luôn

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ấu dâm không nên để

3 tháng sau buổi đột nhập, ngày 15 tháng 7 năm xxx

Thành thắng long khói bay nghi ngút, hoang cảnh đổ nát xác chết đầy đường u minh sinh vật tràn lan khắp nơi cảnh tượng này phải chăng là tận thế....

Đứng giữa cơn mưa nặng hạt một thân thể với đôi mắt màu đỏ như máu bên trong bộ giáp đen uy nghi đang cất bước mỗi bước chân nặng nề của hắn lê lết trên mặt đường trên tay hắn thanh thiết toái nha được nhộm một màu đỏ thẫm phải chăng là son? Không nó là máu, những giọt máu lạnh lẽo rơi xuống mặt đường những thây ma, cương thi, vong linh sinh vật,... đến từ cõi u minh cứ lao vào hắn

Xoạt....

Tiếng gào gú, tiếng khóc thét mỗi khi hắn vung kiếm vào những sinh vật đang lao đến mình

"tại sao? Chuyện gì đang xảy ra thế này"

hắn gào gống hắn thét lên tiếng thét không to nhưng cũng không nhỏ nhưng hiển nhiên không ai đáp trả hắn.

Lóc tóc....lóc tóc....

Mưa, những giọt nước mưa chậm rãi rơi phản phát lên hình bóng cô đơn của hắn

Bịch....

Hắn gục ngã, thời gian như trôi chậm lại

"đừng từ bỏ! Hãy mang ánh sáng đến thế giới này! Đây là mệnh lệnh cuối cùng của ta..." giọng nói của vô danh vang lên trong đầu hắn như tiếp thêm sức mạnh cho hắn, hắn gượng dậy khi hắn đã đứng dậy hoàn toàn

Bình

Thân thể của hắn bị đánh văng ra xa đau đớn cả thể xác lẫn tâm hồn, hắn lại một lần nữa đứng dậy

"đây là tất cả những gì ta có... tạm biệt" linh hồn vô danh vốn cư ngụ trong hắn giờ đây đã hoàn toàn tan biến lời nói cuối cùng của vô danh đã cất lên bên trong cơ thể hắn dị biến xảy ra 8 viên ngọc bên trong hắn từ lâu không chuyển biến giờ đây bắt đầu xoay quanh nhau rồi hợp thành 1 như lúc trước

Aaaa.....aaaa....

Phong gào lên đau đớn cơ thể hắn như muốn nổ tung những vết thương bên ngoài có đau nhưng không là gì với cơn đau của hắn hiện tại rồi một dòng chảy ma lực kì lạ xâm nhập vào hắn hòa nguyện với đan điền của hắn trở thành một, 1 dòng kí ức có vui có buồn những hình ảnh quá khứ của kẻ mà hắn luôn gọi là vô danh dần dần hòa nguyện với ký ức của hắn, không cho hắn thời gian đau đớn những bộ khô lâu đang đứng xung quanh phút chốc lao lên chỗ hắn

Ầm... rắc....rắc...lốp cốp...

Những bộ khô lâu vừa lao đến phút chốc bị văng ra rồi vỡ nát, phong không hề hay biết từ một khoảng cách rất xa có người đang quan sát hắn, khẽ mỉm cười rồi cất bước đi, bình minh đến những u minh sinh vật bị ánh nắng thiêu đốt tan biến hết lớp này đến lớp khác tiếng gào gú của chúng về sau được gọi là bản giao hưởng của bình minh

Thì ra đây là một môi, cũng bình thường!

Thì ra đây là đau đớn, cũng bình thường!

Thì ra đây là sợ hãi, cũng bình thường!

1 tháng sau cuộc tấn công của hư không giới, việt nam tuy là thanh bình nhưng thỉnh thoảng cảnh công nổi lên giữa 2 thế giới vẫn bị dao động dẫn đến ngày cô hồn (rằm tháng 7) khung cảnh tĩnh lặng đôi lúc 1 cơn gió nhẹ khẽ thổi qua làm phong cảm thấy lạnh giá cái lạnh ở đây chính là sự cô đơn lạnh lẽo, mấy tháng trước vẫn còn đó hình ảnh những người dân tập nập giờ chỉ còn là một tòa thành chết, khẽ thở dài 1 phút hoài niệm phong kích hoạt động cơ của bộ máy 69bh69 rồi bay về hướng bắc

Phụt...phụt...kịch

"trời ***" phong thốt lên khi động cơ 69bh69 hết nguyên liệu

Vù....

Hắn đang rơi với 1 tốc độ cao, nếu có cuộc thi thả mình tự do trên không trung thì chắc hắn đã đạt kỉ lục vì nét rồi

Rừng sinh mệnh đã từng là nơi mà nữ thần sinh mệnh ở, nữ thần 1 loại tồn tại theo tín ngưỡng của người dân xưa kia có 12 nữ thần đặc biệt tượng trưng cho 12 nguyên tố nhưng thời gian lưu mờ 4 nguyên tố đã hoàn toàn biến mất chỉ còn lại 8 nguyên tố như hỏa, băng, lôi, phong, âm, quang, sinh mệnh và tử vong, nữ thần thực sự tồn tại cho đến hết thời hắc vũ tiên long Võ Phi Dương (khoảng mấy ngàn năm sau) nữ thần còn sống hay đã chết thực sự chỉ có duy nhất đức chúa trời slaydark mới biết...

Bịch

"ây da! Đau quá đi mất" phong tay ôm bụng tay ôm mông nhẹ nhàng xoa xoa nơi bụng khi rơi xuống đã đập vào 1 cành cây nhờ cú va chạm vô tình nên cái mông của phong mới tiếp đất an toàn

Dòng nước trong xanh nhẹ nhàng chảy dưới dòng nước 1 cơ thể mảnh mai đang không ngừng kì cọ, 2 quả đào đang đưa nhô lên hạ xuống dưới dòng nước kết hợp với gương mặt xinh xắn của cô gái phải chăng đây là kiệt tác của tự nhiên cô gái cất tiếng hát

"là la la! Là la la! La lá la là! Là la lá là là là la la...." tiếng hát trong xanh giữa trồn rừng xanh như gọi lên một bản nhạc tình kích hoạt cơn thèm thuồng bấy lâu của phong, nước bọt khẽ chảy từ miệng hắn từ từ xuống đến cổ áo....đang trong cơn say thủ dâm tinh thần thì phong phát hiện dao động vừa vịn quay lại

Bình

1 bàn chân thon dài trắng trẻo lao vào mặt hắn, phong bị 1 cước văng ra xa lăn đùng bất tỉnh

"Thúy Quỳnh có chuyện gì thế?" Cô gái bên dưới suối hỏi

"có thằng ấu dâm dám rình trộm tiểu thư tằm" cô gái tên thúy quỳnh đáp

"bắt được hấn không?" Cô gái dưới tuổi hỏi

"dạ nó bất tỉnh rồi " sau khi xem xét tình trạng của phong cô gái tên thúy quỳnh báo cáo

"tốt! Trói nó lại! Em đi mài dao đi loại ấu dâm thế này không nên để..." cô gái lạnh lùng ra lệnh

"dạ, ý tiểu thư là..." thúy quỳnh cười tà độc, sau khi trói phong vào 1 gốc cây thì ả nhanh chóng đi mài dao chuẩn bị cho màn hành thích đầm máu...

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Lê tiểu thư và bạch công tử

Tại 1 nơi nào đó chính xác 1 tỉnh nhỏ thuộc thanh long đế quốc, quanh cảnh đồ nát, trong đồng đồ nát đó 1 thân thể với bộ giáp trắng chính xác thì kẻ đó là bạch long

"rốt cuộc thì ngươi muốn gì?" Bạch long giọng nói cơ thể của hấn tàn tạ ngay cả bộ giáp bên ngoài cũng bị vỡ nát vài phần, kẻ kia không đáp gã chỉ mỉm cười rồi lao đến chỗ bạch long

Àm...

Tà thì chậm nhưng quả thật kẻ kia ra tay rất nhanh nhưng cũng không thể chạm được vào bạch long vì tốc độ của thiên long còn nhanh hơn gã, đứng trên không thiên long quay xuống nói

"long ma đại đế khi nào thì ngươi mới chịu ngừng tay "

"đó không phải việc của ngươi! Đi đi hôm nay ta tha cho các ngươi 1 mạng đấy " kẻ được gọi là long ma đại đế lạnh lùng nói, rồi từ phía sau lưng gã một cánh công màu tím hiện ra, gã đi vào trong rồi biến mất không để lại dấu vết...

Rào...

1 thao nước mát lạnh tạt ngay vào mặt phong làm hấn đang trong cơn mê say đột nhiên tỉnh dậy, đầu óc như nhói phong đang định giờ tay lên xoa nhưng hấn không thể cử động tay được vì hấn đang bị trói chặt

"tỉnh dậy rồi hả ấu dâm " thúy quỳnh lạnh lùng nói sau khi tạt 1 thao nước vào mặt hấn

"ta! s...sao ta lại ở đây? có chuyện gì xảy ra thế này " phong cố gắng nhớ lại đầu tiên hấn bị rơi từ trên không xuống tiếp đến hấn nghe giọng hát của 1 ai đó vừa tiến lại gần thì thấy nữ nhân đang tắm tiếp đó thì hấn bị 1 ai đó đánh bất tỉnh

"c...các ngươi là ai? Tại sao lại bắt ta" Phong hỏi:

"ngươi dám nhìn trộm tiểu thư nhà ta tắm thế nên ta bắt ngươi lại để thẩm ngươi " thúy quỳnh lạnh lùng trả lời

"à! Chỉ là em vô tình ngang qua thấy thôi! Mấy chị tha cho em nha, em trai trịnh còn chưa biết mùi đời là gì nữa hu hu " phong mặt mếu máu van xin

"khóc than vô ích! bạch ngu, a sừ vào đây " theo tiếng gọi của thúy quỳnh ngay lập tức có 2 tên cận vệ bước vào, 1 tên da ngâm tên còn lại thì trắng không tỳ vết

"làm vậy liệu có ác lắm không " cô gái xinh đẹp này giờ đứng sang một bên nhẹ giọng hỏi

"loại ấu dâm không nên để! Nếu để hậu họa khó lường..." thúy quỳnh đáp

"đệt! Đời ta coi như xong" phong nghĩ thầm trong đầu đang tính kế đào tẩu thì từ phía đông có một nhóm người bỗng xuất hiện, dẫn đầu là một tên công tử trang phục trắng gương mặt tiêu sái anh tuấn đi cùng với gã khoảng 15 tên ma đạo sĩ cấp D, thang đo cấp bậc và ma lực là một trong số những khả năng đặc biệt mà vô danh đã để lại, ả mà lờ nói về cấp bậc thì tiện thể nói luôn ma đạo sĩ được phân chia các cấp bậc ví dụ như ABC...XYZ chẳng hạn, mỗi năm một lần sẽ có một cuộc thi thăng cấp được diễn ra tại tháp Trung Lân không giới hạn người tham gia chỉ cần đủ điều kiện thì có thể vào phân chia, cấp bậc chỉ là tượng trưng sức mạnh nhưng có 1 vài trường hợp cấp bậc thấp đánh bại cấp bậc cao thì là do kẻ cấp bậc thấp mạnh hơn kẻ kia

"chào Lê tiểu thư! Đã lâu không gặp " bạch công tử lịch sự hỏi

"cút!!! Cút ngay chi ta " lê tiểu thư lạnh lùng quát, phía sau nàng đám cận vệ đã nhanh chóng vào thế

"cút ư? Tại sao ta phải cút " bạch công tử hỏi, sao đó gã dơ tay lên lập tức đám cận vệ sau lưng hắn nhanh chóng vào thế, 2 bên chiến ý ngút trời

" giết hết chỉ chừa lại lê tiểu thư thôi " bạch công tử hô to lên nói

" giết hết bọn nó bảo vệ tiểu thư " bên đây thúy quỳnh cũng ra hiệu

" giết!!!" Cả 2 phe cùng đồng thanh hô to

bị bỏ qua 1 xô phong tranh thủ cời trói sợi dây đến khi tháo dây thành công thì trận chiến cũng sắp đến hồi kết phía bên trên chiến trường giờ chỉ còn mỗi Lê tiểu thư và bạch công tử đang ăn miếng trả miếng

" đúng là kẻ tám lạng người nửa cân " ngồi dưới gốc cây vừa theo dõi trận đánh vừa cảm thán

Bình...bình...bình...

Âm thanh vang lên mỗi khi vũ khí của cả 2 chạm vào nhau

Xoẹt...

Lê tiểu thư bất cẩn bị bạch công tử dùng 1 chiêu chém đứt một đoạn của chiếc áo làm lộ ra một làn da trắng mịn

Xoẹt...

Lần này là đến bạch công tử trúng chiêu gã bị 1 nhát ngay hông máu chảy ra làm ướt cả bạch y của hắn, đánh nhau liên hồi cuối cùng bạch công tử sử dụng một vật hình tròn trong như chiếc vòng đeo tay nhưng to hơn

" cạch " chiếc vòng(gọi tạm vậy đi) ngay lập tức gắn vào tay phải của lê tiểu thư ngay lập tức lê tiểu thư ngã gục trông như không còn chút sức lực nào nữa

" người có biết nó là bảo vật gì không?" Bạch công tử cười ha hả hỏi? " không biết chứ gì? Chính xác nó là vòng bóng tối*" khả khả để xem còn dám hỗn láo với ta nữa không, nói đoạn gã lấy từ nhẫn không gian ra một cái lọ nước màu đỏ rồi lao đến đè lê tiểu thư xuống đất không cho nàng nhúc nhích

" nước thánh*! Không dừng lại " lê tiểu thư thốt lên sao khi thấy chiếc lọ ấy, nàng cố vùng vẫy nhưng bất lực ma lực của nàng hoàn toàn không thể sử dụng được

Ọc...

Lọ nước màu đỏ nhanh chóng được đổ vào chiếc miệng xinh xắn của lê tiểu thư

Bình...

Bạch công tử vắng ra xa thay thế vị trí của bạch công tử là một thiếu niên 15 tuổi với mái tóc đen đặc trưng

" trận đấu này đã đến lúc kết thúc rồi!!!"

*1: vòng bóng tối 1 loại vòng có khả năng phong ấn ma lực của người đeo

*2: nước thánh 1 loại nước có ở hội đức thánh chúa cmn trời, nhưng ở đây nước thánh chính là xuân dược

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Không tiêu đề

" trận đấu này đã đến lúc kết thúc rồi "

vừa hô lên xong, phong nhanh như chớp biến mất, rồi bất ngờ xuất hiện trước mặt bạch công tử

Bình...

Bạch công tử còn chưa kịp phản ứng đã bị phong tung một loạt liên hoàn cước vào bụng

" Lôi long quyền " phong thét lên rồi từ bàn tay gã xuất hiện những tia điện thế màu tím lan tỏa ra xung quanh, một khí thế uy nghi phong lao đến vị trí của

bạch công tử

Àm..

Phong bị dư chấn đánh bay ra sau, phía bên kia tên bạch công tử cũng bị dư chấn đánh văng về sau

"ma đạo sĩ cấp C" bạch công tử phun ra một ngụm máu rồi nói

"không! Tao ở cấp ông nội mày" phong tức tối khi hắn đã sử dụng toàn lực nhưng vẫn không thể hạ gục được kẻ địch trước mặt, nên biết bạch công tử là ma đạo sĩ cấp C còn phong chỉ vẹn vẹn là một tên vô danh chưa có bằng cấp F nữa, nếu hắn không đánh nhau với lê tiểu thư khiến cho ma lực suy yếu thì hiện tại kẻ ngấm hành không ai khác chính là phong

"khá lắm nhóc con, mày rất mạnh nhưng ma lực lại quá ít để xem mày chịu nổi chiêu này hay không?" Bạch công tử dang rộng 2 cánh tay ra rồi đưa lên trời, gió bắt đầu thổi mạnh rồi tụ hợp nơi 2 bàn tay gã, rồi từ chỗ 2 bàn tay hình thành một quả cầu phong hệ quả cầu to dần càng lúc càng to

"nguyên khí cầu" gã thét lên rồi ném quả cầu về phía của phong, phong khẽ mỉm cười ngay khi quả cầu sắp chạm vào thì phong lại một lần nữa biến mất, rút kinh nghiệm từ lần đầu tiên, sau khi phong biến mất bạch công tử liền tạo cho mình một tấm khiên phong hệ, quả cầu của gã vẫn tiếp tục tiến lên làm thổi bay những cái xác của cận vệ 2 bên tay, chân của những cái xác bị đứt văng ra khắp nơi

"diệt long áo nghĩa! Con cuồng nô của rồng" phong hô lên rồi từ trên cao bay xuống đâm thẳng vào tấm khiên phong hệ của bạch công tử, cứ ngỡ phong sẽ bị dội ngược ra nhưng không cánh tay của gã xuyên qua lớp phòng ngự rồi đâm thẳng vào mặt của bạch công tử

Àm..

Bạch công tử bị đánh văng ra xa lê một đường dài dưới mặt đất cuối cùng gã dừng lại tại một thân cây, phun ra một ngụm máu bạch công tử vội vàng bỏ chạy, nếu như bình thường phong sẽ đuổi giết nhưng hiện tại hắn không còn đủ sức để mà đuổi, quay lại chỗ của lê tiểu thư phong thấy nàng vẫn đang nằm dưới mặt đất, gương mặt ửng đỏ, hơi thở gấp gáp phong đưa tay đỡ nàng ngồi dựa vào một gốc cây, bắt chợt 2 vòng tay nàng đưa lên ôm vào cổ hắn, môi nàng bất ngờ áp vào môi hắn, lưỡi nàng bắt đầu tìm tòi lưỡi hắn, hắn bất giác đáp trả 2 chiếc lưỡi uốn éo vào nhau trao cho nhau vị ngọt đầu môi, như 1 bản năng 2 bàn tay của hắn bắt đầu đưa lên bóp vào 2 quả đào ẩn bên trong chiếc áo trắng của nàng dù cách một lớp vải nhưng phong vẫn cảm nhận được 2 quả đào của nàng rất to và mềm mại, rồi khỏi môi nàng phong bắt đầu hôn từ cổ rồi dần dần chuyển xuống 2 quả đào căng tròn của nàng

Xoẹt...

Phong xé chiếc áo trắng bên ngoài của nàng làm lộ ra 2 quả đào trắng mịn, nàng không mặc áo lót nên phong nhanh chóng dùng miệng của mình ngậm lấy một bên mà bú mà nếm như một đứa trẻ đang thè sữa mẹ, một tay còn lại gã đưa lên bóp vào bên còn lại cứ vậy mà thay phiên nhau lúc hắn bú bên này lúc bú bên kia

"ừ...umm...m..." nàng khẽ rên lên khi phong đưa một bàn tay vào trong quần của nàng, 2 ngón tay điêu luyện khẽ vuốt ve âm đạo ẩm ướt vì nước thánh của nàng

"nàng có sướng không?" Phong hỏi

"ừ....um...a...um.ta..." nàng nói không nên lời gương mặt nàng mỗi lúc càng ửng hồng lên thêm

Roẹt...

Chiếc quần trắng của nàng cũng bị phong xé ra rồi ném qua một bên, giờ đây thân thể nàng không mảnh vải che thân của nàng đã lộ ra trước mắt, ngắm nhìn cơ thể nàng phong cảm thán "nếu ta mà không ở đây chắc chẳng kia hưởng hết rồi khả khả, làn eo thon mỏng to ngực bự đúng là kiệt tác trời ban"

"ừ...a..y..ê...u...ta...đ...đi" nàng rên rỉ nói, tiếng nói của nàng làm phong sực tỉnh "mãi mê cảm thán mà quên mất ta chưa làm tròn trách nhiệm một người đàn ông khả khả" phong nghĩ thầm rồi 2 bàn tay của hắn khẽ dang rộng 2 chân nàng ra giữa, giữa chân nàng đã ướt đầm phong cúi đầu xuống dùng lưỡi của mình liếm vào mép âm đạo nàng làm nàng sướng đến tột cùng tiếng rên lúc bầy của nàng trông cực kì dâm dăng "xem ra cũng đã đến lúc" phong nói rồi gã nhanh chóng còi hết đồ ra để lộ ra một thanh dương vật to bự với vài đường gân guốt uy nghi, banh rộng 2 chân nàng ra phong đâm một phát vào lút cán

"Á....aaa..." nàng rên lên đau đớn từ mi mắt nàng những giọt nước mắt của sự trong trắng lã lã chảy xuống đôi bờ mi, phía bên dưới những giọt máu đào men theo dương vật của hắn chảy ra ngoài, đưa tay lên lau 2 dòng nước mắt của nàng hắn hỏi

"nàng đau lắm phải không? Ta...ta xin lỗi" phong nói, nàng lắc đầu 2 tay của nàng bồng quàng qua lưng hắn rồi đầu ngóc lên trao cho hắn một nụ hôn rồi nói nhỏ vào tay hắn:

"ta không sau và chàng không có lỗi, từ nay về sau ta là của chàng, thân thể này trái tim này thuộc về chàng hết" lời nói của nàng làm phong trở nên mạnh dạn hơn hắn bắt đầu nhịp

"a...a...mạnh nữa lên tướng công...a...thiếp sướng...aaa..." phong không còn từ từ nữa hắn bắt đầu gia tốc

"Lạch bạch, lạch vạch" âm vang lên khi 2 khối thịt cọ vào nhau cùng khí trời mùa hạ làm cho cả 2 người ướt đầm mồ hôi, một hồi lâu sau dương

vật phong co giật

"ta ra! Ta sắp ra đây..." phong thốt lên hần bắt đầu nháp nhanh hơn

"ra vào trong thiếp! Hãy cho thiếp đưa con của chàng..." nói rồi cơ thể nàng co giật rồi cả 2 cùng la lên phong gồng mình phóng tinh dịch vào sâu tận tử cung nàng rồi hần gục xuống nằm đè lên nàng cả 2 thờ hồn hên

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Cầu xin

Gió nhẹ thổi qua từng chiếc lá khô mùa hạ tung bay cuốn theo chiều gió, bảo ngọc khẽ nhìn về phía xa trên mắt còn đọng lại vài giọt nước mắt, bất chợt 1 vòng tay ấm áp khẽ luồn qua eo ôm lấy nàng từ phía sau, 2 bàn tay siết chặt lấy nàng

"nàng hận ta lắm phải không? T...ta xin lỗi... khi ấy..." câu nói chưa dứt đã bị 1 bờ môi ngọc lịm áp vào

Ừm

Bất giác 2 chiếc lưỡi lại tìm tòi lấy nhau trong cơn mê say cuồng loạn, bảo ngọc rời môi nàng nói

"không! Ta chưa bao giờ hận chàng cả chỉ là ta..." câu nói của nàng cũng chưa dứt thì từ phía xa hàng loạt mũi tên băng thuật liên tục phóng xuống

"băng thương loạn vũ" phía trên không 1 cô gái xinh đẹp gương mặt băng thanh với mái tóc búi màu vàng đang từ từ hạ xuống, đi cùng với cô gái là bạch công tử với cơ thể thương tích tàn tạ

"đại sư tỷ! là chúng nó, chính chúng nó đã hãm hại đệ" bạch công tử vừa nói vừa chỉ tay về phía bảo ngọc

"ta không cần biết các ngươi là ai dám làm mất đi uy danh của Hàn Băng Cốc của chúng ta bất luận là ai cũng phải chết" bạch tuyết lạnh lùng quát lên phía bên đây bạch công tử mừng rỡ vì có người trả thù thù mình

"hình như có sự nhầm lẫn ở đây theo như những gì diễn ra ở đây hoàn toàn không phải lỗi của bảo ngọc" phong tiến lên nói

"đã là chó thì đừng nên sủa vậy! Lê tiểu thư thật là biết chọn nô tài ha ha" bạch tuyết tưởng phong là nô tài của bảo ngọc

"ngươi nghĩ chàng cùng loại với ngươi sao? Chàng ấy không phải nô tài mà là tướng công của ta" bị bảo ngọc mắng bạch tuyết như được tạt 1 thao nước lạnh vào đầu tức giận nàng vung tay định đánh bảo ngọc nhưng khi bàn tay nàng sắp chạm đến thì bị 1 bàn tay khác chặn lại

Bình....xoạt....

Cả 2 cùng văng ra xa, dù đã vận hết sức vào bàn tay nhưng phong vẫn cảm thấy đau rất "đây là sức mạnh của ma đạo sĩ cấp B sao? Mạnh kinh khủng" phong nghĩ thâm trong đầu, đỡ được một đòn của ma đạo sĩ cấp B đối với phong đã là quá sức lắm rồi, bạch tuyết thì dĩ nhiên không giống phong dù bị dư chấn bật ra nhưng nàng ta hoàn toàn không bị gì cả

"khá lắm! Có thể đỡ được 1 chiêu của ta, xem ra đã là kì tích lắm rồi" nói rồi từ lòng bàn tay nàng một thanh kiếm bằng băng thuật dần dần được hình thành

"ma lực hữu hình"

Bảo ngọc với phong cùng thốt lên, sau tiếng hô bạch tuyết liền lao đến phong vội lấy thiết toái nha trong nhẫn không gian ra chống đỡ, dù có cố gắng thế nào phong cũng không thể kích hoạt thanh kiếm giống với lúc ở thành thẳng long

Bình

Phong bị đánh văng về sau rồi được bảo ngọc đỡ lấy, bảo ngọc tuy là ma đạo sĩ cấp C nhưng cũng không giúp gì được vì trên tay nàng vẫn còn đó chiếc vòng bóng tối, phong ngồi dậy lấy từ nhẫn không gian ra một vật trông như lon nước ngọt tháo chốt rồi ném xuống chỗ mình

Bùm...

Khói lan tỏa ra xung quanh đến khi hoàn toàn tan biến phong đã mang bảo ngọc cao chạy xa bay

1 tuần sau cuộc đụng độ với bạch tuyết phong cùng với bảo ngọc phải trốn chui trốn nhủi tìm đường đến thành Quang Minh

Quang Minh thành 1 trong các tòa thành lớn của Bạch Hổ đế quốc nằm giáp ranh với hồ huyết hà, hồ huyết hà xưa kia chính là hồ tây truyện được kể lại rằng cứu vỹ thần hồ đã từng bị giam cầm dưới hồ sau khi được một kẻ vô danh giải thoát, trong lúc thoát ra khỏi hồ tây thì hiện tượng lạ xảy ra hồ tây vốn một màu xanh thẳm tự nhiên phút chốc đã trở thành một hồ máu từ đó về sau được gọi là huyết hà.

Lê gia một gia đình hầu cận cho hoàng đế bạch hổ đế quốc và là kẻ thù không đội trời chung với bạch gia và hàn băng cốc, bên trong thư phòng của tộc trưởng lê bảo ngọc đang quỳ gối trước một vị gia chủ của lê gia lê tùng sơn

"cha! con xin cha đấy! Anh ấy là tất cả đối với con, nếu không có anh ấy con chết cho cha xem" bảo ngọc vừa khóc lóc vừa cầu xin

"ày! Thật không ra làm sao! Đường đường là đương kim tiểu thư của lê gia giờ đây phải làm vợ 1 tên tiểu tử thua cả mình 4 tuổi! Đã vậy còn xưng anh với em trước mặt ta" lê gia chủ bực bội quát

"tướng công! Người nào đâu phải phụ nữ! làm sao hiểu được cảm xúc con gái khi yêu, nếu chàng không giúp ngọc nhi ta sẽ...ta sẽ...chết cho chàng coi" lần này đến phiên lê phu nhân lên tiếng

Quả nhiên ông bà xưa có câu đàn ông thì sợ vợ quả không sai lời nói của lê phu nhân vừa nói làm lê gia chủ phải cúi đầu chịu thua

"nể tình mẹ của con ta sẽ xem tình hình tên tiểu tử ấy" nói rồi lão phát tay rời đi

Khi lê gia chủ rời khỏi bảo ngọc đáng yêu đưa ngón tay cái lên nháy mắt với lê phu nhân một cái ra dáng

"rốt cuộc tên tiểu tử ấy bị sao vậy? Tại sao bị thương nặng đến thế" lê phu nhân hỏi bảo ngọc bắt đầu nhớ lại chuyện xảy ra vào 3 ngày trước

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: 3 anh em nhà họ Lý

3 ngày trước

"trần Hồn Nhai là một thị trấn rất nổi tiếng ở Bạch Hổ đế quốc ở trấn có xây dựng một ngôi đền được gọi là đền xích vương tương truyền ngày xưa xích vương một trong 12 thiên tướng của hư không đã bị vua vô danh đánh bại, xích vương dù bại trận nhưng vua vô danh cũng không còn đủ sức để tiêu diệt xích vương nên ngài đã phong ấn xích vương ở trấn hồn nhai và giao cho người trông coi ngôi đền ngày đó gác giữ! Đó chỉ là 1 truyền thuyết nhằm nhĩ thôi vì xích vương có tồn tại hay không có trời mới biết" bảo ngọc tươi cười kể về truyền thuyết của trấn cho phong nghe

"có chuyện như vậy thật sau? Nếu ta nhớ không nhầm thì gần nhà ta cũng có 1 ngôi đền như vậy đấy" phong bắt đầu kể về ngôi đền mà hẳn thậm chí chưa đến 1 lần mà chỉ dựa theo kí ức của thanh phong mà kể lại

Tại một góc nọ bên trong ngôi đền xích vương 2 tên che mặt đang lén lút bỏ tất cả những món đồ giá trị vào bao

"hôm nay trứng mảnh phải không lý hùng" lý đức tay cầm một vật hình tròn kì lạ to bằng một cái trứng gà trên thân có dán một lá bùa màu vàng ghi những văn tự kì lạ nói

"nó là cái gì?" lý hùng hỏi khi thấy lý đức bắt đầu tháo lá bùa ra

"ai mà biết! Thấy lạ nên tháo ra coi thôi" lời nói vừa dứt cũng là lúc lá bùa rơi ra để lộ ra một cái hạt cây kì lạ, càng kì lạ hơn là giữa cái hạt có một cái rãnh

"chỉ là một cái hạt cây bình thường mà quán lại như của hồi môn" nói rồi gã ném cái hạt cây ra sau lưng, chiếc hạt cứ lửng lơ về phía sau rồi dừng lại tại bức tường, chiếc hạt ló sáng lên rồi cái rãnh từ từ mở rộng ra, để lộ phần bên trong là một cái tròng mắt đỏ, cái hạt bắt đầu xuất hiện những chiếc rãnh, những chiếc rãnh cứ dài ra càng lúc càng dài nhưng điều kì lạ là tất cả những chiếc rãnh lại không bám xuống lòng đất mà lại phóng về hướng 2 tên trộm đền

Á.....á.....aaaa...

Cả 2 cùng gào lên đau đớn khi những chiếc rãnh bắt đầu kí sinh vào người của họ.

Nghe tiếng thét những người tham quan đền bắt đầu tụ tập thành 1 đám đông đứng phía ngoài căn phòng chính, cánh cửa văng ra theo sau cánh cửa là một gã nửa người nửa thú với 2 chiếc đầu, đám đông tụ tập kinh hãi bắt đầu bỏ chạy tán loạn trong đám đông 1 ai đó hô to:

"đó là lý đức và lý hùng ai đó làm ơn cứu 2 người bọn họ với" lý hải vừa khóc vừa cầu xin sự giúp đỡ

"còn không mau chạy! Ở đó mà xin, chậm chân là chết đấy! Tội nó là yêu quái đấy" nói rồi gã kéo lý hải chạy chung nhưng đã quá trễ 1 cánh tay đầy lông khê vung lên tấn ngay vào ngực lý hải

Bịch

Gã bị một trào văng ra xa không rõ sống chết, kẻ còn lại mặt xanh như tàu lá chuối khi bị bóp cổ rồi bị đưa lên cao

Gr....grao....

Gã người sói (lý hùng và lý đức gọi tạm là người sói) bất ngờ bị trúng tên gã văng sang một bên rồi la lên đau đớn, từ phía đám đông đang bỏ chạy ra bên ngoài bất ngờ xuất hiện một cô gái mặc đồ nữ tu tay đang dương cung nhắm bắn

Phập

Lại một mũi tên nữa trúng đích tên người sói bỗng chốc hóa điên lao lên với một tốc độ siêu nhanh, thoáng cái gã đã xuất hiện trước mặt nữ tu

" roet..." âm thanh vang lên khi những chiếc vuốt nhọn của gã lướt nhanh vào bụng cô gái, lui về phía sau cô gái mặc đồ nữ tu rút từ trong nhắt ra một chiếc hộp bên trong có một mũi tên màu đỏ, dù bị thương nhưng vẫn gắng đứng lên tay cầm chắc dây cung chân trụ trước chân trụ sau bắt đầu tư thế bắn cung nhưng khác với những lần dương cung trước đó khi mũi tên được căng ra không khí xung quang bắt đầu tụ tập lại nơi mũi tên

" xích phong thần tiễn " nàng hét lên, một mũi tên màu đỏ xé gió lao nhanh về phía tên người sói, vào khoảng khắc ấy tất cả những người chưa rời khỏi đều chết lặng một gương mặt thánh thiện đang khẽ mỉm cười, nụ cười đau đớn pha lẫn với 1 chút mãn nguyện, nụ cười của sự hối tiếc

Bịch

Lý hải gục ngã trên lưng gã vẫn còn đó 1 mũi tên

Bịch

Lại 1 tiếng bịch vang lên, trà my cũng gục ngã, xích phong thần tiễn là một bảo khí diệt thành có khả năng thổi bay cả một thành trì kiên cố nếu người dùng đủ sức để phát huy toàn bộ sức mạnh của nó việc dùng mũi tên khiến nàng dường như đã mất toàn bộ sức lực cuối cùng của mình

Ầu...hú...hú...u...

Tên người sói rống lên từ kheo bốn con mắt của gã bốn dòng lệ tuôn rơi, hắn khóc nhưng hắn không hiểu vì sao mình khóc chỉ có sự đau đớn mất mát khô tả đang giày xéo tâm can hắn, khẽ nhếch môi cười ha hả hắn bây giờ đã không còn là chính mình

Ầu...

Sau tiếng hống cơ thể gã hóa thành 2 mét cơ bắp nổi lên cuồn cuộn, bốn con mắt vốn đã đỏ giờ càng thêm đậm đà hơn, những chiếc vuốt ngắn gờ dày hơn và dài thêm

Sau 1 hồi biến hình thì giờ đây chàng hấn oai hùng và mạnh mẽ bấy nhiêu, gã hú lên rồi nhanh như chớp xuất hiện trước mắt trà my, nàng ta không kịp phản ứng bị gã tung 1 cước vào bụng văng ra xa, khi nàng rơi xuống cũng là lúc hắn xuất hiện, rơi xuống rồi bị đánh văng đi khiến nàng dần mất đi ý thức, lúc ý thức nàng gần mất hình ảnh 1 ai đó chắn trước nàng

Tên người sói hừ lạnh gã bắt đầu dùng sức lực mạnh hơn với ý định dẫm nát chiếc đầu bé nhỏ của trà my

Bộp...

Khi cái chân đầy lông của gã dẫm xuống cũng là lúc 1 bàn chân khác đưa vào chống đỡ

Gió nhẹ thổi qua, khẽ vuốt mái tóc

" đừng hòng làm càng khi có ta ở đây "

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chương đặc biệt

Thứ 7 và chủ nhật sẽ không có chương

Truyện được up vào thời gian là 10 giờ khuya

Vì đây là bộ truyện đầu nên có sai chính tả lẫn lời thoại nhân vật

Nếu có sai sót gì anh chị em khi đọc có thể cmt bên dưới để mình rút kinh nghiệm để truyện được hoàn thiện tốt hơn

Mình cũng nói luôn mình là fan ruột của bác slaydrak mình viết bộ truyện này dựa theo cấu trúc của 12 nữ thần nói thẳng là đạo truyện ^^

Nhưng nội dung trong truyện sẽ khác hoàn toàn 12 nữ thần nhưng đôi khi em sẽ thêm vào một vài lời thoại của những bộ phim anime và những bộ truyện của các tác giả khác trên cộng đồng những lời thoại gây ấn tượng cho em khi em đọc đến đoạn đó ^^

21 tháng 5 12 giờ 24 phút tối cguacs toàn thể mọi người ngủ ngon ^^

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Vì ta, ta yêu chàng

đừng hồng làm cản khi có ta ở đây

Sau lời nói từ vị trí đối diện tên hắc lang một thân hình thiếu niên với bộ trang phục màu trắng quen thuộc đó là phong

Bộp...

Hắc lang lại tung một cú cực mạnh xuống nhưng lại một lần nữa bị phong ngăn cản, gã tức điên lên 2 bàn tay đầy vuốt cứ liên tục đánh tới phía phong, mặc dù tốc độ của ngự lôi thuật giúp phong nhanh nhẹn né tránh nhưng cũng không thể bì kịp với tốc độ ra tay của hắc lang khi gã đang trong trạng thái cuồng hóa, cuồng hóa 1 loại bí kỹ của thú nhân tộc có khả năng cuồng hóa bản thân với sức mạnh tăng gấp đôi

Ầu...uuuu...

Hắc lang tức giận gã cứ gầm gừ liên tục khi phong cứ mãi tránh né mà lại không phản công, phong không phải không muốn phản công nhưng kì thật hắc lang khá năng phòng thủ cực kì cao hoàn toàn không để lộ sơ hở

Xoạt...lại một lần nữa trúng đòn thân hình phong bây giờ be bét máu với các vết thương nặng nhẹ đủ loại trên người, dù bị thương nhưng hiển nhiên phong cũng không bỏ mặc cô gái mà chạy một mình, hắc quyết tâm ở lại để bảo vệ nàng mặc dù cả 2 chưa từng quen biết

Oong...oong...oooong...

Thanh thiết toái nha từ sau trận chiến ở thành thăng long thì phong có thử mọi cách nhưng nó vẫn không hoạt động, vậy mà giờ đây bắt đầu rung động dữ dội

Reng..

Rút kiếm ra khỏi vỏ, thanh thiết toái nha không còn hình dáng cũ ngay lập tức phóng to ra trở thành một cây bảo kiếm với lượng ma lực cực mạnh lan tỏa ra xung quanh thân, khẽ rung mình hắc lang lui về sau vài bước chân trái hắc đuổi ra sau chái phải khụy xuống đất 2 cánh tay chống xuống đất trông tư thế chuẩn bị chạy maratong mà mọi người vẫn hay dùng mỗi khi thi chạy đấy

Vụt.....ọc...ccc....phập....

Máu phun ra từ trước ngực phong một vết cắt cực sâu lộ ra hẳn 1 chiếc xương sườn máu chảy rất nhiều khiến phong gục xuống, phía xa xa đám người chứng kiến chết lặng một khoảng lặng bất ngờ bị một ai đó phá tan bằng một tiếng hô rất lớn rồi những người chứng kiến cũng lần lượt hô theo

tên yêu quái chết rồi, mau mau cứu cậu thiếu niên kia!!!

tiếng đồng thanh chưa dứt câu thì từ một góc nhỏ của ngôi đền, một thân hình quỳn rũ với bộ trang phục màu hồng phấn với 2 dòng nước mắt đang lan dài trên má, nâng ôm lấy hắc phóng đi thật nhanh trước sự ngỡ ngàng của những người xung quanh...

Tại một căn phòng nọ nơi cửa sổ một già một trẻ vừa nhìn trận chiến bên ngoài vừa tranh cãi

Người già thì nói:

theo ta nghĩ tên tiểu tử đó đã dùng bí kĩ " cuồng " trong truyền thuyết

không! Ta nghĩ nó là bí kĩ " nộ " vì theo ta quan sát ngay khi tên quái thai 2 đầu nọ lao đến sức lực vốn yếu của hắc đột nhiên tăng vọt lên và nhanh chóng được chuyển vào bảo khí của hắc, một phát bay đầu, người trẻ vừa suy luận vừa diễn tả, 2 người bàn luận say xưa mà không hề hay biết từ lúc nào nơi

chiếc ghế còn trống cạnh bên đã xuất hiện thêm một người

Âu dương và tứ mã 2 người bàn luận chuyện gì mà say xưa vậy? giọng nói ngọt ngào pha lẫn với một chút thù mị làm cả 2 kẻ kia sững sờ

chuyện là thế này... kẻ được gọi là âu dương bắt đầu kể về diễn biến phía dưới ngôi đền

có thể là " cuồng hoặc cũng có thể là nộ " vì 2 bí kíp này khả năng đều như nhau có thể 2 người đều đúng hoặc 1 trong 2 đã sai người nữ giảng giải về lý thuyết của cả 2 bí kíp

Rầm... tứ mã đập mạnh xuống bàn rồi gã bỏ đi ra ngoài

xem ra tứ mã vô tình nhà ta đã đi tìm tên tiểu tử đó rồi cả 2 người còn lại đều lắc đầu rồi cùng nhau rời đi...

Tại một ngôi nhà bỏ hoang bảo ngọc cho vào mồm phong một viên thuốc màu vàng rồi tự tay băng bó vết thương lại cho phong

" đồ ngốc " bảo ngọc thốt lên, nước mắt không ngừng rơi ra từ đôi mắt ngọc xinh xắn của nàng, đưa tay lên lau đi những giọt nước mắt ấy phong hỏi:

nàng giận ta lắm phải không? Bảo ngọc không trả lời nàng chỉ khẽ gật đầu

ta xin lỗi! Là ta không tốt đã khiến nàng quan tâm

phong gượng nói khi thấy ánh mắt nàng trở nên buồn bã

nếu, nếu như hôm nay cô gái đó là ta chàng sẽ cứu ta giống như hôm nay không? Nàng hỏi

Nhìn qua ánh mắt nàng phong hiểu hẳn đáp:

bất kể là ai! Chỉ cần là người tốt ta điều cứu tất! Nếu như hôm nay là nàng thì ta vẫn sẽ ra cứu dù cho kẻ địch có mạnh đến đâu ta cũng không sợ

hứa với ta! Đừng bao giờ lừa lỉnh giống như vậy nữa

Tại sao?

Vì ta, ta...ta yêu chàng!!!

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Vô Danh người còn sống

Trong bóng đêm tĩnh mịch 2 thân ảnh mảnh mai nhẹ nhàng lướt qua từng mái nhà không một tiếng động, không một chút sơ hở cả 2 nhẹ nhàng xuất hiện tại một căn nhà hoang, một trong 2 kẻ đưa ngón tay lên ra hiệu, trong khoảng khắc cả 2 cùng biến mất rồi lại xuất hiện bên trong ngôi nhà

" các người đã đến " bảo ngọc mừng rỡ vội đỡ phong ra rồi cùng với cả 2 người mới đến rời khỏi ngôi nhà hoang kia...

Không biết thời gian trôi qua bao lâu phong cảm thấy toàn thân mệt mỏi và đau nhức, rồi cảm giác được một ai đó nâng lên " ào..." phong cảm thấy mình như đang chìm xuống đáy của một cái hố vô tận, trong khoảng khắc ấy một tia sáng lẻ loi phía bên trên, rồi tia sáng cứ mờ dần khi phong mỗi lúc càng chìm xuống sâu hơn

" người đã từ bỏ?" Một giọng nói quen thuộc nhưng phong không hề nhớ là ai khẽ vang lên

" người đã quên lời hứa với ta rồi sao?" Người kia hỏi lại lần nữa nhưng hiển nhiên không có bất kì câu trả lời nào cả, chỉ có phong đang từ từ chìm xuống trong vô vọng " lời hứa! Phải rồi...ta có một lời hứa chưa thực hiện..." lời nói của một kẻ vô danh như tiếp thêm động lực cho phong, hắn bật lại rồi bơi lên khi bàn tay hắn sắp chạm đến thứ ánh sáng mong manh đấy thì bỗng nhiên nó vụt tắt, cả khoảng trời tối đen lại không gian sâu thẳm nọ cũng biến mất, trước mặt phong bây giờ một con rồng màu đen đang dang đôi mắt to đùng của nó mà nhìn phong

" đây là đâu? Và tại sao ta lại ở đây?" Phong hỏi

Con rồng vẫn im lặng như thể nó chẳng thèm quan tâm đến phong, thấy lạ phong tiến lại bất ngờ cái mồm nó há ra một luồng năng lượng mạnh mẽ hút lấy phong vào bên trong, tỉnh lại trước mặt phong một nhóm khoảng 20 người mặc trang phục đen gương mặt u ám và một chút tuyệt vọng, hối tiếc...nhìn quang phong hỏi

" Đây là đâu? "

Cộp...cộp...

Tiếng bước chân càng lúc càng đến gần đi kèm theo tiếng chân là một giọng nói khá trầm vang lên

"đây là hồi ức của rồng" phong xoay người về phía giọng nói bất ngờ trước mặt phong một gã trung niên đầu trọc trên mặt có một vết sẹo dài dọc theo mắt trái với bộ ria mép và đặc biệt hơn gã chỉ có một tay

"vậy làm sao ta ở đây? Mà hồi ức của rồng là gì?" phong hỏi khi thấy người kia nói những thứ mà hắn chưa biết

Gã trung niên đưa tay lên cảm suy nghĩ điều gì đó rồi đáp

"ngươi có mặt ở đây là vì ngươi là cự hắc long, hồi ức của rồng chính là nơi sát long nhân cùng chung một thuộc tính sau khi chết sẽ tụ hội về đây"

"cự hắc long? Làm sao ta có mặt ở đây? ta chưa chết mà" phong bức bối hỏi

"đúng! Đúng là ngươi chưa chết mà chỉ gần chết thôi ha ha..."

"đừng đùa nữa Liên Kiệt, để ta nói chuyện riêng với hắn" từ phía sau phong một con rồng màu đen đang từ từ đi lại, kẻ được gọi là liên kiệt khẽ gật đầu rồi lui về phía xa

"còn nhớ ta không? Là ta vô danh đây" vừa tiến lại con rồng hỏi nhưng không đợi phong trả lời gã liền tự trả lời câu hỏi của chính mình

"ngươi là vô danh! Chẳng phải ngươi đã tan biến rồi sao" phong thật sự bất ngờ khi biết được người bạn đồng hành đầu tiên của mình còn sống bất chợt nước mắt của hắn không ngừng tuôn rơi...

"lẽ ra thì tan biến cũng may ngươi sở hữu bát hệ thuộc tính phi nguyên tố trong đó có sinh mệnh hệ nhờ vậy mà ta mới còn sống đây, nhưng kì thật sau trận chiến đó ta đã kiệt sức nên không giúp gì được cho ngươi khiến ngươi ra nông nỗi này" vô danh buồn bã kể

"có thật ta cũng chết rồi không?" Phong kinh nghi hỏi, "chết! Ai nói ngươi chết" vô danh đáp, "vậy sao ta ở đây" nhìn quanh rồi hắn hỏi, "ta đưa ngươi đến đây là có lý do! À mà thời gian sắp hết rồi cầm lấy rồi tự lo cho bản thân ngươi đi khi nào hồi phục ta sẽ trở lại giúp ngươi" nói rồi lão đưa phong một quyển sách cũ kĩ, như không để cho phong hỏi thêm bất cứ điều gì nữa, nếu như khi này là lực hút phong vào thì giờ lực hút đó đánh văng phong ra ngoài, rồi cơ thể phong bỗng từ từ tan biến như bọt nước...

Tỉnh lại phong thấy mình đang nằm trên một chiếc giường áp áp, tay vẫn cầm đó quyển sách cũ của vô danh, bỏ cuốn sách vào ngăn không gian xong, vô tình một mùi hương thơm đầy mị hoặc lẫn quen thuộc khẽ bay vào mũi hắn, nhìn qua hắn thấy bảo ngọc đang ngồi trên ghế đầu gác xuống thành giường mà ngủ miêng vẫn còn cháy ke, hắn khẽ cười không ra tiếng vội leo xuống bế nàng lên giường nằm chung, dường như nàng đã ngủ say, say đến mức được một người khác bế lên mà vẫn không có cảm giác, nhìn gương mặt khá ái đáng yêu đang say giấc ngủ, làm hắn kèm lòng không nổi khẽ đặt lên giường mặt xinh xắn của nàng một nụ hôn rồi lặng lẽ bước ra ngoài, khi cánh cửa phòng đóng lại nơi chiếc giường bảo ngọc xấu hổ úp mặt xuống gối che giấu đi sự ngại ngùng e thẹn của bản thân...

Lê gia là một gia tộc lớn là cận thần của hoàng đế bạch hổ đế quốc sở hữu một phủ đệ sang trang rộng lớn vô cùng, phong đang đứng tại một góc nhỏ của lê gia một nơi yên bình chỉ có hoa và lá, những bông hoa được săn sóc hết sức tinh tế bất chợt một người phụ nữ xinh đẹp không thua kém gì bảo ngọc với cặp vú to đùng đang tung lên tung xuống theo mỗi bước đi của nàng

"tiểu tử ngươi cũng thích hoa sao?"

Nàng hỏi khi thấy phong cúi mình xuống hái một cành hoa hồng màu xanh lên xem, phong đang không biết trả lời thế nào thì một lão già ăn mặc cổ quái không biết từ đâu xuất hiện chụp lấy cổ áo phong rồi phi đi mất...

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Sát long thuật

Lão già cổ quái nọ tay vẫn nắm chặt phong chân thì liên tục đạp qua từng ngọn cây mà phi hành, sau một đoạn đường khá dài lão hạ xuống tại một ngọn đồi trống cô quạnh, giữa đồi một ngôi nhà tranh đơn sơ nhưng cho người ta một cảm giác rất ấm cúng, hít một làn không khí trong lành của tự nhiên phong quay sang hỏi lão quái nọ

"cháu là thanh phong! Không biết tiền bối mang cháu đến đây có việc gì cần dặn"

Lão quái nhìn phong hồi lâu rồi đáp

" không có việc gì, chỉ là thấy người vừa bình phục lại nên đưa người đi hít không khí trong lành mà thôi " lão quái cười nói rồi từ nhẫn không gian móc ra 1 bình nữ nhi hồng mà uống, từ một tên giang hồ nổi tiếng ở sài gòn ngày uống vodka tối uống sinban như phong mà từ khi đến đây hắn vẫn chưa động đến một giọt rượu hay bia gì cả, như mèo thấy mỡ phong đưa tay lên chùi mép, khi lão quái nọ đưa bình rượu lên nốc thì

" ực..."

lão liếc mắt nhìn phong thấy điệu bộ của hắn làm lão bật cười không thôi

" đây "

Lấy từ nhẫn không gian ra một bình khác lão liền ném qua cho phong một bình, cả 2 cùng cụng ly rồi lão tự giới thiệu

" ta là Lê Thái Hành, là một thầy thuốc và là người đã chữa trị cho người, vậy còn người tại sao lại đi chung với bảo ngọc và lại bị thương nặng như vậy "

Phong bắt đầu kể về chuyện đã xảy ra giữa 2 người chỉ trừ lúc cả 2 xaoạc nhau ra thôi, nghe xong lão già bật cười khoái trá rồi lại đưa bình rượu lên nốc một hơi cuộc trò chuyện của cả 2 cứ kéo dài lão hỏi thì phong trả lời, cho đến giữa trưa cái bụng của cả 2 bắt đầu đánh trống, bỏ mặc phong ở lại ngọn đồi còn lão thì đạp không đi mất, không quan tâm đến lão phong nằm ngửa xuống đất bỗng sực nhớ đến quyển sách cổ của vô danh, theo ý niệm từ nhẫn không gian của phong một quyển sách cổ được đem ra, quyển sách tựa đề là Sát Long Thuật, sát long thuật là một pháp thuật bị thất truyền, nó là loại pháp thuật được sử dụng độc quyền bởi các sát long ma đạo sĩ, pháp thuật này cho phép người sử dụng có thể chống lại một con rồng, thậm chí có thể tiêu diệt một con rồng, mà nói luôn về thế giới này mặc dù là một nơi đầy rẫy ma thuật nhưng sự tồn tại của loài rồng chính hiệu là một ẩn số, linh giới phân chia thành nhiều chủng loài như á nhân, bán nhân, tiên nhân, ngư nhân,...có rất nhiều chủng tộc khác nhau nhưng đa số chỉ biết về long tộc một giống loài có khả năng hóa một nửa thành rồng còn về loài rồng toàn diện thì chưa từng được biết đến có lẽ đã từng tồn tại hoặc đã bị lãng quên bởi thời gian...

Lật trang đầu tiên của quyển sách ra phong hoàn toàn bất ngờ bởi nội dung bên trong hoàn toàn giống với các kỹ năng của sát long ma đạo sĩ của bộ truyện fairy tail mà hắn đã xem vào 2 năm trước*, trời bắt đầu xé trưa từ phía bên kia cánh rừng một lão già tay cầm 2 con gà đang phi hành qua từng cành cây rồi đáp xuống trước mặt phong

" lão đã về, ta cứ nghĩ lão bị yêu bà nào hấp điem rồi chứ?" Phong hỏi khi thấy lão toàn thân ướt đẫm mồ hôi

" bậy! Ta làm gì có, chỉ là vô tình nhìn thấy một chuyện hay " lão hí hửng nói điệu bộ hết sức bí mật

Nhìn điệu bộ của lão làm phong không khỏi tò mò " là...là chuyện gì vậy "

" tò mò phải không, ngồi xuống ta kể cho nghe " lão lấy 1 con gà đem lên nướng vừa nướng vừa bắt đầu kể về khoảng thời gian lão đi...

*vì mình không biết ngày sinh lẫn ngày mất của nhân vật chính nên mình quyết định ngày mất của nhân vật là ngày bộ phim bụi đời chợ lớn bị cấm chiếu tức ngày 28 tháng 6 năm 2013

** vì mình bận bịu công việc nên không có thời gian viết nhiều chỉ có khả năng viết trong khoảng 6 tiếng thôi

* mình bỏ ra 6 tiếng để viết và 2 tiếng tham khảo các truyện khác để bộ truyện được hay hơn nên mong các bạn thông cảm vì số chương quá ngắn

** các bạn có thể đóng góp ý kiến ở phần bình luận về bố cục truyện hay một vài ý tưởng mà các bạn nghĩ để mình sớm hoàn thiện truyện nhanh hơn

* mình sẽ cố gắng up truyện đều cho anh chị em đọc xả stress...

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: 20 tên bắt cóc và kẻ ảo tưởng

Thành Bạch Hồ một tòa thành chủ chốt của bạch hồ đế quốc là nơi tọa lạc của hoàng thất, tại một góc nhỏ trong ngự hoa viên một cái hồ bắt ngờ xuất hiện theo sau đó là một nhóm người toàn thân bị kín tay cầm cuốc, xẻng...đang từ dưới hồ đi lên, tên lên đầu tiên ném chiếc cuốc qua một bên rồi ra hiệu cho đám người vừa mới lên đi theo sau, khi nhóm người kia đi mất từ vị trí cái hồ bắt ngờ có một giả một trẻ cùng nhau xuất hiện, cũng như nhóm người kia hai người cũng đi về hướng tòa tháp thứ 2 nơi mà tiếng đàn du dương vang vọng...

Tại tòa tháp thứ 2 giữa điện sảnh một cô gái thân mặc một bộ đồ màu xanh lam đang không ngừng rảy từng sợi tơ đàn, tiếng đàn êm ái không ngừng vang lên theo từng ngón tay nhỏ bé của nàng, trong căn phòng treo trăm ngàn loại hoa dù hoa kia có đẹp cũng không thể đẹp bằng nàng, tiếng đàn của nàng bỗng dừng lại khi cánh cửa đã bị niêm phong bấy lâu hé mở, rồi từ bên ngoài một nhóm khoảng 20 ma đạo sĩ bước vào, tên đi đầu lấy từ nhẫn không gian ra một bức tranh, bức tranh vẽ một cô gái đang ngồi say xưa đánh đàn trên mặt vẫn còn đó một nụ cười, nụ cười tươi đẹp như muốn đốt cháy trái tim của người khác từ nàng, như đã xác nhận được người trong tranh là nàng tên đầu lĩnh ra hiệu cho đám lâu la theo sau áp giải nàng đi

Réc...réc...réc....

Rừng mùa hạ một cánh rừng kì lạ quanh năm suốt tháng không thay đổi mùa, tại một con suối nhỏ bên trong rừng 1 cái lều thật to chứa 20 tên đàn ông và một cô gái bị trói chặt, cô gái bị trói chặt là tiểu công chúa của Bạch Hổ đế quốc tên là Bạch Liên năm nay vừa tròn 17 tuổi nhan sắc tuyệt trần là con gái cưng của Bạch Nhân hoàng đế tính tình hiền lành hoạt bát nhưng kể từ khi hoàng hậu qua đời nàng thường không tiếp xúc với người ngoài nên đã ra lệnh niêm phong nơi hậu cung của nàng...

" thả ta ra!!!" Bạch Liên la hét lên

" vô ích thôi! Vì đây là rừng mùa hạ mà nó cách xa thành bạch hổ của cung dữ lắm hé hé...à mà ngồi yên đi chút nữa thôi bọn anh sẽ trăm sóc cung " gã đưa tay lên vuốt ve 2 bên gò má nàng

Aaa...

Hắn thét lên khi hàm răng trắng tinh của nàng ngoạm vào bàn tay đang vuốt ve của hắn

Bóp...

" con đi cái!! Mày tưởng đây là hoàng cung hả? Dám cắn tao hả?" Cho một cái tát vào mặt nàng từng gợn dử quát

" bỏ đi từng...dù sao lát nữa anh em mình...cũng cần tới nó mà..." lão hoàng mặt cười dâm nói

" kệ nó anh em mình Dzo cái đi! Nhậu là phải dzô uống nó mới đã "

" ừ! Thằng mình nói đúng! Thường chú mày một ly..." mạnh tay cầm chai rượu rót liền một ly đưa cho mình uống

Cả nhóm người lúc này đã uống cạn chỗ rượu mang theo tức thì lão hoàng tiến lại chỗ Bạch Liên tay cầm một ly rượu rồi từ trong người lão móc ra một cái lọ nhỏ màu nâu, tháo nắp chiếc lọ ra rồi lão đổ thứ bột màu trắng bên trong vào ly rượu, khẽ lắc qua lắc lại ly rượu cho thứ bột kia hòa tan với nhau...

" lão hoàng cho nhiều quá liệu nó có sốc thuốc không?" Tên mình hỏi khi thấy lão bắt đầu cho nàng uống

" tao tính cả rồi! Yên tâm gái zin xài thuốc mới trụ được anh em ta " lão cười dâm nói rồi tháo sợi dây trói nàng ra...

3 phút trôi qua bạch liên cảm thấy toàn thân rạo rực cơ thể nàng nóng ran lên hơi thở dồn dập gấp gấp, nàng đưa tay lên xé toanh lớp áo ngoài để lộ ra thân thể trắng muốt làm đắm người kia chỉ biết nuốt nước bọt theo dõi hành động tiếp theo của nàng, bất giác nàng đưa 2 bàn tay lên chộp vào 2 quả đào đang không ngừng to lên theo thời gian, nàng nắn nắn bóp

" a..." khẽ rên nhẹ lên khi chiếc áo ngoài của nàng bị xé rách

" đến lúc chúng ta thể hiện rồi "

" dừng tay..."

Từ bên ngoài bắt ngờ có 2 kẻ lạ mặt một già một trẻ bắt ngờ xông vô, người già ăn mặc cổ quái còn người trẻ anh tuấn mặc một bộ đồ đen, bị phá đám nhóm người bức bối lấy từ nhẫn không gian ra một loạt vũ khí mã tấu, đao, kiếm...bắt đầu thủ thế

" chết con mẹ chúng mày đi " phong hô to lao lên

Bình...

Sau tiếng hô một bóng đen bị đá văng sang một bên bất tỉnh, cả không gian yên lặng chỉ còn lại tiếng rên của bạch liên vì thấm thuốc

" trời *** ..tưởng thế nào...hóa ra là ảo tưởng sức mạnh..." thái hành đưa tay lên vỗ trán vì người bị đánh văng ra không ai khác mà chính là phong thanh niên ảo tưởng sức mạnh...

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Thệ ước

Không khí trở nên trầm lắng khi bên Thái Hành chỉ còn một người, mà phía bên kia 20 tên bắt cóc vẫn còn y nguyên và tràn trề sức lực

" ôi chết! Ít ra cũng phải lòi 2, 3 thằng theo rồi hầy bất tỉnh chứ " lão thốt lên rồi phóng ra ngoài

Nhìn tình hình hiện tại nhóm bắt cóc càng trở nên tự tin hơn, cả bọn cùng lao ra ngoài độ sức với lão,...

Ngay khi tất cả đã rời đi, kẻ tưởng chừng đã gục ngã bỗng chột đứng dậy trên miệng hán bỗng nở một nụ cười, một nụ cười gian xảo,...hắn đi từng bước từng bước đến chỗ Bạch Liên, lúc này đây trên cơ thể nàng đã không còn một mảnh vải che thân, để lộ ra một thân hình trắng muốt, gương mặt của nàng vốn đã đẹp giờ lại ửng hồng càng thêm đẹp, phía dưới chiếc cổ ngọc ngà một bộ ngực trần không to mà cũng không nhỏ tạm gọi là vừa vừa 2 cái đầu ti hồng hào cương cứng mời gọi, phía dưới u cổ âm u một dòng suối đục ngầu đang không ngừng chảy ra kết hợp với âm âm của nàng trở thành một bản nhạc tình mời gọi...

" ực..." khẽ nuốt nước bọt phong kiềm nén dục vọng của bản thân, 2 cánh tay của hắn từ từ tiến xuống chộp lấy 2 quả đào mềm mại và ấm áp của nàng mà bóp, 2 ngón tay của hắn tình nghịch 2 cái đầu ti vốn đã cương cứng bởi thuốc của nàng

Chụt...

Miệng hắn ngậm một bên vú của nàng tay còn lại không ngừng xoa bóp bên còn lại

U...umm...

- " Tại sao? Lại thoải mái đến vậy? Ra đây là làm tình sao? Ta có nên tiếp tục hay dừng lại " một mớ suy nghĩ hỗn độn không ngừng tuôn trào trong lòng nàng

Ummm...aaaa....

Bỗng một bàn tay khẽ chạm vào nơi bí hiểm của nàng, những ngón tay của kẻ đó đang không ngừng khuấy động 2 mép âm đạo nàng, rồi một chiếc lưỡi tròn chu đang không ngừng liếm dâm thủy của nàng, cổ khép chân lại không cho hắn tiếp tục bú liếm nơi âm đạo của nàng, hành động này của nàng không những không ngăn được hắn mà ngược lại còn giúp hắn ụp mặt sâu vào trong...

Biết thời gian không còn nhiều phong ngừng liếm láp âm đạo nàng, hắn ngời bật dậy coi hết đồ của mình ra để lộ ra dương vật đầy gân guốc và to đùng của hắn ở cái tuổi 15 này ai có thể so sánh được với hắn chứ,...khẽ banh rộng 2 chân nàng ra rồi từ vị trí đã định hắn lấy sức cổ đưa dương vật từ từ vào bên trong

Á...á...

Từ 2 kheo mắt nàng một dòng lệ đang từ từ tuôn chảy xuống, khẽ lau đi những giọt nước mắt long lanh trên đôi mắt ngọc

" đau lắm phải không? " hắn quan tâm hỏi khi thấy kheo mắt nàng, những giọt nước mắt đang không ngừng tuôn

" tại sao? Rốt cuộc ta đã làm sai điều gì? " nàng khóc nàng hỏi

Thình...thịch...thình...thịch

Tìm hán bỗng nhiên đập nhanh nó như muốn nhảy khỏi lồng ngực của hắn

" ta không biết! Nhưng có một điều nàng cần biết...ta yêu nàng...kể từ giờ trở đi ta sẽ bảo vệ nàng..." một lời nói và cũng là một lời hứa hắn nhất thời nghĩ ra nhưng nó sẽ ảnh hưởng rất lớn đối với hắn sau này còn bây giờ là thực tại, rút kinh nghiệm từ chuyện của bảo ngọc, phong cúi xuống môi hắn khẽ đặt vào môi nàng, một nụ hôn ấm áp và đầy chân thành, chiếc lưỡi của hắn nhanh chóng tách hàm răng ngọc ngà của nàng ra để tìm chiếc lưỡi của nàng, cố trốn tránh nhưng cảm giác của nàng dần thay đổi bất giác nàng đáp trả 2 chiếc lưỡi hòa nguyện vào nhau...cảm giác của nàng giờ đây không còn những suy nghĩ hỗn loạn kia nữa mà thay vào đó là một cảm xúc trước giờ chưa từng có trong nàng đó là...

Ướt át...ngọt ngào...kích thích...

" mặc dù ta không biết chàng là ai? Nhưng kể từ nay ta sẽ là vợ của chàng! Mỗi mỗi sẽ là của chàng " nàng đáp có lẽ nàng cũng như hắn trái tim của cả hai chông phứt chốc như hòa nhập vào nhập vào nhau...

Thình thịch...thình thịch...

Tiếng nhịp tim đập...nhưng nó đã không còn là của một mình hắn, và cũng không còn là của một mình nàng...mà là nhịp đập của cả hai, lời nguyện trên người nàng Thệ ước, khi hai con tim cùng hòa nhịp với nhau cùng hứa hẹn, khi nàng quyết định gửi gắm cuộc đời mình cho hắn cũng là lúc lời nguyện kích hoạt nàng đau hán đau, nàng buồn hán buồn, sống chết có nhau..., đã không còn rào cản không còn do dự hắn bắt đầu nhịp...

Lạch bạch...lạch bạch...

"Ai... Ôi... Ôi...Thoải mái quá... Ai... Ôi..."

Bạch Liên ôm vai Phong rên rĩ, cảm nhận âm đạo mình không ngừng nở ra rồi khép lại theo từng đợt đưa đẩy của tình lang...Phong sướng khoái hi hục đưa đẩy dương vật vào âm đạo nàng, tay hắn không ngừng bầu vèo vào quả đào tròn lẳng ăm mềm của nàng trong trạng thái phấn khích không thể tả được...

"Ai... Ái... Ai... Thoải mái quá... Yêu thiếp mạnh nữa đi phong..." nàng rên rỉ kêu la

"Nàng thích không?" Hấn hỏi

"Thiếp thích... thiếp sướng lắm... Ai... Ôi... Ôi..."

Dù phong ngày trước từng là một người trưởng thành nhưng hấn bây giờ chỉ là một thằng nhóc 15 tuổi tất nhiên thể lực của hấn cũng vậy sau một hồi đẩy đưa 2 tay nàng bầu chặt lấy vai hấn rồi từ phía dưới nàng một dòng suối cùng với máu đào đang không ngừng chảy ra...

"A... Nàng ơi... ta ra..."

"A... Á... A... Ra vào thiếp, thụ tinh cho thiếp... A... Thiếp sướng..."

Phong bầu chặt tay lên hông Bạch Liên, dương vật hấn giật mạnh tưới những luồng tinh trắng đục vào trong tử cung của nàng, nàng thỏa mãn và sướng khoái nhận lấy tinh dịch kẻ mà nàng đã hứa hẹn...

Xả hết những đợt tinh dịch cuối cùng của mình vào âm đạo nàng, phong nằm xuống ôm eo hôn vào môi nàng...

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Ta là thợ săn...còn các ngươi là mồi

Bên trong là một trận chiến tình ái, phía bên ngoài cũng có một trận chiến cũng không thua kém phần bên trong...

Thái Hành là ma đạo sĩ cấp A một thân độc chiến với 20 ma đạo sĩ cấp C, tuy chênh lệch thực lực nhưng lão vẫn không thể hạ được bọn bắt cóc, khi chúng cứ liên tục hỗ trợ cho nhau lấy số lượng bù đắp chất lượng

Thái hành nhảy lên không rồi từ không trung liên tục tạo ra những lưỡi dao gió sắc bén chém xuống phía dưới

Xoẹt...xoẹt...

Những lưỡi dao gió vô hình cứ liên tục phóng xuống, dù tốc độ ra đòn cực nhanh và dứt khoát nhưng với sự hỗ trợ cực kì ăn ý của bọn người bắt cóc chỉ khiến cho vài tên bị thương nhẹ, những lưỡi dao vô hình sao khi tấn công trượt thì lại không biến mất, mà lại hòa vào không khí, dần tạo thành một cơn lốc xoáy khổng lồ bao vây nhóm người kia,...

Dù nhận ra có điều bất ổn nhưng nhóm bắt cóc vẫn không làm được gì

Ngay đúng thời điểm thích hợp, lão ngược mặt lên cao, hai tay dang rộng ra hai bên, miệng hô to:

"khởi phong trận "

Lập tức, những ngọn gió xung quanh tụ hợp lại rồi từ vị trí trung tâm cơn lốc mà phóng xuống...

Ầm...

Một vụ nổ khủng khiếp lan rộng ra xung quanh làm cho cây cối xung quanh ngã theo xuống đất, trong làn khói mù mịt vẫn còn đó hai bóng người vẫn đứng vững...

"có chuyện gì xảy ra vậy " phong hỏi khi hấn đang cùng Bạch Liên truy tìm tung tích lão Hành, nghe tiếng nổ phong liền theo hướng phát ra âm thanh mà chạy lại, lão Hành thở dốc khi phải sử dụng một chiêu thức mạnh đến vậy

"khởi phong trận sao? Cũng mạnh đấy "

giọng lão Hoàng phát ra từ trong đám bụi

" xem ra, chúng ta phải dùng hết sức rồi...khì...khì..."

Khi đám bụi tiêu tan xung quanh cây cối nằm lẫn lộn nhóm bắt cóc 20 người giờ chỉ còn hai kẻ đang đứng vững, không ai khác là lão Hoàng và tên thủ lĩnh Tùng núi...

Tùng núi và lão Hoàng bỗng bật cười, từ trên trán cả hai bỗng xuất hiện một cục u, rồi từ vị trí cục u bất ngờ có thêm một cái rãnh...

"mắt sao? Các ngươi là lũ quái gì vậy? Sao lại có 3 mắt thế kia " phong thốt lên khi chứng kiến sự có mặt của con mắt thứ 3, không chỉ phong mà ngay cả Bạch Liên cũng kinh ngạc không kém

" không phải mắt mà là hạt, chính xác là hạt tham vọng.. " lão Hành nói

" từ xưa đến nay con người vốn là giống loài tham lam nhất, để thỏa mãn tham vọng của mình chúng đã tạo ra một thứ để thỏa mãn bản thân, và nó chính là hạt tham vọng, hạt tham vọng chúng sẽ kí sinh vào con người và thực hiện tham vọng của kẻ đó,...nhưng đổi lại...con người sẽ bị mất đi bản thân mình..." vô danh giải thích cho phong hiểu

" vô danh! Lão đã hồi phục?" Phong mừng rỡ hỏi

" ừ, ta đã hồi phục và trở lại giúp ngươi đây " vô danh đáp

Sau tiếng cười cả hai cùng gồng mình

Roạt...xoẹt...xoẹt...

Quần áo của cả 2 rách toạt, một chùm lông vàng xọc đen hình thành trên cơ thể cả hai, một chiếc đuôi dài màu vàng từ từ mọc ra, 2 cái tai mèo và những chiếc răng bắt đầu mọc dài ra...

" răng nanh " Cả 3 người cùng thốt lên

sau khi biến hình Tùng bật dậy, vương vai...cong đuôi tạo dáng rồi găm lên một tiếng gõ to...vang vọng cả khu rừng...

" giờ thì đến lúc anh mày thể hiện rồi " Tùng nhếch môi cười, biến hình làm cơ thể gã tràn trề sức lực, cảm nhận bản thân sao khi biến hình làm hắc không khỏi ngạc nhiên, không những mạnh thêm mà ngay cả ma lực cũng tăng vọt...

Bình...

Ầm..

Phong và Thái Hành phút chốc bị đánh văng ra xa rồi va vào một cái cây gần đó, dù đã kịp vận toàn lực phòng ngự nhưng phong vẫn cảm thấy đau ê ẩm, bên kia lão Hành thì khéo hơn một chút với ma lực cấp A của lão thì chỉ bị đánh văng ra thôi chứ không thương tích gì

" dừng lại..." phong hét lên khi tên Tùng bắt đầu chú ý đến Bạch Liên đang đứng gần đó

" si...si...si...si..." Tùng quay mặt về phía phong, từ trên khuôn mặt của gã một nụ cười nham hiểm hiện rõ, gã quay sang nhìn Bạch Liên rồi đập chân lao đến chỗ nàng..

" hắc không còn là hắc nữa rồi! Hạt tham vọng đã chiếm cơ thể hắc rồi, nếu muốn cứu con bé kia thì ta khuyên ngươi hãy sử dụng nó...à mà thôi đi " vô danh giải thích sơ qua tình hình hiện tại của Tùng núi

"câm ngay! Ta đã hứa sẽ bảo vệ nàng nhất định sẽ làm được..." phong thét lên thật to, rồi từ trong đan điền hắc huyết long châu lại một lần nữa xoay chuyển, từ vị trí viên long châu một cỗ ma lực trào dâng bao phủ cả cơ thể hắc...

Bình...

Tà thì chậm nhưng quả thật rất nhanh, nhanh đến mức thẳng tác giả cũng chả thấy gì...đến khi nhìn rõ thì từ vị trí của Tùng núi đã được thay thế bởi một kẻ khác...

Người này mặc một bộ giáp đen toàn thân, trên chiếc mũ sắt có một chiếc sừng, trên hông đeo một thanh kiếm đen dài 2 mét, đứng chắn trước mặt Bạch Liên,...

" kẻ từ giờ trở đi, ta sẽ là thợ săn...Còn các ngươi...sẽ là con mồi...si...si...si..."

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Không tiêu đề

" kẻ từ giờ trở đi...ta sẽ là thợ săn...còn các ngươi...sẽ là con mồi...si...si...si..." hắc nhếch môi cười...

Thấy Tùng bị đánh bật đi lão Hoàng trong hình dáng một con hổ tức giận cong đuôi lao lên tấn công...

Bang...bang...bang...

Liên tục là những cú cào đầy uy lực, hòng tấn công vào Phong bên trong bộ giáp đen "yaaaa..." Phong hét lên, rồi trên tay hắc thanh hắc kiếm phát sáng rồi...

Xoẹt...

"một kiếm" Thái Hành giọng run run nói, dù lão là ma đạo sĩ cấp A khi toàn lực cũng không có khả năng như vậy, vậy mà...

"giết...giết...giết hết...ta sẽ giết hết...ư ha ha ha..." phong ngược mặt lên trời cười to, ý thức của hắn bây giờ hỗn loạn chỉ có giết chóc mà thôi...hắn như điên dại ánh mắt trở nên đỏ ngầu rồi

Bình...âm...

Nhanh như chớp hắn xuất hiện trước mặt Tùng núi, gã không kịp phản ứng bị hắn nắm đầu kéo lê một đoạn dài dưới mặt đất...

Grừ...grừ...

Ngay khi bị phong kéo lê một đoạn cơ thể Tùng lại một lần nữa biến đổi, cánh tay to lớn của hắn lại phình to ra thêm, rồi đến chân,...cuối cùng gã dừng lại khi toàn thân cao 2 mét với cơ thể gấp đôi khi này...

Cảm nhận sức mạnh bản thân đang tăng vọt lên, hắn lại ngược mặt lên trời gầm to một lần nữa rồi lao đến độ sức với phong

Trong khu rừng mùa hạ khí trời oi bức hai thân hình một đen một vàng cứ liên tục lao vào nhau, hết chỗ này rồi lại lao qua chỗ khác cứ như vậy lập đi lập lại, cây cối xung quang gãy nát văng tung tóe khắp cả rừng (ở đây mà có lâm tặc chắc tụi nó thích ghê lắm),

Bang...bang...bang...

Liên tục là những nhát chém chí mạng vào nhau, phong linh hoạt tránh né thì bên kia Tùng núi cũng không kém những nhát chém đầy nguy hiểm ở những điểm tối của gã nhưng vẫn bị gã nhanh nhẹn né tránh...chém nhau một hồi lâu vẫn chưa thắng bại...phong quyết định vận toàn lực vào đòn tấn công tiếp theo, phong bắt đầu đứng tụ lực...thanh kiếm đen trên tay hắn bắt đầu xuất hiện những luồng sáng màu đen, những luồng sáng này cứ tụ hội lại tạo thành một cái cột hư ảo màu đen dựng đứng giữa trời...

"hắc long trăm" phong hét lên, lưỡi kiếm hư ảo khổng lồ của hắn chém xuống...cứ ngỡ sẽ là viễn cảnh máu me nhưng không, khi chiêu kiếm được chém xuống thì từ vị trí của Tùng núi...một đường kiếm khác bất ngờ xuất hiện cản lấy đường kiếm tạo ra một vụ nổ thổi bay một mảnh rừng..., khi trời tan mây tạnh phía đối diện phong một cô gái xinh đẹp gương mặt lạnh lùng với đôi mắt xanh và mái tóc vàng nàng mặc trên mình một bộ giáp màu xanh tay đang trong tư thế cầm kiếm nhưng điều kì lạ là nàng ta không hề cầm bất kì thanh kiếm nào

Phong như chết lặng trước sắc đẹp của nàng xinh hơn bảo ngọc gương mặt lại lạnh lùng thanh khiết phải nói nàng chính là cô gái đẹp nhất mà hắn từng gặp ở thế giới này...nàng nhìn hắn, hắn nhìn nàng bốn con mắt nhìn nhau, như dò xét thực lực của nhau rồi tay trái nàng nắm lấy chiếc đuôi của Tùng núi rồi thoáng cái đã xuất hiện ở vị trí cách phong một đoạn khá xa chính xác là vị trí lão Hoàng, tay còn lại của nàng cũng làm điều tương tự nàng túm lấy chiếc đuôi của lão rồi phi thân bỏ đi...

Ngay khi nàng rời đi...

Beng...

"grừ...aaaa...a" phong gào lên dữ dội hai mắt hắn trở nên đỏ ngầu, ma lực hắn trong khoảng khắc trào dâng phá hỏng cả bộ giáp bên ngoài...hắn mất dần ý thức rồi lao nhanh về phía Bạch Liên và Thái Hành...

Ở một cái cây cách khu rừng khá xa nhưng lại dễ dàng quan sát diễn biến bên dưới, trên thân cây có hai người mặt đỏ đen trên thân có thêu hình những đám mây đỏ

"có vẻ như hắc long đã xuất hiện! Giờ chỉ cần biết xích long ở đâu mà thôi..." một trong hai kẻ nói

"vậy thì ta cứ nghỉ ngơi để xích long cho những nhóm còn lại, người nghĩ sao To Bi" tên còn lại cũng lên tiếng

"tiền bối quả là cao minh! To Bi xin bái phục" kẻ được gọi là To Bi đáp

Rồi một cô gái với tóc vàng hai bên tay hai con hổ to lớn đang giẫy giụa, ném cả hai qua một bên nàng lạnh lùng rời đi

"đến không chào, đi không hỏi cô vẫn như vậy Ánh Dương"

"không phải chuyện của người" nói rồi nàng lạnh lùng bỏ đi

Bạch Hồ Lao tại một căn phòng nằm sâu bên dưới tầng 18 là nơi giam cầm những thành phần nguy hiểm nhất của triều đình, phong đang bị xích chặt vào khung sắt người be bét máu...

Thời gian trôi qua cuối cùng hắn cũng tỉnh, trước mặt phong bây giờ một thanh niên 22, 23 gì đó đang nhìn chăm chăm vào hắn

"ngươi đã tỉnh!" Người kia hỏi

"đây là đâu vậy? Sao ta lại ở đây " phong tò mò hỏi

"đây là bạch hổ lao cuối tuần ta và ngươi sẽ bị tử hình, thông thả đi "

" tử hình?" Phong cố nhớ lại những chuyện xảy ra vào hôm đó

Khi hắn mất đi ý thức thì cảm nhận cơ thể đau buốt rồi lăn ra bất tỉnh, rồi một loạt hình bóng hiện lên trong đầu hắn như một cái tivi, hình ảnh quay cảnh một thằng nhóc đang hét lên điên cuồng rồi lao đến chỗ Bạch Liên, ngay khi cú đâm của thằng nhóc chưa kịp chạm vào người nàng thì đã bị một kẻ khác lao tới cho một cước vào bụng, sức cùng lực kiệt thằng bé quay ra bất tỉnh...tê ra thằng nhóc đó là mình...

"hự...hạ...hự..." tên thanh niên kia tạo thế như đang luyện võ trong phim kiếm hiệp mà ngày trước hắn vẫn thường coi

"ngươi đang làm gì vậy?" Phong tò mò hỏi

"luyện công " tên kia đáp

"để làm gì? " Phong hỏi tiếp

"để sống, còn ngươi không lẽ ngươi không muốn sống " người kia hỏi ngược lại

"tất nhiên là ta muốn sống, nhưng sắp bị tử hình thì luyện làm gì " phong bức bối trả lời, kì thật một kẻ sắp bị tử hình còn luyện võ để làm gì cơ chứ

"ngươi từ đâu đến? Nghe ngươi nói chắc không phải người ở đây " Người kia lại hỏi

"thanh long đế quốc " phong đáp

Kẻ kia cũng không ích kỉ cho lắm gã bắt đầu kể về luật lệ của nơi này, những kẻ sắp bị tử hình sẽ được tham gia một trận chiến sinh tử với những chiến sĩ của đấu trường, nếu thua thì sẽ bị ném xác cho thú ăn, còn chiến thắng sẽ được trả tự do.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Sự xuất hiện của long tộc

7 ngày sau kể từ khi Phong bị bắt...

Cộp...cộp...cộp...

Tiếng bước chân dừng lại tại một căn phòng dưới tầng 18 của bạch hổ lao, cánh cửa phòng mở ra, bên trong có hai người một lớn một nhỏ đi ra...

Khi cánh cửa nối liền giữa nhà lao và đấu trường mở ra...tiếng la ó vang vọng khắp nơi

"CHÚNG KIA RỒI!!! GIẾT CHÚNG NÓ ĐI "

Trước mặt Phong bây giờ một đấu trường rộng lớn với hơn 50 đấu sĩ về mặt bặm trợn, mỗi người đều toát ra sát khí nồng nặc, 4 hướng khán đài chật kín người, phía bên trên cao là một khán đài đặc biệt là nơi dành cho quan chức cấp cao và triều đình ngồi xem..

Bùm một cái! Giữa sân đấu trường một kẻ lập dị mặc một bộ đồ trọng tài bóng đá, đầu đội bí ngô, tay cầm một chiếc micro hô to:

"VÀNG XIN CHÀO TẤT CẢ MỌI NGƯỜI!!! VÀNG CHÍNH LÀ TÔI ĐÂY! BÌNH LUẬN VIÊN KÍT NGUYỄN " Sau màn giới thiệu hoàn tráng của MC là tới màn giới thiệu

"VÔ THANH PHONG 15 TUỔI, TỘI BẮT CỐC HOÀNG GIA!!! "

"TIẾP ĐẾN "

"LONG TIỂU BẢO 22 TUỔI, TỘI BẠC ĐÃI LOLI "

" GIẾT NÓ ĐỪNG ĐỂ NÓ ĐỂ TRÚNG! LOLI ĐỂ YÊU THƯƠNG MÀ LẠI DÁM BẠC ĐÃI "

Đây là một sự kích động lớn đám đông bên dưới càng chửi mắng dữ dội hơn lúc đầu

Bong...bong...bong...

Tiếng chuông đã điểm thời gian của buổi hành hình đã bắt đầu...

" TRẬN CHIẾN BẮT ĐẦU "

Bùm một cái! Tên trọng tài biến mất khỏi vị trí trước đó và xuất hiện tại một chỗ khá cao bên trên đấu trường...

" chơi tới bến " Tiểu Bảo hô to, " rõ " khẽ đáp trả Phong liền rút thiết toái nha rồi lao lên, trong đấu trường đầy rẫy chết chóc là nơi mà tử thần luôn chờ chực những kẻ yếu đuối " aaaaa " tiếng la thất thanh của một kẻ xấu số bị Phong chém đứt một cánh tay, nhìn đồng đội bị chém mất tay những đấu sĩ còn lại lúc đầu còn khinh thường vì Phong còn quá nhỏ nhưng bây giờ họ đã hiểu, để có thể bắt cóc hoàng gia đương nhiên bản lĩnh không tồi mặc dù Phong không làm nhưng hẳn phải chiến đấu, chiến đấu vì bản thân vì sống sót..." pháp " lại một nhát kiếm nữa được vung lên lần này là một cái đầu chứ không còn là một cánh tay nữa...

" thằng đó bá vãi! Ai cho tao biết nó đến từ đâu được không? *** mẹ hư cầu " phía khán đài lúc đầu còn hô hoán thì giờ đây đã trở nên yên tĩnh để chú ý trận chiến bên dưới...trận chiến cứ vậy tiếp diễn cho đến khi 50 đấu sĩ chỉ còn lại 6 người

" 1, 2, 3,...47, 48, 49...ừa hình như thiếu 1 đấu sĩ " một ai đó hô to lên tức thì

Tung...tùng...tung...tùng...tung...

Sau một điệu nhạc một cánh cổng đang từ từ hạ xuống, từ trong cổng đi ra một người đàn ông cao to thân mặc một bộ đồ đen trông không khác gì mai cô chéch sanh* (không biết ghi tên ông ra sao.v) cỡi chiếc mũ và chiếc áo khoát ra gã vút sang một bên...

" KÍNH THƯA QUÝ VỊ! LÀ TỬ THẦN! ÔNG ẤY ĐÃ XUẤT HIỆN " Tên bình luận kiêm trọng tài nói, đám đông bên dưới bắt đầu phấn khích trước sự xuất hiện của tử thần, kẻ được gọi là bất bại trong đấu trường, " tử thần sao? Xem ra đã thú vị hơn rồi! Chơi hết sức nào nhóc " Tiểu Bảo đứng khựng lại rồi trong khoảng khắc đó cả đấu trường đều chết lặng, Long Tiểu Bảo đang đứng gồng mình cả cơ thể hẳn được bao phủ bởi một quả cầu ma thuật màu đen rồi trong quả cầu ấy bất ngờ xuất hiện một cái đuôi, tiếp đến là hai cái sừng và khi quả cầu biến mất giữa sân đấu trường Long tiểu Bảo đã khoác lên mình một bộ váy rồng...

" BIẾN HÌNH! TIỂU BẢO ĐÃ BIẾN HÌNH " Tên trọng tài hô to khi thấy hình dáng mới của tiểu bảo

" không! Không phải biến hình mà là LONG HÓA " người phát biểu là Râu Trắng một trong tứ đại thiên vương

Tại một góc nọ của đấu trường Phong cũng đang gồng mình cả cơ thể hẳn cũng được bao phủ bởi một quả cầu màu đen...

Cả đấu trường chết lặng, phía trên khán đài Bạch Nhân hoàng đế như chết lặng giọng lão run run nói

" là hắc long...hắc long...đế vương...giáp...hắn là truyền nhân của hắn ta sao..."

Cả đấu trường hét bất ngờ này đến bất ngờ khác nhưng tất cả vẫn chỉ là màn dạo đầu của trận chiến chưa thấy hồi kết này mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Đêm cuối

Dưới ánh nắng chang chang của 12 giờ trưa ở dưới sân đấu trường 3 chiếc bóng đang thi nhau bay lượn

Bình...bình...

Hai bên chạm mặt nhau rồi tiếp đến là những cú đâm vào mặt nhau, những chiếc váy trên người Tiểu Bảo văng tung tóe khắp nơi, Phong cũng không kém bộ giáp của hắn đã bị vỡ đi phần nữa

Ở phía đối diện Tử Thần gương mặt đầm máu, vai vác một chiếc lưỡi liềm to dùng, đưa tay lên lau đi vết máu trên gương mặt gã là chiếc lưỡi của mình ra thách thức, tay nắm chặt lưỡi liềm gã phi thân lên không tay liên tục tạo ra những nhát dao chém xuống phía dưới

Ầm...ầm...ầm...

Những nhát chém đầy uy lực cứ phóng xuống ào ào, phía dưới Phong với Tiểu Bảo chỉ còn nước phòng ngự những đòn tấn công kia, sau một chuỗi liên hoàn chém vẫn chưa hạ được một trong hai kẻ bên dưới làm gã không khỏi bức bối, chân tiếp đất từ chiếc nhẫn không gian của gã một cây đại đao cực bụi được lấy ra, vận toàn lực vào chiêu thức gã hô lên:

" THỦY LONG TRẦM " tức thì một con rồng nước được hình thành theo đường kiếm của gã, con rồng uy dũng xé nát thân hình của những đấu sĩ bị đánh bại còn nằm la liệt dưới sân...

Àm..

Sau tiếng nổ kinh hồn được phát ra một thân hình to lớn bị đánh văng đi bay thẳng vào bức tường dưới sân

Khi tất cả đã hoàn hồn lại phía dưới sân một lớn một trẻ thân hình be bét máu đang cười thật tươi...còn phía bức tường không ai khác mà là Tử Thần

Những người dưới sân tuy không biết chuyện gì đã xảy ra nhưng họ vẫn hô thật to chúc mừng những kẻ chiến thắng, phía trên khán đài Râu Trắng cũng vỗ tay chúc mừng, ai có thể không thấy rõ nhưng một cao thủ như lão thì tất nhiên đã nhìn thấy rất rõ, ngay khi Tử Thần bắt đầu vận lực Tiểu Bảo cũng dồn lực vào hai bàn tay, khi chiêu thức được tung ra Phong đã kịp phóng lên dùng lực từ hai bàn tay của Tiểu Bảo mà phi lên không rồi tiếp cận Tử Thần từ phía sau tiếp đó hấn vận lực và dùng bí kỹ tước đoạt của mình để gia tăng thêm sát thương một đám thẳng vào mặt Tử Thần khi gã xoay người lại tiếp chiêu...

Cùng thời điểm đó trên bầu trời Vịnh Hạ Long xanh biếc, Lý Tiểu Long đang trong bộ dạng xích long để vương đang một mình chiến đấu với hai kẻ mặc đồ đen trên có thêu những đám mây màu đỏ đầu đội 2 chiếc mũ có khăn che đi gương mặt, trong khoảng khắc tường chừng như bị đánh bại cả cơ thể Tiểu Long lại một lần nữa được bao bọc bởi một quả cầu màu đỏ, rồi từ bên trong quả cầu bất ngờ xuất hiện thêm một đôi cánh, khi quả cầu biến mất Lý Tiểu Long trong hình dáng xích long để vương cấp độ 2, bộ giáp của hắn bây giờ đã dày hơn và oai phong hơn lúc trước rất nhiều, chiếc sừng trên chiếc mũ cũng dài ra thêm chút...

" uy lực, ma lực, long lực tất cả đều vượt trội hơn trước rất nhiều " quả nhiên cấp độ 2 có khác hẳn nghĩ thâm trong đầu đang định rút thanh xích long kiếm sau lưng ra thì hai kẻ kia đột nhiên biến mất như chưa từng tồn tại...

Tại một ngôi nhà tranh đơn sơ thuộc một nơi hẻo lánh của tỉnh Cà Mau, bên trong nhà một ông cụ đầu tóc bạc phơ đang ngồi ghế nhâm nhi tách trà, phía đối diện lão một thiếu niên 15 tuổi với làn da rám nắng của đồng quê, lão già đặt tách trà xuống bàn rồi từ ống tay áo lấy ra một phong thư giao cho thiếu niên kèm một lời nhắn:

" Ngao Thiên nay con đã xuất sắc hoàn thành khóa huấn luyện của ta, kể từ bây giờ con đã có thể xuống núi ngao du thiên hạ tìm ra tung tích của thất long "

" thất long? Chúng là ai? " Ngao Thiên khó hiểu hỏi ngược lại

" là kẻ thù của ta và cũng là kẻ thù của loài rồng " lão già khẽ lau đi những giọt nước mắt đang chảy ra từ khóe mắt kể về một câu chuyện đã xảy ra rất lâu từ hàng trăm năm về trước...

" ra là vậy! Đệ tử đã ghi nhớ lời sư phụ nhất định sẽ tiêu diệt thất long " Ngao Thiên ánh mắt kiên quyết trả lời

Tách trà trên tay từ từ rơi xuống đất, lão đã quy tịch nhưng trên gương mặt lão vẫn còn đó một nụ cười mãn nguyện từ đứa học trò duy nhất của đời mình...

Bạch Hồ đế quốc sau buổi hành quyết tất cả đã trở lại như xưa Phong và Tiểu Bảo được trả lại tự do.

Trong một căn phòng xinh xắn nằm bên trong Lê gia Lê Bảo Ngọc cùng với thất công chúa Bạch Liên đang không ngừng bú liếm dương vật Phong, động tác hoàn hảo đến từng chi tiết trông không khác gì gái điểm chuyên nghiệp, Phong đang cố kiềm nén khoái cảm đang trào dâng trong hân, cảm xúc thăng hoa như muốn vỡ òa của hắn càng lúc càng cao rồi dương vật hắn co giật rồi một dòng tinh dịch vừa phun trào ra đã nhanh chóng bị Bảo Ngọc nuốt lấy, hai nàng quay sang nhìn hắn đang bất động trên giường

" tướng công chàng đã thỏa mãn chưa " cả hai cùng lúc hỏi

" chưa? Ta vẫn chưa thỏa mãn bởi ta còn nghĩa vụ với hai nàng " nói rồi Phong bật dậy lật úp người Bảo ngọc lại trong tư thế chống hông lên trời " chát ", một cái chát vang lên khi Phong tình nghịch vỗ vào mông nàng rồi từ tư thế ấy dương vật hắn đưa vào sâu trong tận tử cung nàng, hắn đưa tay lên chộp lấy hai cái vú đang đung đưa trước ngực nàng, hai ngón tay tình nghịch mân mê hai hạt đậu đỏ cương cứng của nàng, phía dưới hông hắn bắt đầu những cú hẩy mông cứ nhanh dần theo tiếng rên rỉ của nàng như trả thù Bảo Ngọc cướp mất tình lang Bạch Liên đưa tay xoa bóp hai cái gò bồng đang nảy lên nảy xuống theo từng cú hẩy mông của Phong, một ý tưởng lạ lùng bất ngờ nảy ra trong đầu nàng, nghĩ là làm nàng tiến lên đặt môi mình lên môi Bảo Ngọc, Bảo Ngọc vô thức đáp trả rồi trước mặt Phong hay mỹ nhân đang hôn nhau cảnh tượng này khiến tim Phong như muốn rút ra ngoài " trời ơi! Kích thích vãi " Phong bắt đầu hẩy mông nhanh hơn mạnh hơn rồi khi con trào dâng của cả 2 đạt đến giới hạn nàng tay bấu chặt chiếc ga giường rồi từ âm đạo nàng một dòng dâm thủy đang ồ ạt xối ra theo từng cú nhấp của Phong cũng như nàng Phong khẽ gồng mình xả một loạt tinh dịch vào sâu tận tử cung nàng, không để Phong có thời gian nghỉ ngơi Bạch Liên xoay người đè Phong nằm ngửa ra rồi trèo lên, đặt âm vật nàng ngay trên đầu khấc hắn rồi từ từ nhấn xuống...

"A... Sao to quá..." Bạch Liên rên rỉ, cảm nhận dương vật nóng hổi, cứng và đầy gân của Phong từ từ tách âm đạo nàng tiến sâu vào trong

Phong cắn răng, gồng mình ngăn cơn sướng khoái dâng trào khi cảm nhận âm đạo mềm mại ẩm ướt của nàng đang bóp chặt lấy dương vật mình. Sau một

hồi chịu đựng con đau thốn, Bạch Liên mới nuốt trọn được dương vật to dài của Phong vào trong âm đạo, khiến nàng phải ngừng lại ngồi thờ một lúc.

Sau một lúc hưởng thụ sự ẩm áp, mềm mịn và ẩm ướt nơi âm đạo nàng, Phong ôm eo nàng nâng lên, cho dương vật từ từ trượt ra gần hết rồi đẩy nhẹ vào, lặp lại liên tục.

"A... Ai... Ai... Nhanh nữa đi chàng... Uhm... Um..." Từng đợt từng đợt nhẹ nhàng ôm lấy dương vật của Phong, Bạch Liên xinh đẹp ánh mắt khép hờ trong mê say, Phong một tay chống giường, một tay bóp ngực Bạch Liên, hông liên tục đưa đẩy đem dương vật giã chày vào âm đạo nàng, làm cho đám thủy từ âm đạo nàng không ngừng phun ra.

"Ái! Ái! Ái! Ái! Thiếp sướng!" Sau gần mười phút chống chịu những đòn đẩy điên cuồng của Phong, Bạch Liên cong eo uốn ngực rên như hét, cả người nàng run giật trong cơn cực đỉnh khoái lạc, Phong cũng gắng gồng mình trút một dòng tinh dịch vào sâu tận tử cung nàng, tay trái ôm Bảo Ngọc tay phải ôm Bạch Liên hân sung sướng ôm hai mỹ nhân đầu đời của kiếp này vì đêm nay là đêm cuối cùng của hắn ở bạch hồ đế quốc này (phải đi đây đi đó mới gọi là phiêu lưu ký chứ).

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Buồn của sờ lay (trở về)

Huyện Trảng Boom tỉnh Đồng Nai trong một con phố nhỏ có một tiệm sách trước cửa có ghi vài chữ " muốn biết slaydark là ai hãy tới nhà thần dân đại hiệp " dòng chữ ngắn gọn được sơn lên cửa không biết đã bao lâu nhưng vết sơn vẫn còn mới...

"kết..." cánh cửa được mở ra, bên trong là một căn phòng trống vắng, không biết là tác giả cố tình hay chẳng bán sách để quên mà ngay cuối kệ sách nơi từng treo một bộ truyện tựa đề 12 Nữ Thần do tác giả slaydark viết giờ đây được thêm vào một quyển sách cũ tựa đề Bát Hệ Phi Nguyên Tổ Thần Công, cầm quyển sách lên lật ngay trang đầu tiên ra Phong hoàn toàn bất ngờ với nội dung được viết bên trong..

"đ...đây...đây là..." giọng Phong lắp bắp nói như thê tìm được kho báu ngàn năm

"đúng là nó rồi! Có nó việc tu luyện bát hệ phi nguyên tổ của ngươi sẽ dễ dàng hơn " vô danh hô to lên

Loading (trôi qua 2 tiếng)

Phong hí hửng rời khỏi tiệm sách vừa ra tới cổng thì gặp một bà lão bán hi tiểu, lão chủ quán thấy Phong đứng yên lặng hồi lâu, liền bắt chuyện: "Tìm thằng khờ chủ tiệm sao? Nó đóng cửa đi đâu hơn một năm nay rồi..."

"Ảnh đi đâu ạ?" Phong hỏi.

"Không biết, nó hay đi ăn vịt lộn đèn mờ, tao đoán nó chơi nhỏ bán vịt lộn làm con người ta có bầu rồi trốn tránh trách nhiệm hay sao ấy."

Lão chủ quán nhứ mảy suy nghĩ rồi nói thêm: "Mấy tháng trước cũng có người đến tìm, là một con bé áo hồng đẹp mê hồn, đứng nhìn cái bảng rồi đi mất."

"Bác không biết người thân nào hay quê quán của ảnh sao ạ?"

Lão chủ quán phui tay: "Thằng mê lin đó bí ẩn bỏ mẹ! Nó tự giới thiệu tên Đạt, quê ở Sơn La nên gọi là Sừ Lai Đạt, nhưng tao cá 100% là tên giả. Sắn nói luôn, mẹ nó chứ chưa thấy thằng nào bựa như thằng quần què ấy, buôn bán rảnh háng viết toàn truyện sex. Lại còn ai đòi viết truyện mà tự nâng bi mình trong truyện, nào là "đẹp trai anh tuấn tiêu sái phong lưu mà cũng không kém phần lạnh lùng vô song tuyệt thế", mẹ nó mỗi lần tào bôn là tao lại lấy đoạn này ra đọc, lập tức chuyển sang chế độ tiêu chảy! Vậy còn chưa đủ, nâng bi bản thân cho đã rồi tự chửi bản thân y như chửi chó nữa mới bệnh, nói chung thằng mặt lợn đó hết thuốc chữa rồi, tao khuyên chú mày đừng có dây vào nó..."

Lão chủ quán suy nghĩ gì đó rồi gật gù nói thêm "Nhưng phải công nhận nó đẹp trai thật..."

Phong thờ dài, cảm ơn lão chủ quán rồi bỏ đi.*#@\$

Tại một cái quán nọ nói chung trong quán chẳng có gì bất thường cả ngoại trừ sự xuất hiện của một kẻ đeo mặt nạ che nửa trên gương mặt, đầu đội mũ cao bồi, tay cầm điều xì gà mà hút phì phèo, trên bàn một đĩa trái cây toàn là ổi, cạnh đó là một chai sài gòn xanh, phía đối diện gã một cô gái mặc đồ màu hồng phấn trông cực kì trẻ, không biết họ đang bàn luận về cái gì bất ngờ cô gái đứng dậy

"slaydark rồi người sẽ phải hối hận " nói rồi nàng hất ly bia vào mặt slaydark rồi bỏ đi trước sự ngỡ ngàng của những người buôn chuyện, khề lau đi những giọt bia còn đọng lại trên gương slaydark lặng lẽ rời khỏi quán mà quên chưa trả tiền...

Vô gia một gia tộc ẩn danh nằm tại huyện Trảng Boom của tỉnh Đồng Nai, đứng trước bảng hiệu gia tộc Phong không hiểu sao bản thân hắn chần chừ có nên bước vào hay không thì bất ngờ

"T...Thanh Phong...là con đó...phải không?" Theo bản năng Phong xoay người lại, trước mặt Phong một người phụ nữ trẻ trung xinh đẹp, với bộ ngực cực to và đầy đặn bờ môi cong khiêu gợi ánh mắt đẹp tựa trăng sao "đây...đây là mẹ mình sao? Đem ra chịch chắc sướng lắm" Phong nghĩ thầm trong đầu, đang không biết trả lời làm sao với người mẹ mà cũng không phải mẹ ruột của mình nhưng lại gọi cho hắn một cái cảm xúc gì đó rất khó tả...có lẽ là tình yêu không, không phải tình yêu mà là tình mẫu tử thứ mà hắn luôn ước ao dù nó quá xa vời, đôi mắt lạnh lùng của hắn bắt đầu uơn ướn như thể đã không thể kiềm nén được nữa hắn lao lên dang rộng hai tay ra rồi xà vào lòng nàng nước mắt nước mũi chảy tèm lem...

"mẹ" gọi người phụ nữ đang ôm trầm lấy mình Phong bất giác kêu lên

"mẹ đây con yêu, mới xa nhà mấy tháng mà đã mót ướn vậy rồi sao?" Nàng hỏi

"không! Không có, chỉ là con nhớ mẹ thôi" cảm giác ấm áp nơi lồng ngực làm Phong không muốn buồn nhưng cuối cùng hắn cũng phải buồn khi lão nô của tộc trưởng đến gọi hắn vào trong..

Rời vòng tay của Hường, Phong theo lão nô đi vào bên trong, Vô gia trang rộng lớn với nhiều phòng ốc và hoa viên, sau một hồi vòng quanh các nơi Phong được dẫn đến một căn phòng đơn sơ mộc mạc phía sau biệt viện.

"kẹt..." cánh cửa phòng mở ra bên trong là một lão già đầu tóc bạc phơ mặc một bộ bà ba đang trong tư thế ngồi thiền...

10 phút trôi qua...

20 phút trôi qua...

30 phút trôi qua...

Lão già vẫn bất động như tượng và rồi...

60 phút trôi qua...Phong mất kiên nhẫn hắn định ngồi dậy định bước ra khỏi phòng thì

"Thanh Phong tiểu tử nhà ngươi định đi đâu vậy" khi Phong định rời đi thì lão già bất thành linh hỏi

"cháu mắc tè nên định đi tè" Phong bối bối đáp

"xem ra chiến đi này ngươi đem không ít rất rồi về cho ta" hz khẽ thở dài lão phát tay ra đầu đuôi khách

Bước chân vào trong căn phòng của mình từng mãnh kí ức lạ lẫm bỗng ùa về trong hắn bất chợt cảm xúc của hắn dâng trào hắn khóc nhưng hắn không biết lý do là gì...

Ánh chiều tà đang dần buông xuống tại bụi trúc đầu đình cô bé Chúc Diễm đang đứng khóc nức nở phía bên kia 3 tên nhóc mập ú đang cười ha ha rất vui, rồi một bàn tay thô và nhỏ khề đưa lên lau đi những giọt nước mắt trên gương mặt ngây thơ ấy, rồi cũng chính bàn tay nhỏ bé ấy đã đắm vào mặt của 3 đứa kia, cũng trong khoảng khắc đó cô bé Chúc Diễm ngay thơ muốn kết hôn cùng hắn cả hai cùng nhau ước hẹn khi cả hai lớn lên sẽ cưới nhau...rồi trong một khung cảnh khác cô bé Chúc Diễm 10 tuổi mang một căn bệnh lạ và không có thuốc cứu chữa...rồi một hôm nọ cô bé Chúc Diễm đột nhiên biến mất không để lại dấu vết và được xem như là đã chết...cũng từ khi ấy thằng nhóc Thanh Phong trở nên trầm lặng rồi từ một thiên tài trở thành phế vật...cuộc sống đôi lúc rất tốt với một số người nhưng cũng bất công với một số người...

Trong một khung cảnh khác Phong thấy mình đang ở một cánh rừng nọ xung quanh toàn là thi thể người chết, trước mặt hắn một người đàn ông lực lưỡng đang âm âm lao đến, bất chợt hắn thét lên nhưng thét lên từ gì thì hắn không biết, kẻ kia nhìn hắn mà cười khoái trá rồi khoảng khắc ấy thân hình gã phi to lên rồi gã hóa thành một con rồng lao nhanh về phía Phong..

"học...học...học..." Phong thờ dốc với hai giác mơ kì lạ của bản thân hắn không hiểu tại sao lại có giấc mơ như vậy...

Đem giấc mơ kì lạ đó kể cho vị tộc trưởng nghe vì vô danh mặc dù uyên bác nhưng cũng có giới hạn

"đó là Huyết Nhân, nó chính là điểm đặc trưng của Vô gia chúng ta" lão tộc trưởng nói

"huyết nhân! Nó có công dụng gì" Phong hỏi tiếp

"hừm...cái đó thì ta không biết bởi mỗi người đều sở hữu khả năng khác nhau, sau ngươi không thử đến quốc tử giám ở Hà Nội mà tìm hiểu" nói rồi lão lấy từ nhẫn không gian ra một bức thư đã chuẩn bị từ trước giao cho Phong và kí hẹn trong vòng 3 ngày phải rời khỏi đây.

*#@\$ đoạn này copy từ truyện 12 nữ thần vì đoạn này mình cũng định tả như vậy ai đọc 12 nữ thần rồi thì khác biết còn ai chưa đọc thì giờ vào đọc cũng được.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Bí Cảnh

sóng biển dập dờn, gió mạnh không ngừng thổi lên tại một hòn đảo nhỏ giáp ranh Hoàng Sa với Trường Sa một cỗ ma lực mạnh mẽ đang không ngừng tuôn ra...

" ầm..." một vụ nổ khủng khiếp làm chấn động cả một vùng, rồi từ trung tâm vụ nổ một cánh tay bằng xương đang trời lên, tiếp đến là cái đầu, khi từng bộ phận được đưa lên một bộ xương với đôi mắt đỏ yêu dị đang đứng găm giữ...

trên bầu trời cách đó không xa một thiếu niên đáng vẻ thư sinh tay cầm chiếc quạt lông vũ đang quan sát bộ xương, không hiểu hắn làm gì nhưng lại thấy hắn khẽ mỉm cười.

Biệt viện của Vô gia Phong đang ngồi trên chiếc xích đu mà hắn đã từng chơi khi nhỏ, có nhiều lúc hắn nghĩ hắn mới chính là Vô Thanh Phong thật sự còn cái tên Phong Bội ngày ấy chỉ là một giấc mơ dài mà thôi...

Đang lúc Phong suy nghĩ vu vơ thì bị một ai đó bịt mắt từ phía sau lại

" đoán xem là ai nè?" Một giọng nữ quen thuộc nhưng cũng không quen thuộc phát lên

" Anh Thư là nàng phải không!" Phong đáp

" ai cho phép ngươi gọi ta là như vậy? Ta là chị họ ngươi đó " giọng nàng bức bối nói

" không gọi là nàng vậy gọi là vợ nha " Phong cười gian xảo đáp

" Ta không nói với ngươi nữa, tên đáng ghét " nàng đỏ mặt vội vàng chạy đi bỏ lại Phong đang thần thờ...

Vô Anh Thư cô bé có mái tóc màu hạt dẻ gương mặt mủm mỉm đáng yêu, thân hình cân đối ngực to mông nở và là chị họ của hắn, sau khi nàng rời đi Phong cũng chán nản rồi quay về phòng thu dọn hành trang cho chuyến đi sắp tới...

3 ngày sau khi Phong rời đi tại một khu đô thị sầm uất nọ có khá nhiều người đang tụ tập, đứng dưới quán trường la ó...ghé vào một quán trà ven đường Phong lặng lẽ ngồi vào một góc trong cùng của quán...

Cô tiếp viên xinh đẹp mặt một bộ đồ thổ ngọc chân mang vớ dài đến tận đùi tay cầm cuốn menu đặt xuống bàn của Phong, nhìn sơ qua một hồi Phong gọi một ly trà tắc rồi lấy một quyển sách trong nháy mắt ra đọc...

" nghe nói gần đây có một bí cảnh đang mở! Ngươi có muốn đến đó thử không?"

" bí cảnh sao? Đúng là có nghe qua, nghe nói thiên tài của Âm Dương Hội...Liễu Thiên Kim cũng đã vào trong "

" thật sao? Nghe nói nàng đẹp đến mê hồn nhất định phải đến đó mới được biết đầu lọt vào mắt xanh của nàng thì..."

Cuộc trò chuyện của hai thanh niên kia đã vô tình lọt vào tai Phong, đặt 50 ngàn dưới ly nước Phong lặng lẽ rời khỏi quán đi dọc về phía nam, cách đó không xa một bờ biển hoang sơ, bỗng xuất hiện một cái cổng ma thuật màu tím kỳ lạ hiện giữa không gian.

Đám đông tụ tập trong thôn vừa nãy giờ cũng có mặt tại đây Phong hòa vào dòng người đang chen lấn vào trong

" đã có ai vào được chưa " Phong tìm một thanh niên đáng vẻ hiền lành hỏi

" vẫn chưa! Mà ngươi là ai đây?" Người kia hỏi

" dạ...em là Vô Thanh Phong đến đây tham quan hi hi " Phong ngây thơ đáp

" chú mày cũng đến tham quan sao? Thật trùng hợp...ta cũng đến tham quan đây! Ta tên Lỗ Đại năm nay 19 tuổi quê ở Sóc Trăng "

" vào được rồi..." một ai đó hô lên, rồi đám đông tụ hội trước cổng trong nháy mắt đã thưa dần, đưa tay lên ra dấu từ biệt Lỗ Đại cũng theo dòng người tiến vào bên trong. Tiếng bước chân nhẹ nhàng, có người lướt đến cạnh hắn, hương thơm nhẹ nhàng, hắn nhìn sang, hai đôi mắt vô tình thấy nhau...

Mùi hương xa lạ, gương mặt xa lạ, ánh mắt xa lạ, nàng không phải người mà hắn từng gặp...

Nhưng lại khiến Phong có cảm giác quen thuộc...

Quen thuộc vì hắn đã từng gặp qua nàng trong đời? Hay quen thuộc vì lần gặp đầu tiên này được an bày bởi số phận?

"Chúng ta... có từng gặp nhau bao giờ chưa?"

Không phải Phong hỏi, mà là nàng hỏi...

Mắt nàng cũng hoang mang như mắt hắn...

Phong lắc đầu, hắn không biết, hắn không nhớ, hoặc hắn không chắc chắn...

Hai đôi mắt rời nhau, cùng nhìn về phía cánh cổng, hắn ngỡ ý nhường nàng đi trước, nhưng nàng lắc đầu, vậy là hắn tiến vào...

Phía bên trong một hồi đi chật hẹp, phía hai bên mép tường cỏ rêu mọc đầy...tiến sâu vào trong giữa quảng trường là bức tượng cẩm thạch lớn điều khắc hình dáng một phụ nữ xinh đẹp mặc chiếc đầm đường như kết ra từ hoa lá, xung quanh nàng có những con bướm cũng làm từ điều khắc hình dáng một phụ nữ xinh đẹp mặc chiếc đầm đường như kết ra từ hoa lá, xung quanh nàng có những con bướm cũng làm từ điều khắc, điều khiến Phong lắc mắt là bức tượng và những con bướm này lại động đậy như vật sống, đây là nhờ tác dụng của ma lực, phía dưới chân tượng là một tấm bảng đề hai dòng chữ:

"Tượng Nữ Thần Sinh Mệnh

Điều khắc: Nguyễn Hải".

Đặt tay lên bức tượng Phong hoàn toàn bất ngờ trước cảm giác lạ lẫm của bản thân, sinh mệnh trào dâng ầm ập lạ lùng...Phong không hiểu hắn cũng chẳng muốn hiểu...bất ngờ không gian bí cảnh chao nghiêng rồi lối ra bị một tấm cửa đá rơi xuống chắn mất lối ra, đám đông đứng trước tượng và cả Phong đều đang rất hoang mang...

Ào...một dòng nước từ phía trên trần bí cảnh đổ xuống cuốn trôi đi rất nhiều người, Phong cố gắng bám thật chặt vào bức tượng nhờ dòng sinh mệnh từ bức tượng phát ra giúp hắn có sức chống trôi với dòng nước...

Nhìn những kẻ kém may bị nước cuốn đi Phong bất giác đưa tay ra chụp lấy một người đang bị cuốn lấy...cô kéo người đó lại gần bức tường và rồi...dòng nước mạnh lên cuốn cả hai đi mất.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Sắc

.Không biết đã ngắt đi bao lâu, mí mắt Phong nặng nề hé mở. Một không gian u tối, Phong nghe tiếng nước chảy róc rách và một cảm giác mềm mại nơi bàn tay, giống như...

Vẫn giữ tay mình trên cái thứ mềm mại đó, tay còn lại của Phong tạo ra một quả cầu quang hệ một trong những kỹ năng trong quyển sách Bát Hệ Phi Nguyên Tổ. Ánh sáng từ quả cầu làm mất Phong nhức nhối mất một lúc mới nhìn rõ được. Phong hồi hộp rọi quả cầu vào thứ đang sờ trong tay, một quả đào tươi trắng hồng mon mơn bên trong chiếc áo sơ mi trắng, đang trong thời kỳ phát triển.

Phong vận ma lực làm cho quả cầu sáng khắp không gian, phát hiện ra hắn đang ngồi trong một cái hang chật hẹp bên cạnh một dòng suối ngầm. Phong cố vớt cái đầu đau nhức nhớ lại chuyện trước đó. Khi đó Phong đang nắm chặt một người nào đó thì bị nước mạnh cuốn trôi đi.

Hai người rơi xuống mặt nước, Phong đã đưa ma lực bảo vệ cơ thể nên không bị thương, nhưng dòng nước nhấn chìm cả hai đem cuốn đi, Phong dòn ma lực vào tay chân ôm lấy người kia định bơi ngược ra nhưng đầu bị va vào một tảng đá ngầm rồi bất tỉnh, khi tỉnh lại thì đã thấy nằm ở đây.

Nhìn sang người nằm bên cạnh, mắt Phong sáng rực, một tuyệt thế mỹ nhân với chiếc sơ mi trắng ướt nhem đang nằm bất tỉnh.

Dương nhìn xuống cơ thể mảnh mai xinh xắn, hai quả đào non tươi rói nhô ra hai nụ hồng hào hấp dẫn, làn eo thon thả lướt xuống đường hông khá đầy đặn và trải một đường dài xuống đôi chân thon dài trắng sáng như ngọc.

Khóe miệng Phong nhều nước miếng, hai bán cầu não nổi lên một màn phân tranh giữa dục vọng và lý trí.

"có nên thịt nàng không ta? Không được ta là một chính nhân quân tử sao làm như thế này được " hắn lẩm bẩm nói

Loading...

"ừ...ừ..." nghe tiếng rên Phong đưa quả cầu soi về phía nàng, hai mắt nàng khẽ mở ra đôi mắt long lanh như sao sáng ấy đang nhìn chăm chăm vào hắn

"nàng đã tỉnh " thấy nàng ngồi dậy hắn nói

"đây là đâu? Sao ta lại ở đây?" Nàng ngờ ngác hỏi

"ta cũng không biết đây là đâu! Ta chỉ biết lúc ta cứu nàng thì bị nước cuốn trôi đi " Phong đáp

Một cơn gió nhẹ nhàng thổi qua làm nàng khẽ run lên, nhìn theo ánh mắt Phong nàng cúi xuống phát hiện ra mình không mặc nội y lại còn đang mặc chiếc áo sơ mi đầm nước nàng đỏ mặt vội quay người qua hướng khác tránh ánh mắt hắn

"nàng lạnh không? Ở đây không có củi nên ta không đốt lửa được "

Thấy nàng ngại ngùng khi nói chuyện với mình Phong lấy từ ngăn không gian của mình ra một chiếc áo choàng lông thú mà mẹ đã mua cho lúc hắn về thăm nhà cách đây không lâu, lấy chiếc áo choàng khoác lên người nàng hắn nói

"ta xin lỗi! Ta...ta không cố ý nhìn đâu, tại...tại nàng xinh quá nên ta..." Phong cố giải thích cho nàng hiểu nhưng nàng không hiểu mà lại lảng tránh hắn

"bất lực " có lẽ vậy hắn hiểu dù có cố gắng thế nào cũng không thể thay đổi được tình hình hiện tại

Rồi 10 phút trôi qua...

Tiếp 30 phút trôi qua...

Cả hai vẫn không nói lời nào chỉ có không gian tĩnh lặng của nơi đây...

Uỳnh...

Nghe tiếng động Phong gọi quả cầu ánh sáng về phía nàng, khi ánh sáng đã chiếu gọi toàn diện Phong thấy nàng đã ngất từ bao giờ.

Lạnh giá, đôi vai thon của nàng khẽ run nhẹ, tim Phong cũng rung động theo, hắn lấy từ trong ngăn ra một chiếc chăn đem trải xuống nền đá gồ ghề, bế nàng lên, cố nén cơn khao khát khi tay hắn chạm vào làn da mịn như nhung lụa của nàng. Đem nửa phần còn lại của chiếc chăn phủ lên cơ thể nàng

Loading...

"Ừ..."

Một tiếng rên khẽ truyền vào tai Phong, hắn vội quay lại thì thấy nàng đang quần chặt mền, người nàng run rẩy vì lạnh.

"nàng sao vậy?" Phong lo lắng hỏi

nhưng nàng không trả lời, hắn thử sờ tay lên trán nàng, một cảm giác lạnh lẽo, Phong vội lấy thêm quần áo của mình đắp lên cho nàng nhưng dường như vô dụng. Nhìn bờ vai gầy run rẩy, dần chìm vào cơn mê không hiểu sao tim Phong đau thắt lại.

"Làm sao đây?" Phong bối rối, hắn không mang thứ gì theo để sưởi ấm, càng không dám đốt lửa vì đang ở trong một cái hang rất nhỏ. Nghĩ một hồi, phong chợt nhớ lại một cách sưởi ấm rất "đã" mà hắn từng thấy vài lần trong phim.

Phong nói với giọng đầy bất đắc dĩ nhưng gương mặt thì cười dâm dề: "Xin lỗi nàng, nhưng để cứu nàng thì ta buộc phải làm vậy thôi..."

Nói xong, Phong nhìn chằm chằm xem nàng có nghe hắn nói không, nhưng nàng đã chìm vào cơn mê man, người cứ khẽ run rẩy

Phong cởi quần áo của mình và của nàng ra, nằm xuống luồn tay qua cổ nàng ôm nàng vào lòng rồi kéo chăn đắp lên, lấy nhiệt từ chính cơ thể sưởi ấm cho nàng.

Thời gian trôi đi rất mau mới đó mà đã một ngày trôi qua...nàng cũng đã dần hồi phục, nàng nửa mê nửa tỉnh, một cảm giác ấm áp dễ dịu lan khắp toàn thân...

Nàng hé đôi mi cong vút, nhận ra mình đang nằm nép vào ngực Phong, kẻ đã cứu nàng. Hắn đang ngủ say, nàng có thể cảm nhận được hơi thở trầm đều phả vào mái tóc.

Nàng lại phát hiện ra ngực nàng nép vào người hắn, trần trụi...

Tay hắn ôm vai và eo nàng...

Một khối thịt nhỏ mềm đang áp vào bụng nàng...

Nàng muốn hét lên, nhưng không còn sức để hét...

Hoặc có lẽ...

Tò mò...

Hắn ngủ rất bình yên...

Gương mặt kia, sao mà anh tuấn quá...

Hơi thở kia, sao mà dịu dàng quá...

Đôi môi kia, sao mà...

Môi nàng tê dại đi, như đang thôi thúc nàng tìm đến đôi môi ấy...

Nàng ngước gương mặt xinh đẹp của mình lên...

Hôn...

Nụ hôn đầu đời...

Âm thầm và ngấn ngùi...

Nhưng say mê...

Làm nàng tò mò thử lại...

Từ từ chạm nhẹ...

Lâu hơn, say mê hơn...

Rồi vụt tắt...

Tìm nàng đập tình thích, như cô bé ăn vụng sợ mẹ mình bắt gặp...

Gò má xinh ửng hồng...

"Thử một lần nữa thôi..."

Môi hồng xinh xắn khẽ đưa lên...

Chạm...

Và bùng nổ...

Môi bắt lấy môi, trao nhau hương vị...

"A! Bị phát hiện rồi..."

Vùng vẫy ư? Nàng làm gì còn sức...

Thứ đang ép vào bụng nàng dần cứng lên, hai núm hồng trên ngực nàng cũng vậy...

Hoàng tử đã thức tỉnh sau nụ hôn...

Và bắt đầu trả ơn công chúa...

"Uhm! Uhm!"

Nàng cố tránh môi đi, tay đẩy ngực hấn ra, vô lực...

Chân nàng giơ lên tìm cách đạp hấn, vô ích...

Tay hấn đã luồn dưới cổ, tay hấn đã vòng qua eo, kéo nàng sát lại...

Nép vào nhau...

Thân hình mảnh mai gãy gục, chỉ càng làm tăng sự tiếp xúc...

Đôi môi hồng cố mím lại, chỉ làm tăng tính tò mò...

"Thả ta ra..." Giọng nàng yếu ớt...

"Là nàng chủ động hôn ta mà..." Hấn cười khỏ...

"Ta... Uhm!"

Môi lại chặn lấy môi, lưỡi tiến vào...

Đôi hàm răng ngọc cắn chặt, nhưng chiếc lưỡi có linh lực dễ dàng xông qua, tìm bắt lấy lưỡi...

"Tên bại hoại đáng chết! Nhưng sao mà... dễ chịu quá..." Người đẹp nghĩ thầm, cảm giác mon tron nơi bờ môi, cảm giác quán quýt nơi đầu lưỡi, cảm giác êm ấm khắp toàn thân và cảm giác kích thích nơi hai nụ hồng...

"Không được..."

nhưng ta muốn...

hay cứ thử một lần...

thoải mái quá..."

Cảm giác thoải mái lan khắp toàn thân nàng, khi hai bàn tay của Phong bắt đầu vuốt ve tấm vai trần và làn eo thon của nàng, môi lưỡi hân vẫn không ngừng chinh phục môi lưỡi nàng.

"Uhm..."

Nàng rên lên vì thoải mái, môi nàng vô thức mấp máy hòa vào môi phong, làn da mềm mại của nàng như run lên khi đôi bàn tay của hân lướt đến.

Hơi thở phả vào nhau...

Hương nam tính hòa vào hương dịu dàng...

Tiếng thở, tiếng rên, tiếng nút môi hòa vào tiếng suối chảy...

"Yêu..."

Ta muốn yêu...

Ta muốn... nhưng ta sợ..."

Môi Phong rời môi nàng, hôn lên gò má xinh xắn của nàng rồi lướt xuống liếm cái cổ thon. Một tay Phong ôm lấy quả đào bông của nàng, tuy còn non nớt nhưng rất vừa tay, tay còn lại hân vuốt từ eo xuống đùi nàng, hưởng thụ làn da đùi mềm mịn tuyệt vời.

"Đừng... không được đâu...ta...ta đã có hôn phu rồi..." nàng run run nói, ngực nàng ưỡn lên, chân co lại hứng chịu cảm giác sang khoái khó tả.

"hôn phu? Kệ bà nó. Chích vợ chưa cưới của người ta thì còn gì sướng bằng..." Phong khoái trá tiếp tục kích thích nàng bằng mấy ngón vỗ bá đạo của thiếu lâm tự như "chú tiểu hải đảo, hòa thượng nặn tượng, trụ trì móc hang..."

"Dừng lại!" Nàng khép chặt hai đùi mình, ngăn bàn tay Phong chui vào giữa.

Tay Phong vận sức tách đùi nàng ra, chạm vào vùng âm vật còn hơi non nớt của nàng...

"Không được! U..."

Cảm giác ngón tay Phong vuốt nhẹ vào khe âm vật làm nàng lạnh cả sống lưng, lúc này nàng mới phát hiện âm đạo mình đã dần trở nên ướt át, hân bò lui xuống, hai tay tóm lấy hai cổ chân nàng đang rộng ra.

"Người làm gì đấy! Buông ra!" Nàng phản đối yếu ớt, người nàng hoàn toàn không có sức kháng cự, hân cúi đầu xuống úp mặt vào khe động của nàng mà bú mà liếm thật điêu nghệ

"A... Ta giết người..." nàng quàng quai trong cảm giác kỳ diệu mà lần đầu nàng trải nghiệm, đôi chân nàng không ngừng giẫy đạp làm làn da đùi mềm mịn cọ vào mặt Phong, thơm ngát...lưỡi Phong tham lam xâm chiếm từng ngóc ngách nơi nó có thể với tới, gọi ra dâm thủy tan vào đầu lưỡi...

Thêm một lúc nữa, khi miệng Phong dính đầy dâm thủy của nàng, nhều hân xuống cảm, bản thân nàng đã không còn ý chống cự, thay vào đó là gương mặt xinh đẹp, đôi má ửng hồng dường như đang cười thư sướng, một nụ cười mê hồn. Nàng cũng bắt đầu hây mong lên, thúc đẩy Phong nghịch lưỡi mạnh hơn trong âm đạo nàng...trực giác cho hân biết đã đến lúc gặt hái thành quả của mình Phong đưa dương vật đã cứng ngắt từ nãy đến giờ đặt vào cửa mình nàng hân hồi

"ta đút vào nhé " nàng không đáp mà chỉ lắc đầu

"không nói tức là đồng ý " Phong cười dâm rồi nhân lúc nàng không đề ý cắm dương vật thật sâu vào âm đạo nàng

"AAAAA....." Nàng rên la đau đớn vì bị mất trinh. Khóe mắt ứa lên vài giọt lệ.

“Đù móa, gái trinh nha!!” Phong cười thầm đắc chí vì được phá trinh. Khoái cảm trong hân tăng cao lên. Cảm giác ấm nóng của âm đạo làm hân đề mê say tột độ ra ngoài, cũng may là hân đã cố gồng mình để ngăn khoái cảm trào dâng, nàng cố sức đẩy hân ra nhưng mà hiện giờ cái dương vật to khủng khiếp kia đang cắm sâu vào âm đạo của nàng khiến nàng như bị tê liệt, không còn một chút sức lực.

“Dừng... dừng lại đi.” Nàng nói như van xin hân. Hiện giờ dù là ông trời thì cũng đừng mơ hân chịu dừng Phong bắt đầu hẩy mông nháp, nàng rên lên: “Uh...uh... uh... uh... ư...không!!”

Mặc kệ nàng rên la, Phong vẫn cứ nhịp nhàng đưa dương vật mình ra vào bên trong nàng, cảm giác ấm nóng khi âm hộ nàng nở ra rồi lại khép vào mỗi khi Phong nhịp. Dương vật Phong cứ ra vào âm đạo nàng liên tục. Dần dần, cảm giác đau thốn lúc ban đầu đã biến mất. Thay vào đó là cảm giác sung sướng mỗi lần hân nháp. Nàng dần không còn vùng vẫy nữa, nàng chỉ nằm yên chịu trận.

“Sao mình lại thấy sướng chứ?” nàng tự hỏi. Mắt nàng nhắm nghiền lại như đang hưởng thụ. Cổ họng phát ra những tiếng rên rỉ không ngừng.

Phong ngày càng nháp nhanh hơn, trong khi tay hân đang nhào nặn đôi vú của nàng, hân đưa lưỡi liếm lên má nàng rồi đặt lên môi nàng một nụ hôn. Sau đó, hân rút dương vật ra, chính người nàng thành tư thế bò. Nàng bây giờ đã bị khoái lạc làm lu mờ lý trí nên dễ dàng bị hân khống chế.

Đưa dương vật mình tiến sát lại khe âm đạo nàng, hân từ từ đẩy nó vào sâu bên trong. Những âm thanh rên rỉ tiếp tục vang trong đầu hân sau mỗi lần nháp. Phong tăng tốc dữ dội khiến nàng rên la thảm thiết hơn nữa. Hân dồn sức đẩy một cú thật mạnh rồi bắn tinh xối xả trong âm đạo nàng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Thử Thách

Sau một hồi mây mưa cả hai đã phục hồi lại sức lực...

Chát!

Một cú tát đau đớn vào thẳng mặt Phong làm hiện lên 5 ngón tay đỏ ao

"ta...ta xin lỗi...thực ra ta..." vẫn là câu xin lỗi quen thuộc đó Phong vô sỉ lặp lại một lần nữa.

"xin lỗi! Người nghĩ một câu xin lỗi là xong sao? Người sẽ phải trả giá, tên khốn bại hoại, vô sỉ..." nàng mắng sôi xả vào mặt hân

"ta...ta sẽ chịu trách nhiệm với nàng!" Phong quả quyết nói

"người chịu trách nhiệm như thế nào?" Nàng lạnh lùng nói khéo mắt đã ẩm ướt từ bao giờ.

"ta sẽ cưới nàng về làm vợ" một câu nói mà hân cũng không tin được là do chính mình nói ra

"vậy khi nào? Người sẽ cưới ta!" Nàng hỏi

Phong không đáp mà lại lấy từ trong nhẫn của mình ra một chiếc ngọc bội bị mất phân nửa hình dáng một con phượng hoàng

"ta nhất định sẽ cưới nàng...nhưng không phải là bây giờ...đây là một nửa viên ngọc bội gia truyền ta giao cho nàng làm tín vật..." nói đoạn Phong lấy từ trong cổ áo ra một nửa ngọc bội tương tự hình dáng một con rồng

"long phụng tung hoàn bội" nàng nói

"phải chính là nó, đó là bằng chứng giữa ta và nàng" hân nói

Cuộc đàm thoại của hai người bị ngắt quãng bởi một hiện tượng kì lạ, hầm nước vốn im ắng bỗng sinh ra lực hút vô hình cuốn Phong và nàng về phía dưới nguồn, Phong cố bám vào một tảng đá tay còn lại vẫn nắm chặt lấy nàng, bất ngờ lực hút mạnh dần cuốn cả nàng và hân đi

"ta vẫn chưa biết tên nàng" Phong hô to nói

Tay kia vẫn nắm chặt lấy tay Phong nàng hô lên

"Liêu Thiên Y đó là tên của thiếp".

Cuối nguồn một cánh cổng ma thuật màu tím đang xoáy rất nhanh, không chỉ có mỗi mình Phong và Thiên Y còn có rất nhiều người khác cũng bị cuốn vào trong.

Tối tối...một khoảng đen tĩnh mịch rồi...bất thành linh sáng lên, ánh sáng chiếu rọi khắp nơi, mắt đã quen dần với ánh sáng...trước mắt Phong là một không gian rộng lớn và trắng lộng lẫy hân hoan cả mắt, không chỉ riêng Phong mà hầu hết tất cả những người đang có mặt nơi đây đều như vậy.

Rầm...

Từ trên trần một cây cột vàng bất ngờ rơi xuống trung tâm không gian...

"Tứ Linh Tụ, Chân Long Xuất..." một ai đó đọc to lên và rồi...

Rầm...Rầm...Rầm...Rầm...

Đông, Tây, Nam, Bắc của không gian bất ngờ xuất hiện 4 pho tượng Thanh Long, Chu Tước, Huyền Vũ, Bạch Hổ...miệng mỗi pho tượng đều ngậm một chiếc hộp số

"...hãy chọn một số trong tứ linh nếu không muốn chết..." trên thân cây cột vàng xuất hiện thêm mấy dòng chữ nữa.

"Dừng Lại Ngay! Ta Nghĩ Trò Đùa Của Người Đã Đi Quá Xa Rồi Đây!" Một thanh niên đáng vẻ anh tuấn hô to.

"Ặc..." vừa nói xong gã phun ra một búng máu rồi lăn đùng ra chết, xác của gã cứ phân hủy dần với một tốc độ chóng mặt, nháy mắt đã trở thành một đồng cát trắng tinh

Nhìn cảnh tượng trước mắt đám đông kinh hãi vội vàng chạy đến những pho tượng để điểm danh, Phong vừa báo danh vừa tìm Thiên Y vì lúc bị cuốn vào Phong đã vô tình lạc mất nàng. Tiếp lại pho tượng hình Thanh Long đặt tay lên chiếc hộp số

"Píp...píp...mời khai báo danh tính...píp...píp "

"Vô Thanh Phong "

"Píp...píp...xác nhận báo danh...píp...píp "

Ngay khi báo danh xong trên mu bàn tay Phong bất ngờ xuất hiện vài dòng chữ

"Long - Vô Thanh Phong - No.69 "

Những người báo danh ở những pho tượng khác cũng được khắc lên tay như phong ví dụ như

"Tước - Long Nhất - No.07 "

"Vũ - Liêu Thiên Y - No.39 "

"Hổ - Ngao Thiên - No.57 "

Mỗi người đều báo danh và có tên cùng với mã số báo danh nhưng không biết tiếp theo cần làm gì thì...cây cột vàng lại phát sáng trên thân lại xuất hiện thêm một loạt chữ.

"...Chiến Thần Điện, Chiến Tân Tinh "

Cây cột vàng xoay tròn theo chiều kim đồng hồ rồi bốn pho tượng thay đổi tư thế thành bốn cánh cổng...bốn cánh cổng mở ra hút tất cả những ai báo danh cùng một tượng vào trong...

Bị hút vào trong trước mắt Phong và những người báo danh ở pho tượng Thanh Long là một hoang đảo nguyên thủy xung quanh được bao bọc bởi biển cả bao la.

Tại một nơi khác Liêu Thiên Y được đưa đến một cánh rừng ngập trong tuyết trắng trên trời tuyết không ngừng rơi.

Ngao Thiên được đưa đến một hòn đảo nổi trên trời, khắp nơi đều là mây mù.

Nhóm cuối cùng được đưa vào một mê cung bên dưới lòng đất.

Sau khi bốn nhóm được dịch chuyển sang một nơi khác thì ngay tại nơi họ xuất hiện một cỗ máy kì lạ từ dưới lòng đất trồi lên.

Cạch...cạch...cạch...

Cỗ máy bắt đầu hoạt động tiếng bánh răng cạ vào nhau nghe cạch cạch rồi từ phần đầu cỗ máy phát ra hình ảnh một lão già tay cầm tẩu thuốc hút phì phèo, hình ảnh lão già rất tự nhiên và sống động thu hút sự tò mò của rất nhiều người, lão già cứ ngồi đó ngậm thơ hút thuốc...khi tẩu thuốc tàn hình ảnh lão già mọc từ trong người ra cuộn giấy...cuộn giấy mở ra bên trong khi vài chữ

" gạt cái cần ở bên trái " tới đây hình ảnh lão già bật cười rồi biến mất.

Kéo cái cần gạt đã được sắp đặt từ trước xuống

1 phút trôi qua...

5 phút trôi qua...

Vẫn chưa có gì thay đổi và rồi...

Rầm...Rầm...Rầm...Rầm...

Cùng một lúc cùng một thời điểm cả bốn không gian bỗng xuất hiện bốn cây cột vàng cùng dòng chữ

" Sinh Tồn Và Rời Khỏi Đây...Trước Khi Quá Muộn!...Ở Cuối Đoạn Đường...Chính Là Phần Thưởng Của Kẻ Đầu Tiên ".

Đám đông lại thêm một hồi xôn xao đúng lúc này đây...

Rầm...Rầm...Grừ...

Âm thanh vang vọng và khi tiếng động càng lúc càng đến gần thì bên trong rừng bỗng có hai cái đầu to đùng ló ra, một trong hai cái đầu rú lên, rồi từ trong rừng hai con vật khổng lồ hình đầu rồng lao ra

" Phập " một trong hai con ngoạm lấy một thanh niên xấu số gã chỉ kịp la toáng lên thì đã bị con vật nuốt chửng

Kinh dị, sợ hãi,...là những gì mà họ cảm nhận được, rồi đám đông chạy toán loạn lên khi hai con vật lao nhanh về phía họ

" Thật Đáng Sợ " một ai đó thốt lên khi toàn bộ những ma đạo sĩ cấp cao cùng hợp lực lại tấn công nhưng vẫn không ăn thua gì chúng cả.

Tại một nơi khác diễn biến không khác gì bên kia đám người được đưa đến mê cung bất ngờ bị một con vật từ lòng đất chui lên ăn thịt cũng may mê cung khá rộng nên việc bỏ chạy cũng khá dễ với những người trong đây.

Trên bầu trời Ngao Thiên cùng những người ở đây đều rất chặt vật với một con sư tử đầu chim to đùng.

Nhóm của Thiên Y cũng không kém tuyệt càn lúc càng rơi mạnh và dường như sắp có bão tuyết.

Bịch...bịch...bịch...

Tiếng bước chân càng lúc càng tiến lại gần...

...Trong cơn gió tuyết lạnh lẽo ấy một thân hình khổng lồ với đôi mắt đỏ cùng hàm răng nanh đang chờ chực con mồi...

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Chúa Trịnh

Sau nửa ngày trời bị truy đuổi nhóm của Phong may mắn lẫn trốn vào trong rừng nên hai con vật đánh mất dấu vết truy đuổi.

Mặt trời lúc này đã xế chưa dám đông tụ họp dưới một gốc cây đại thụ cao vạn mét nói chung là cao không thấy ngọn.

" từ đây đến đích còn bao xa " một người hỏi

" khoảng 300 cây " một thanh niên dáng vẻ thư sinh đeo kính lấy từ trong người ra một tấm bản đồ rồi chỉ vào một vị trí đánh dấu X thật to.

Phong leo lên một cành cây khá to đủ nhìn bao quát một vòng xung quanh thì thấy một đám Bạo Long đang hí hục tiến đến.

" có một đàn Bạo Long cách chúng ta 200 mét về phía bắc " Phong báo cáo

" cứ làm theo kế hoạch đã được sắp đặt "

Tất cả những người còn sống sao cuộc truy đuổi họ nhận ra rằng nếu không hợp lực tất cả sẽ cùng chết.

Chuẩn bị đầu vào đây bọn họ nhanh chóng tìm một vị trí thích hợp để ẩn náu

Khè...khè...khè...

Khi đám Bạo Long tiến sâu vào vùng bao vây thì bất ngờ từ hai bên bụi một loạt ma pháp tấn công tầm xa được phun ra giết đi rất nhiều Bạo Long xấu số...cứ như vậy đã một ngày trôi qua nhóm đảo Long đã đến được đích của thử thách.

Khoảng mấy tiếng trước.

Trong cơn bão tuyết dữ dội một cánh tay lông lá bất thành linh thò ra bắt lấy một gã ốm yếu, khi tất cả nhận ra nguy hiểm thì cũng là lúc quá muộn, gió mạnh bắt đầu thổi lên dần hình thành một cơn bão tuyết cực mạnh đánh bay rất nhiều người Thiên Y vừa trật vật tránh né yêu thú vừa cố trụ trước cơn bão dữ dội.

Trên bầu trời bao la vô tận Ngạo Thiên cùng những người thuộc cửa Hồ cũng đến được đích của thử thách.

Cửa Chu Tước cũng đã thành công đến đích chỉ còn lại...

Vút...vút...vút...

Những mũi tên băng sắt nhọn xuyên qua từng lớp tuyết bắn thẳng vào người yêu thú, con yêu thú vẫn đứng yên không nhúc nhích vì lớp da của nó quá dày để làm nó bị thương là điều không thể.

Thiên Y chọn một vị trí từ xa tập trung ma lực vào người tạo thành hình dáng một con phượng hoàng lửa rồi phóng thẳng về phía con yêu thú.

Chiều thức được tung ra Thiên Y ngã quỵ xuống vì mệt mỏi, con phượng hoàng cứ lao nhanh về phía trước rồi bất ngờ bị một người nhảy lên trên

" một cô gái? Cô ta đang làm gì vậy?"

Đúng là một cô gái nàng mặc một chiếc áo đỏ hồng, thân hình eo lả quyến rũ, gương mặt sắc sảo, đẹp đến mức đủ khiến vật chất vô tri cũng vì nàng mà sinh tình...rồi nàng hô lên

" Thái Dương Hạ San "

Toàn thân nàng phát ra một luồng ánh sáng chói lóa cũng may thẳng tác giả đeo kính râm nên mới có cái đề mà tả, ánh sáng lớn dần rồi thanh kiếm trên tay nàng cũng sáng theo...con phượng hoàng bất ngờ đổi hướng bay lên cao rồi phóng xuống theo suy nghĩ của nàng.

Rất nhanh! Nhanh đến mức ta không kịp thấy gì đến khi nhận thấy thì con thú đã bị chém thành hai

" bình minh thánh kiếm! Nó chẳng phải là thanh kiếm uy danh của Âm Dương Hội sao? Nàng ta là ai? Không lẽ nào là Liễu Thiên Kim của Âm Dương Hội " đám đông lại bàn tán xôn xao.

Cắt thanh kiếm đi Thiên Kim nét mặt tươi cười tiến tới đỡ lấy Thiên Y rồi cùng nhau vượt qua thử thách.

Tại đích đến của thử thách là một đại sảnh giữa sảnh cũng có một cái cột vàng y như lúc vào và một cái hộp bên trong là các loại khoáng thạch siêu hiếm cùng dòng chữ " Lấy Một Món Và Đi Tiếp " cứ như vậy từng người một lấy một thứ rồi đi tiếp vào bên trong.

" Chúc May Mắn "

3 chữ chúc may mắn được khắc lên trên đá phía dưới lại là một cánh cổng không gian, rút kinh nghiệm từ vụ việc đầu tiên cả bốn nhóm của bốn đảo cùng tiến vào trong.

Tại một cái sân rộng lớn, bỗng chốc xuất hiện toàn bộ người của bốn đảo, ánh mắt ngơ ngác nhìn nhau họ không biết điều gì sẽ xảy ra tiếp theo thì bất ngờ cái sân di động rồi hình thành một loạt đấu trường mini rồi khoảng không trung tâm xuất hiện một một lão già mặt hoàng bào, lão già ngồi trên một chiếc ghế đặt nơi trung tâm rồi dùng truyền âm truyền vào tai những người bên dưới.

" ta là Chúa Trịnh ngày trước bị thằng Quỳnh chơi xỏ tuy không chết nhưng cũng thân tàn ma dại, phải chui vào bên trong tứ linh cảnh để hồi phục, thấm thoát đã mấy trăm năm trôi qua nhờ vào viên trân châu của thiên sư Vạn Hạnh đương thời mà sống đến giờ, ta thì sống nước thì không còn nay ta muốn phục quốc kẻ nào thắng thì ta nhận còn thua thì đồng nghĩa với chết " lão lạnh lùng nói

Một trò chơi tiêu khiển được thằng tác giả bệnh hoạn thích nhìn người khác chết được một lão già sống mấy trăm năm đem ra làm trò.

Nhìn những kẻ bên dưới thì nhau chém giết lão bật cười khoái trá, nụ cười của lão bỗng tắt đi khi chú ý đến sàn đấu của Phong, trái với những nơi khác sàn đấu này lại im lặng lạ thường cả Phong lẫn kẻ trước mặt đều bất động như nhau.

" giết! Giết kẻ còn lại cho ta " lão hô lên

" tại sao phải giết nhau? Tại sao ta lại nghe lời lão? Chúa Trịnh thì sao? Cũng chỉ là một lão già sống nay chết mai mà thôi " Phong hô to lên

Cả khoảng trường chết lặng, rồi đám đông la ó lên khi họ nhận ra sự ngu ngốc của mình

" trả bạn tao lại đây!" Một đại hán thân hình vạm vỡ vác đại đao lao lên chém xuống vị trí Chúa Trịnh

Đám đông lại chết lặng, cứ ngỡ lão sẽ bị chém ra làm đôi, nhưng không ngờ lão nhẹ nhàng đỡ lấy lưỡi kiếm ngay khi mũi kiếm sắp chạm vào người mình, dơ ngón tay lên búng một phát vào giữa trán đại hán, cú búng tay nhẹ nhàng nhưng không nhẹ nhàng đại hán bị búng văng ra xa cắm đầu xuống đất

" cho bọn mày biết tao là một ma đạo sĩ cấp S cực hạn! Thuận ta thì sống nghịch thì chết " nói rồi lão biến mất tại chỗ...rồi lại xuất hiện trước mặt Phong một cú đâm thẳng vào mặt Phong cú đâm của lão mạnh mẽ phá vỡ cả đầu trường.

Phong bị đánh rơi xuống bên dưới rồi được kẻ trên sân nắm áo lôi lên trên những mảnh vỡ đầu trường.

Toàn thân vận lực rồi Phong thét lên

" Lôi Long Gào Thét " một luồng ánh sáng điện từ miệng Phong bắn ra phá vỡ chiếc ngai vàng nằm giữa trung tâm

Bị phá nát ngai vàng lão tức giận điên cuồng lao xuống như cho Phong một trận trời

" làm được như vậy xem ra cũng khá! Vĩnh biệt " nói xong, từ bàn tay lão một luồng điện năng dần hình thành một cây giáo, rồi trong khoảng khắc ấy mũi giáo xuyên qua cơ thể thiếu niên của Phong.

Ở một vị trí khá xa Thiên Y suy đồ nàng khóc nức nở bởi sự ra đi của Phong.

Thình thịch...thình thịch...

Mở mắt ra Phong thấy mình xuất hiện tại một nơi quen thuộc " đây là hồi ức của rồng! Xem ra ta đã chết " Phong nghĩ thầm trong đầu rồi tiến về một góc nhỏ định ngồi xuống thì...

" không! Người chưa chết " Vô Danh bỗng xuất hiện

" Vô Danh? Lão đang làm cái quái gì đời ta chết rồi mới xuất hiện " Phong tức giận quát

" ha ha xem ra người đã giận, ta im lặng bấy lâu là có nguyên do cả "

" nguyên nhân gì..."

Ngay khi Chúa Trịnh định rời đi thì bị một bóng đen chặn lại kẻ này không nói không rằng lao vào tấn công lão một cách chớp nhoáng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Đế Vương Hội Tụ

Ngay khi Chúa Trịnh định rời đi thì bị một bóng đen chặn lại kẻ này không nói không rằng lao vào tấn công lão một cách chớp nhoáng.

Bình...

Nắm nắm đôi đầu nắm nắm, bốn mắt nhìn nhau nhưng bên trong đôi mắt lại mang một ý chí khác nhau...

" hừm...xem ra ta đã xem thường người rồi!" Lão quát lên.

Rồi ngay tức khắc lão tung một nắm vào thẳng mặt Phong, Phong cũng nhanh chóng nắm lại một cú vào mặt lão, không phải thẳng Phong nó mạnh mà là do thẳng tác giả mà lỡ đột nhiên buff nó quá tay, buff dữ quá nên nó bá vậy thôi.

Từ vị trí khá xa Ngao Thiên đã chứng kiến tất cả, từng chi tiết nhỏ cho đến lúc mặc giáp nhưng hắn không ngạc nhiên giống những người khác, bởi vốn dĩ tất cả những chi tiết lớn bé đó hắn đã được biết qua sự phụ của mình.

Rồi Ngao Thiên vận sức cơ thể hắn nhanh chóng được bao bọc bởi một quả cầu hư ảo trong suốt, ngay khi hắn biến mất từ vị trí của hắn bỗng xuất hiện hư ảnh một đôi cánh.

Rất nhanh...Ngao Thiên đã xuất hiện chen ngang vị trí của hai kẻ đang đánh nhau bên dưới, tay phải cầm một thanh kiếm màu trắng trong suốt trên lưng một đôi cánh vô sắc trong hắn không khác gì một thiên sứ hạ phàm.

" trận chiến này có lẽ cũng nên kết thúc..." hắn nói, với sức mạnh đang trào dâng trong cơ thể hắn có cảm giác chỉ một đám có thể hạ gục tất cả.

Phong và Chúa Trịnh nhìn nhau, từ trong mắt nhau, Phong và lão biết muốn chiến đấu với nhau thì chỉ còn cách hợp lực đánh bại Ngạo Thiên trước còn không thì hắn sẽ không để yên ổn cho cả hai đánh nhau. Cả hai cùng xông tới.

Khẽ nhếch môi, Ngạo Thiên vận sức rồi thanh kiếm trong suốt của hắn bỗng chuyển thành màu đen trong khi tay trái hắn một quả cầu ma lực đang tỏa ra khí chất màu đen hắc ám, Ngạo Thiên kết hợp giữa hai cánh tay lại, giờ thanh kiếm lên rồi cúi người đâm thẳng xuống đất.

RẦM!

Mũi kiếm chạm đất, tạo thành một vụ nổ kinh thiên động địa, mặt đất sụp xuống rồi nứt vỡ lan ra theo hình mạng nhện, đất đai xung quanh sụp đổ, linh lực tối đen từ thanh kiếm tỏa ra lan khắp xung quanh tạo thành một cảnh tượng trông như công địa ngục đang hé mở, Phong bị dư chấn từ vụ nổ đánh văng xa hàng chục mét.

" thiên thần? Hay là ác quỷ " giọng Chúa Trịnh run run nói

Trên những đầu trường mini khác

"N... nó là thứ gì vậy?" Giọng của họ run run hỏi, không tin vào mắt của chính mình.

"Nó là ác quỷ đội lốt thiên thần..." Chúa Trịnh mắt dờ dẩn không tin vào những gì đang xảy ra, một tên nhóc có sức mạnh của hắc long giờ lại xuất hiện một tên oắt ơ miệng còn hôi sữa mạng hình dáng thiên thần nhưng lại có sức mạnh của quỷ.

Ầm...

Từ vị trí rất xa hai thân ảnh mặc giáp một đen một đỏ xông đến.

Kẻ giáp đen toàn thân tối tả, còn kẻ giáp đỏ uy dũng bất phàm trên lưng hắn còn có đó một đôi cánh.

" xích long vũ " một ai đó hô to.

Lý Tiểu Long trong hình dáng Xích Long cấp độ 2 đang lao đến Ngạo Thiên trong bộ dáng Vô Sắc Tiên Vũ

Ầm..

Cả hai chạm nhau rồi bật ra trong tư thế đối diện nhau, đứng vào khoảnh khắc ánh bình minh đầu tiên ló dạng, một tiếng xoẹt vang lên, Ngạo Thiên và Tiểu Long cùng lao vào nhau.

Tiếng vũ khí va chạm chất chứa vang lên, Quỷ Thần kiếm chém vào Xích Long kiếm của Tiểu Long đến tóe lửa rồi cả hai cùng bật ra, hai đôi chân cả vào mặt đất vài mét mới đứng vững lại, và lập tức lần nữa lao vào nhau.

Lại có tiếng vũ khí va chạm vào nhau

Bình! Bang...bang...bang..

Tiểu Long đang rộng đôi cánh ra rồi từ miệng hắn một tia sáng hủy thiên diệt địa được bắn ra

" Sự Phán Xét Của Thần " Ngạo Thiên hô lên toàn thân hắn bỗng sáng rực lên, ánh sáng cứ lớn dần rồi bao bọc lấy thanh kiếm trên tay gã, một đường kiếm ánh mạnh mẽ được tung ra

Ầm..

Hai đòn đánh mạnh mẽ chạm nhau tạo ra một vụ nổ thổi bay tất cả mọi thứ xung quanh, từ vị trí trung tâm vụ nổ Chúa Trịnh vận toàn lực phòng ngự dư chấn từ vụ nổ, trên mặt lão hiện rõ nét giận dữ.

Lão gầm lên, hoàng bào rách nát để lộ ra một cơ thể lực lưỡng mạnh mẽ, rồi từ trên đầu lão ba cái sừng dài uy mãnh đang từ từ mọc ra, đôi chân nở lớn và mọc ra bộ móng như móng ngựa, tay mọc vuốt, khắp người mọc vẩy, râu tóc mọc dài thành một chiếc bờm như bờm sư tử, miệng mọc răng nanh.

Lão vận lực phóng đi trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Ngạo Thiên và Tiểu Long, hai bàn tay giờ lên Chop lại hai cái cổ rồi kéo lê cả hai trên một đoạn đường dài

Bình! Bình...bình...!

Tiểu Long vừa đứng dậy ngay lập tức bị lão cho một trận liên hoàn đâm đá thẳng mặt, Ngạo Thiên xông lên tay phải giờ lên cao

" Thần trảm " hắn hét lên.

Một đường kiếm ánh được chém tới lão nhưng dễ dàng bị lão cản phá bằng một bàn tay, tay kia vẫn bóp chặt đầu Tiểu Long còn tay này thì vận lực phá

hông chiều kiếm

Để dăng bị đánh bật Ngao Thiên gồng mình hóa lớn thanh kiếm trên tay rồi lao đến trực diện.

Àm..

Ngay khi Ngao Thiên lao đến Chúa Trịnh ném Tiểu Long đang bị lão giữ chặt về phía hấn rồi lão nhanh như chớp xuất hiện trước mặt hấn

" Kỳ Lân Trào " lão hét lên.

Một cú đâm mạnh mẽ tưởng chừng như có thể đánh tan nát những kẻ trước mặt lão nhưng dễ dàng bị ngăn cản bởi một kẻ quái dị, đầu đội một chiếc mũ cao bồi gương mặt anh tuấn tiêu soái nhưng không kém phần phong lưu lãng tử.

" không muốn chết! Thì để tất cả những kẻ ở đây đi!" Người kia lạnh lùng nói

Nhìn kẻ trước mặt Chúa Trịnh nghiêng rặng

" slaydark lại là người! Rốt cục các người muốn gì?".

" đến thời điểm thích hợp lão sẽ tự biết hiện tại lão cứ ở yên nơi này đi! Ta sẽ xóa đi kí ức của những kẻ ở bên trong này nên lão cứ yên tâm".

Slaydark phát tay quay đi, biến mất như chưa từng tồn tại, tất cả những kẻ tham dự bí cảnh đều được đưa ra công chi trừ Phong trong tình trạng hồi sức do sử dụng Tước Đoạt được gã mang đi đến một nơi khác.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Cà Phê Ôm

Một thung lũng hoang vắng, nằm sâu bên trong lòng núi, xung quanh được bao bọc bởi một rừng cây âm u.

Dưới gốc một cây xoài lớn chi chít lá, một thiếu niên đáng người thư sinh đang say giấc ngủ và rồi...

Bịch!!!

" ui da!!!" Phong mơ hồ tỉnh giấc khi một quả xoài vô tình rơi trúng đầu gối.

Mở mắt ra Phong không tin vào mắt mình một rừng cây bạt ngàn xa tít.

Chát!!!

" ui da!!!" Phong tát một cú thật mạnh vào mặt mình để xác nhận có phải ảo giác hay không, nhưng không tát cả là sự thật.

Ring...Ring...Ring...

Tiếng chuông được phát ra từ một tấm thẻ hình vuông trông không khác gì một chiếc điện thoại siêu mỏng, trên tấm thẻ có hai cái nút một đỏ một xanh.

Không biết làm thế nào Phong ấn đại vào cái nút màu xanh thì...

" Alo! Alo! Chim sẽ gọi đại bàng..." từ trong chiếc thẻ phát ra.

" Đù sao giống điện thoại quá vậy nè " Phong nghĩ thầm rồi đưa tấm thẻ lên trả lời:

" đại bàng nghe! Trả lời chim sẽ " Phong đáp lại giọng nói bên kia.

Rè...rè...tút...tút...tút...

Ngay khi Phong nói thì đầu dây bên kia bị nhiễu và rồi mất kết nối.

" đây là thung lũng Thiên Địa Chấm Com! Từ nay về sau người sẽ mãi mãi ở trong này! Nếu muốn thoát khỏi thung lũng này người phải đọc truyện 12 nữ thần trên Thiên Địa Chấm Com! Hoặc phá giải Sinh Tử Kỳ "

Sau khi mất kết nối từ tấm thẻ một thông điệp được gửi đến từ đầu dây bên kia.

Ánh bình minh rọi xuyên qua giếng trời chiếu xuống một ngôi nhà hoang, trong ngôi nhà hoang một thiếu niên anh tuấn đang ngồi thiền vận lực, hơi thở nhẹ nhàng hòa nhập với tự nhiên làm cho vạn vật đều dung hòa với nhau.

"Xích Long xin hãy nhận ta làm đệ tử" bên trong hồi ức của rồng Tiểu Long quỳ cúi đầu xuống trước Xích Long, qua trận đánh với Ngao Thiên và Phong thì hẳn biết rằng trên đời này hẳn không phải là kẻ duy nhất sở hữu sức mạnh cổ đại của loài rồng mà còn có hai kẻ khác cũng mạnh tương tự.

Sóng biển rì rào dập dờn trên chiếc thuyền nhỏ thỉnh thoảng một vài con nhạn bắt cá bay ngang qua. Trên chiếc thuyền nhỏ bé giữa biển khơi bao la bạt tận Ngao Thiên cả cơ thể hẳn rực sáng ma lực trong người hẳn giao động dữ dội rồi trong khoảng khắc ấy...hắn đột phá trở thành ma đạo sĩ cấp D đỉnh phong.

Sóng biển rì rào ánh hoàng hôn rực rỡ chiếc thuyền nhỏ cập bến vào một hòn đảo nhỏ của biển Đông.

Hoàng hôn buông xuống những tia sáng cuối ngày xuyên qua kẽ lá chiếu rọi vào người Phong, bắt giắc đưa tay ra đón lấy ánh nắng cuối cùng.

Thiên Ý Lâu nằm bên cạnh dòng sông Hương thơ mộng...

Tại một khung cửa sổ Liêu Thiên Ý dáng người xinh đẹp mặc một bộ đồ màu ngọc bích, tay cầm một chiếc ống tiêu tấu lên một khúc "đồng giao mùa hạ" tiếng tiêu vi vu như có sinh mệnh Hồ Điệp tung bay theo tiếng nhạc muôn vạn hoa như được tô thêm sắc màu nhìn nàng không khác gì nữ thần sinh mệnh.

"con gái! Có chuyện gì buồn sao? Nói mẹ nghe xem nào?" Lâu chủ Liêu Thiên Hồng tiến tới xoa vào đầu con gái

"con không biết!" Nàng đáp.

"thế sao con buồn?"

"con đâu có buồn! Chỉ là..." nàng ấp úng nói.

"chỉ là? Chuyện gì? Kể mẹ nghe! Từ hồi trở về từ bí cảnh trông con lạ lắm" lâu chủ Thiên Hồng lo lắng hỏi.

"con không biết? Cứ mỗi khi nhìn thấy thứ này thì tâm trí con trở nên rối bời" nàng nói rồi lấy từ trong người mình ra một nửa miếng ngọc hình một con phượng hoàng.

"phượng hoàng tung hoành bội? Là ai đã đưa cho con?" Thái độ của nàng thay đổi khi nhìn thấy miếng ngọc.

"con không nhớ! Cứ mỗi khi nhìn nó thì hình bóng một người nào đó rất quen thuộc nhưng con không nhớ kẻ đó là ai!" Nàng đau khổ úp mặt vào người mẹ mình mà khóc.

"âu cũng là do số phận! Có lẽ do ta đã nợ chàng quá nhiều" lâu chủ Thiên Hồng nghĩ thầm rồi nàng tiến tới an ủi con gái của mình.

3 năm sau...

Ánh bình minh chiếu sáng cả bầu trời khắp các ngõ đường những con gà trống thi phiên nhau gáy vang vọng..

Tại một thị trấn nhỏ của huyện Đình Lập thuộc tỉnh Lạng Sơn.

Một thanh niên đáng người thư sinh, mắt đeo một cặp kính cận, trên tay cầm một quyển kinh thánh tiến vào một quán cà phê ồn ã mờ mờ...

Trong quán là một không gian mờ ảo, các bàn đều có rèm chia ra cho ai muốn riêng tư thì thả rèm, muốn công khai thì treo rèm. Phong đến ngồi một bàn trống, định kêu ly cà phê cùng một mỹ nữ chân dài đến hầu, nhưng thấy bàn bên kia có một gã đang quát một lượt 2 em nên thấy chột dạ, học theo gọi hẳn hai em.

Cảm giác đi uống cà phê ôm đối với Phong kiếp trước không lạ, nhưng kiếp này lại khác hẳn, bởi các nàng tiếp viên đều có nhan sắc tuyệt trần mà còn rất biết chiều khách. Ôm hai mỹ nữ hai bên, Phong khả khả vừa cười vừa bóp vú em này, sờ đùi em kia, mũi không ngừng hít sâu từng làn hương da thơm ngát, dương vật thì được hay em cùng xoa tay chăm sóc, đến cả phê cũng được hai nàng thay phiên dùng làn môi thơm mớm cho tận miệng.

Hai nàng lẳng lơ trêu đùa, thỉnh thoảng lại khẽ rên một tiếng mềm mượt, một em không ngờ chủ động cúi xuống hé môi ngậm lấy dương vật của Phong mát ngon lành, tay Phong chui sâu vào váy em còn lại và phát hiện em này không mặc quần lót, âm vật đã ướt tự lúc nào. Máu nóng trong người Phong nổi lên, liền đè em này ra soi, bàn tay bên trong váy của Phong bắt đầu dụng võ Thái Dâm với sở trường của mười tám vị thái giám đó là bí kỹ "móc hang cua" được một vị cao nhân tên là gì đó quên mẹ rồi! sáng chế ra.

"Uhm..." Thanh âm ngọt ngào khẽ phát ra từ nàng, tay nàng ôm cổ Phong, miệng bắt đầu đưa lên hôn vào cổ hắn, khi nàng ngước mặt lên nhìn hắn thì bị hắn kẻ môi ôm hôn tới tấp.

"A... Sao to quá..." Ánh Ngân rên rỉ, cảm nhận dương vật nóng hổi, cứng và đầy gân của Phong từ từ tách âm đạo nàng tiến sâu vào trong.

Phong cắn răng, gồng mình ngăn cơn sướng khoái dâng trào khi cảm nhận âm đạo mềm mại ẩm ướt của Ánh Ngân bóp chặt lấy dương vật mình. Sau một

hồi chịu đựng con đau thốn, Ánh Ngân mới nuốt trọn được dương vật to dài của Phong vào âm đạo, khiến nàng phải ngừng lại ngời thờ một lúc.

Sau một lúc hưởng thụ sự ám áp, mềm mịn và ẩm ướt nơi âm đạo Ánh Ngân, Phong ôm eo nàng nâng lên, cho dương vật từ từ trượt ra gần hết rồi đẩy nhẹ vào, lặp lại liên tục.

"Ai... Ai... Ai... Nhanh nữa đi chàng... Uhm... Um..." Từng đợt từng đợt nhẹ nhàng ôm lấy dương vật của Phong, Ánh Ngân dậm dăng ánh mắt khép hờ trong mê say, sau một hồi mây mưa hai tay nàng bầu chặt vào vai Phong từ dưới u cổ ẩm ướt của nàng một dòng nước trắng đục đang từ từ tuôn ra như suối chảy, rúc dương vật ra Phong lật người nàng lại trông tư thế quý chồng mộng lên rồi từ phía sau Phong tiến vào, người nàng không ngừng bị những cú *** của Phong đẩy về phía trước, hai quả đào treo lơ lửng cứ đong đưa trông cực kỳ đã mắt.

"Ai! Ai! Ai! Ai! Thiếp sướng!" Sau gần mười phút chống chịu những đòn đẩy điên cuồng của Phong, Ánh Ngân cong eo uốn ngực rên như hét, cả người nàng run giật trong cơn cực đỉnh khoái lạc.

Thả Ánh Ngân ra, Phong tóm lấy Lệ Quyên đang ngồi gần đó, đem nàng ngồi trên đùi hân, *** nàng trong tư thế ngồi đối diện nhau.

"Ai... U... U... Ai..." Lệ Quyên vịn vai Phong, đôi bờ mông to tròn nhịp nhàng hẩy lên xuống hòa theo từng đợt đẩy dương vật của Phong, ngực nàng đàn hồi cọ vào mặt hân tỏa ra hương da gợi cảm thơm ngát, khiến Phong phải há miệng ngọam lấy vú nàng bú cho đã thèm.

Ôm Lệ Quyên trong tay *** hơn mười phút nữa, Phong dần cảm thấy cơ thể bắt đầu mỏi dần dương vật hân bắt đầu to ra và co giật liên hồi rồi một dòng tinh trắng đục tưới thẳng vào từ cung Lệ Quyên, rút dương vật ra rồi cắm vào âm đạo của Ánh Ngân rồi hân bắn vào trong âm đạo nàng một đợt nữa.

Sau mười phút nghỉ ngơi Phong hồi sức rồi giả vờ đi vệ sinh rồi chui từ đường cửa sổ bỏ trốn ra bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Đại Hội

Sóng biển dập dờn, một con thuyền nhỏ cập bến, một thân thiếu niên dáng người lẳng tú, lưng đeo một thanh kiếm được bao bọc rất kỹ, vurun vai hít một làn không khí của đất liền Ngạo Thiên liền cất tiếng nói:

"đã 3 năm rồi! Cuối cùng cũng trở lại...Thất Long Đại Tội...các ngươi rồi sẽ chết trong tay ta..."

Huyện Đình Lập trong thôn Đình Đập trong một quán ăn nhỏ Phong đang ngồi uống một bình sa kê tay cầm một con gà luộc vừa ăn vừa nhóp nhép.

Nữ phục vụ xinh đẹp trong bộ đầm màu xanh lam quyền rũ tay cầm tờ hóa đơn đặt xuống bàn, cầm tờ hóa đơn lên xem

Phụt...

Phong hoảng hồn với số tiền ghi trên giấy " một triệu tám trăm nghìn đồng " Phong nghĩ thầm với hân ngày trước thì tiền không thiếu còn hiện tại thì hân chỉ là một tên nghèo kiệt xác.

Rầm!!!

Phong vỗ bàn ra vẻ tức giận quát

" Định ăn lời cắt cổ à!!!"

Nữ phục vụ kiêm chủ quán ẻo lả bước ra

" quý khách có vấn đề gì ạ " nàng hỏi

Phong chỉ tay vào tờ hóa đơn rồi hô to:" lúc vào quán chỉ để một trăm tám còn giờ thì thành ba triệu tám " Phong bực bội nói

Nữ chủ quán lấy một chiếc kính lúp soi vào vị trí bán giá, lúc này Phong mới hoàn hồn hóa ra là còn mấy con số không mini nữa.

Phong cay cú đặt một triệu tám lên bàn rồi lặng lẽ bước đi, trên đường đi hân nghe phóng thanh về một cuộc thi gì đó được diễn ra tại một hòn đảo ngoài biển.

Đảo nổi một hòn đảo kì lạ và đặt biệt bởi hòn đảo lại trôi nổi trên bầu trời bao la.

Tại hòn đảo người từ tứ phương tụ tập rất đông tạo điều kiện cho người dân trên đảo buôn bán, trên đảo ba năm một lần một cuộc Đại Hội Võ Thuật

được diễn ra định kì sẽ được tổ chức tại nơi đây, khách từ tứ phương sẽ tụ họp trong ba ngày để đăng ký và tham quan trên đảo.

Dừng chân tại một ngôi nhà trọ tồi tàn Phong bước vào bên trong để đặt phòng ở trọ

Kết...

Cánh cửa củ kỹ hé mở đập vào mắt Phong là một nàng lọ lem đúng chuẩn cổ tích với bộ ngực đầy đặn bên trong chiếc áo sơ mi trắng, cặp đùi thon thả trắng muốt dưới chiếc váy ngắn ngang đùi.

Thấy Phong nhìn mình bằng ánh mắt thèm thuồng cô gái đỏ mặt vội nói

" quý khách đến thuê phòng phải không ạ! " cô gái hỏi. Phong không đáp mà chỉ gật đầu đáp lại

" Nhà trọ em chỉ còn một phòng cuối! Tuy hơi chật nhưng giá lại rất rẻ " cô gái nói

" từ đây đến hết đại hội thì khoảng bao nhiêu vậy "

" một ngày là một trăm thừa quý khách "

" ok! Ta đặt " Phong hô lên rồi đi cùng nữ tiếp viên đi nhận phòng

Nữ tiếp viên đi đằng trước Phong lùi cúi theo sau, nhìn cặp mông nảy nở theo từng nhịp bước làm Phong không khỏi thèm thuồng nhô dài cảm giác ham muốn bốc lên hiện rõ trên gương mặt đăm dề của hắn.

Cuối dãy hành lang là một căn phòng chật hẹp đủ chỗ cho hai người ở, tuy hơi chật hẹp nhưng rất sạch sẽ và gọn gàng, Phong bước vào trong cảm thấy căn phòng quá tuyệt đối với một người như hắn.

Sau một buổi ngủ để lấy sức Phong mơ hồ tỉnh giấc ánh mặt trời cũng đang dần khuất bóng sau tán cây.

Ơc....

Bụng đánh trống ồ ạt Phong quyết định bước xuống phố tìm thức ăn bỏ bụng, phố xá trên đảo vào buổi tối rất đông đúc, Phong ghé vào một quán hủ tiếu mì gõ kêu một tô hủ tiếu mì không nước mà ăn lấy ăn để.

Bốp!!!

" ôn con dám trộm đồ của bà này! Này thì trộm đồ " bà chủ quán tay cầm chiếc dép tổ ong 25k một đôi bán đầy ngoài chợ mà vả vào mặt đứa bé

" dừng tay " Phong hô lên tay chụp lấy bàn tay đang cầm chiếc dép của mẹ ngăn không cho đánh đứa bé nữa.

Ở những nơi xa xăm đất liền tất nhiên cũng có kẻ giàu người nghèo như nhau cả thôi

" tránh ra để bà dạy cho nó chừa cái thói ăn cắp vặt " mẹ già bực bội quát trong khi tay còn lại vẫn nắm chặt đầu đứa bé

Nhìn đứa bé đau đớn làm Phong không khỏi tội nghiệp móc ra một trăm ka đưa cho mẹ chủ quán rồi đưa đứa bé vào trong gọi thêm một tô hủ tiếu cho con bé.

Nhìn đứa bé ăn rất ngon lành như thể nó chưa được ăn no ngày nào vậy tò mò Phong hỏi

" bộ em chưa ăn gì sao?"

Cô bé gật đầu rồi lại tiếp tục ăn

" ba mẹ em đâu " Phong hỏi tiếp.

" con bé đó mẹ nó đã mất vào bốn năm trước còn cha nó đi ra biển đánh cá rồi mất tích suốt mười năm nay " thấy Phong hỏi đứa bé bà chủ quán hủ tiếu nói.

" vậy nhà em ở đâu? Ăn xong anh đưa em về "

" em không có nhà! Sau khi mẹ mất họ hàng của em cũng đã chiếm luôn ngôi nhà " cô bé đau buồn kể

" em tên gì?"

" Minh Châu "

" em bao nhiêu tuổi "

Cô bé đưa mấy ngón tay bé nhỏ của mình lên đếm trông rất đáng yêu đếm một hồi cô bé hô lên

" 15 chuỗi rồi " cô bé ngáy thơ đáp.

Phong đang không biết làm thế nào để xử lý cô bé thì bất ngờ

" cho em làm người hầu của anh được không! Chỉ cần cho em ăn ngày ba bữa là được! Em không cần lương " Minh Châu sau khi húp hết nước lèo trong tô hủ tiếu thì nói.

Cũng không còn cách nào khác để lo cho đứa bé Phong đành gật đầu đồng ý. Thắng Phong là người tốt nhé nó giúp người hoạn nạn chứ hông phải ầu dâm như thằng tác giả nuôi gái lớn rồi đem đi phịch đâu à nha.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Minh Châu

Trở về căn nhà trọ giá bèo mới thuê Phong bước vào trong cùng cô bé Minh Châu.

Nhà trọ về đêm tĩnh mịch Phong dẫn cô bé về phòng mình.

Cạch!!!.

Bật đèn lên định sắp xếp chỗ nằm thì Minh Châu đã nhảy xuống nệm mà ngủ.

" dậy! Tắm rửa sạch sẽ đi rồi ngủ!" Phong hô lên.

Minh Châu từ nhỏ sống ở ngoài đường nên không để tâm đến chuyện tắm rửa, bởi cái ăn còn lo chưa xong thì lấy đâu ra cái mặc, lay cô bé dậy Phong dẫn cô bé vào nhà tắm rồi cởi hết quần áo cô bé ra.

" Á đủ!" Phong thốt lên.

Hai con mắt hần đảo nghiêng đảo dọc không sót bất kì điểm nào trên cơ thể mới lớn của Minh Châu.

Cặp vú trắng nõn nà đang trong thời kì phát triển, hai hạt đậu đỏ hồng đung đưa trước mắt, như bị mê hoặc Phong bất giác đưa tay lên sờ vào.

" Á!!! " Minh Châu đỏ mặt la toáng lên.

Đến giờ Phong mới ý thức được hành động của mình, vốn dĩ hần định giúp cô bé tắm rửa nhưng quên mất rằng Minh Châu là con gái mà là gái đang tuổi mới lớn nữa chứ! Chỉ là nhất thời không kiềm chế được ngay cả tôi cũng kiềm không được nói chi đến nó loli là bắt diệt.

Bước ra khỏi phòng tắm Phong ngã đùng xuống giường nằm suy nghĩ vu vơ về cơ thể đang phát triển đó.

Xoạt...

Phong quay lại cảm như muốn rót xuống nước bọt bất giác chảy đầy khóe miệng.

" oni-chan bọt mép " Minh Châu miệng chồm chồm cười nói.

Ọt...

Miệng thì chảy nước bọt, mũi thì máu không ngừng chảy ra, sát thương quá lớn khoảng một tỷ sát thương, một từ oni- chan có thể đánh bay cả một đội quân Minh Béo kết hợp với cơ thể không mảnh vải che thân suy ra có thể diệt cả một vạn đại quân.

Quay về khoảng thời gian trước đó chắc tầm vài phút à không lâu đâu.

" chủ nhân! Chúng ta đi đâu " Minh Châu hỏi

" đừng gọi ta là chủ nhân nữa" Phong nói.

" thế gọi là gì ạ! Chủ nhân cứu em! Cho em ăn. Em không gọi chủ nhân? Vậy gọi là gì?".

Một ý tưởng chợt nảy sinh trong đầu hần một từ mà hần rất thích thậm chí mấy thằng ô ta ku cũng rất thích nghe

" O ni chan! Gọi ta là oni-chan. "

" vâng! Oni-chan."

Trở về thực tại nè!!!

" oni-chan đêm nay em sẽ hầu hạ người " Minh Châu giọng điệu dâm đãng nói.

" hà...u...hầu hạ gì?" Phong lúng túng nói.

" bất kể gì. Miễn oni-chan thích "

" Trời ơi! Sát thương quá lớn " Phong nghĩ thầm trong đầu rồi giả vờ không quan tâm đến cô bé loli khỏa thân trước mặt nữa.

Đôi khi làm công dân gương mẫu cũng khó! Người ngoài nhìn vào thì họ gọi là thằng yếu sinh lý, còn hành động thì bị gọi là Minh Béo sống sao cho vừa lòng miệng đòi.

Phong giả vờ ngủ quay mặt ra hướng khác nhưng làm sao thằng tác giả mò lờ cho thoát được.

Bịch!!!

Minh Châu đã leo lên giường và nằm cạnh hắn, bàn tay trắng nõn nà luồn qua ôm lấy eo hắn, rồi từ từ chui vào quần hắn

" Á..." Minh Châu lại hét lên.

" gì vậy?" Đang phê thì bị cụt hứng Phong xay cú hỏi.

" có con sâu! Con sâu bị lăm hu...hu " Minh Châu ngây thơ bật khóc khi ngón tay nàng chạm vào con sâu thần sầu bên trong quần của thằng Phong.

Vạch quần ra Phong dòm vào trong " ủa làm gì có con sâu nào đâu " Phong hỏi.

" có mà...hu...hu...nó bị lăm " Nàng méo máo khóc.

" a! Ta biết rồi " chợt nhận ra Phong la lên.

" bả..t...nó...ra..đi...gh...ê...lắm..."

" không được! Bắt ra ta sẽ chết " Phong vừa nảy ra một ý rất là hay đó là...

" đừng trêu chọc em nữa mà! Em sợ sâu lắm " Minh Châu giọng điệu sợ sệt nói.

" thật ra nó không phải là sâu!" Phong cố giải thích.

" vậy nó là còn gì " Minh Châu ngừng khóc hỏi.

" nó là bảo kiếm của đáng ya xua chuyện lại dùng để cho phụ nữ sướng và dùng để...để sản xuất em bé "

" wow! Sao nó bá vậy? Cho em xem thử nó ra sao với " nói rồi nàng vạch cái quần của Phong ra xem nhưng bị Phong nắm lại

" muốn xem thì phải từ từ nhưng oni-chan có điều kiện à nha " Phong gian xảo miệng không ngừng cười khoái trá.

" điều kiện gì em cũng làm được tuốt " Minh Châu vỗ ngực tự đắc nói

" đây " Phong còi chiếc quần của mình ra để lộ ra một thanh bảo kiếm gân guốc to đùng

Nhìn thứ màu đen gân guốc to đùng trước mặt mình Minh Châu khẽ rung mình cảm giác ớn lạnh đến tận xương sống nàng

" điều kiện của oni-chan là em hãy bú nó đi " Phong giờ dương vật trước mặt nàng rồi ra hiệu.

" bú nó như thế nào " Minh Châu hỏi

Vậy là Phong đành phải hướng dẫn nàng buscu sao cho đúng cách, không biết đây là khả năng thiên bẩm hay là bản năng của con gái Minh Châu không những nắm bắt toàn bộ kỹ năng mà còn làm rất tốt thậm chí là vượt xa mong đợi của Phong.

Nằm hưởng thụ đôi môi hồng hào bé nhỏ đang ngậm dương vật mình làm Phong không khỏi mê mẩn thích thú

Đưa tay lên vuốt mái tóc đang xõa xuống che đi gương mặt nàng

" cái lờ gì thốn! Sao đẹp vậy nè trời " Phong nghĩ thầm trong đầu rồi lại nhớ đến hình ảnh cô bé lúc gặp ban nãy toàn thân dơ bẩn tóc tai xõa sợi nên đã che đi nét đẹp của nàng, nàng vốn rất đẹp nhưng vì không được sung sướng như bao cô gái khác nên không được trưng diện quần áo đẹp, quanh năm chỉ có một bộ quần áo đầu tóc không chải chuốt thành ra ít ai biết được cô bé vốn là một tuyệt sắc mỹ nhân, à quên đồ ở đây làm bằng chất liệu gì đó rất đặc biệt nên một bộ đồ có thể không rách nát cho dù có mặt suốt ba năm không giặt.

Hai cái gò vú mới nhóm đung đưa trước mặt làm Phong thích thú một lần nữa đưa tay lên sờ vào bức tường đang dậy sóng, hai ngón tay túm lấy hai cái hạt đậu hồng hào mà se

" um..." nàng khẽ rên nhưng cũng không ngừng bú liếm.

Sau một hồi cắn răng chịu đựng sát thương Phong gồng mình một lượng lớn tinh dịch bắn thẳng vào bờ môi nàng tinh dịch rất nhiều, nhiều đến mức trào ra khỏi khe miệng nàng.

Như theo thói quen thường ngày khi có thứ gì nuốt được vào bụng thì nàng sẽ nuốt, nuốt hết chỗ tinh dịch trong miệng mình Minh Châu nhìn Phong bằng ánh mắt cực kì dâm dăng và hồ hởi

" oni-chan ".

Nhìn tinh dịch trào dâng ra từ khe miệng nàng Phong không khỏi kích thích, kéo nàng lên trước mặt mình đè nàng xuống giường mà hôn lên đôi môi ấy

" ngọt ngào quá...A...sao lại đã như thế này " Minh Châu nghĩ thầm trong đầu khi lần đầu tiên trong đời môi chạm môi với một người khác

Bất giác...

Lưỡi tìm đến lưỡi....

Trao cho nhau chút hương vị ngọt ngào của tình ái cùng với một chút ít vị tanh của tinh dịch...

Hai đôi môi quấn chặt lấy nhau như không rời dù cho sóng thần hay là động đất thì hai đôi môi ấy vẫn quấn chặt lấy nhau...

Rời môi nàng Phong nói:

" từ giờ trở đi nàng sẽ là vợ của ta " Phong vỗ ngực nói.

" Um...từ giờ ta sẽ là của chàng mãi mãi " Minh Châu hưởng ứng rồi chủ động hôn lấy môi hắn.

Hai đôi môi lại quấn chặt lấy nhau, hai bàn tay Phong đưa lên xoa bóp hai trái đào vừa bằng quả quýt mà bóp, hai ngón tay tham lam chụp lấy hai hạt đậu đỏ mà se

" um...ur....ur..." Minh Châu khẽ rên lên vì sung sướng.

Phong rời môi rồi tiến xuống hôn lấy cổ nàng rồi từ từ tiến tới quả quýt ngọt ngào hai hạt đậu cương cứng vì kích thích được Phong ngâm lấy mà bú mà liếm chùn chụt một tay se núm vú còn lại, tay còn lại tiến xuống xoa bóp vùng eo cong rồi lại tiến xuống bờ mông căng tròn mềm mại

" um...a...ur...um..." nàng rên lên sướng khoái, khoái cảm ngày một trào dâng bên trong nàng người nàng bây giờ chỉ muốn nổ tung vì bức rức, nắm lấy bàn tay đang xoa bóp mông mình kéo bàn tay đó lên đặt ngay u cốc ẩm ướt vì kích thích của mình.

" đã ướt như vậy rồi sao " Phong cười gian xảo hỏi.

" ur...a...điều...tại chàng...cả đó!" Minh Châu hơi thở ngày càng gấp gấp hơn mãnh liệt hơn.

" sao lại tại ta? " Phong lại hỏi tay vẫn không ngừng vuốt ve hai bên mép âm đạo nàng

" thì...thì...tại...chàng...cả...đó..." Minh Châu lúng túng nói.

Bất giờ Phong dừng lại dù đang rất muốn nhưng hắn phải kiềm chế dục vọng lại

" ta xin lỗi! Lỗi là tại ta, thế nên ta dừng lại rồi nè!" Phong gian xảo nói miệng vẫn không ngừng cười cợt.

" đồ đáng ghét! Mau tiếp tục đi " nàng nhõng nhẽo bắt Phong tiếp tục bởi người ta nói con gái lúc này lúc khác khó hiểu là vậy.

Cúi đầu xuống hôn lấy âm đạo trinh nguyên của nàng Phong bắt đầu dùng lưỡi liếm hai bên mép âm đạo nàng

" a " nàng rên lên hai mắt nhắm nghiền vì tê dại bởi khoái cảm từ chiếc lưỡi của Phong, sau một hồi bú liếm Phong hỏi

" ta tiến công nhé " Phong cầm đầu khấc cạ lên cạ xuống hai bên mép âm đạo nàng chỉ chờ nàng gật đầu thì sẽ tiến vào.

Minh Châu ngây thơ không hiểu ý Phong nghĩ hấn nói tiến công là một trò chơi gì đó nên nàng gật đầu đồng ý.

Phập....!!!

Á.....!!!

Nàng thét lên đau đớn máu đào không ngừng chảy ra, khéo mắt hai dòng lệ tuôn rơi vì đau đớn khi bị phá trinh.

Đưa tay lên lau đi những giọt nước mắt ấy Phong cúi xuống đặt lên môi nàng một nụ hôn, một nụ hôn nồng cháy và mãnh liệt nàng bất giác đáp trả, lưỡi lại tìm đến lưỡi, phía bên dưới Phong bắt đầu hẩy móng dương vật bắt đầu ra vào bên trong âm đạo nhỏ bé chật hẹp ấy, Phong phải cố gồng mình vì âm đạo chật hẹp bóp chặt lấy dương vật mình, máu đào cộng với dịch thủy không ngừng tuôn ra theo từng nhịp nhấp hồng của Phong tiếng lạch bạch mỗi khi hai khúc thịt chạm vào nhau cảm giác thích thú không thể tả.

Từng cú nhịp mạnh mẽ ra vào âm đạo cực bót của đứa bé 15 khiến Phong không khỏi đề nén cuối cùng Phong bắt lực trước âm đạo trinh nguyên vừa khiêu khích dương vật mình, Phong gồng mình bắn từng dòng tinh dịch vào âm đạo đầu đời của cô bé Minh Châu.

Đạo này bạn xem world cup quá nên cũng tạm ngưng bên này để mà viết bên kia; nói chung từ nay bên kia sẽ ụp đều lại ahiih...

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Mở Màn

Tay hấn luồn qua ôm lấy nàng vào lòng, hai đôi môi lại quấn chặt lấy nhau không rời bất chợt...khúc thịt vừa mềm nhũn sao khi giao phối lại một lần nữa cương lên vì kích thích.

" sao nó lại to ra nữa vậy?" Minh Châu tò mò hỏi?.

" là tại nàng đó...thể nên nàng sẽ phải chịu phạt!!!" Phong nói.

Rồi hấn lật úp cô bé lại trong tư thế chống hông lên

Phập....!!!

Một phát lút cán từ phía đằng sau làm Minh Châu rên lên vì sung sướng, từng động tác, từng cử chỉ quá hoàn hảo Minh Châu chìm trong khoái cảm do tình lang gây ra mắt nhắm nghiền hai má ửng hồng vì thẹn thù và hạnh phúc.

Sau một hồi dồn dập dương vật Phong co giật và rồi hấn tưới một đợt tinh dịch thứ hai vào sâu bên trong tử cung nàng.

Sáng hôm sau....!!!

Á.....!!!

Một tiếng thét thất thanh vào lúc sáng sớm làm Phong bừng tỉnh giấc.

Nhìn cô chủ nhà trọ xinh đẹp đang đứng trước cửa phòng mình hốt hoảng Phong không hiểu vì sao? nhưng hấn biết một điều là nàng đang thẹn hai bàn tay của nàng đang che lấy gương mặt xinh đẹp của chính mình

Á.....!!!

Phong thốt lên giờ đây hấn mới phát hiện ra mình không mặc quần áo đêm qua mãi mê chinh chiến rồi ngủ gục vì mệt nên hấn không nhớ rằng tianf thân trần như nhộng.

" xin thứ lỗi! Là lỗi tại ta " Phong dập đầu xin lỗi liên tục nếu không từ nay hấn sợ mỗi khi ra đường người ta sẽ nhìn hấn bằng con mắt khác.

" ủa chuyện gì ồn ào vậy " Minh Châu toàn thân trần truồng ngồi dậy nói

" ủa!!! Á nào đây!!!" Nàng quay sang lườm hấn như thể hấn là kiểu người bắt cá hai tay vậy

nghe giọng nói Lăng Sương mở hai bàn tay che đi gương mặt mình ra

Á.....!!!

Nàng lại thốt lên! Miệng không nói nên lời, hết bàng hoàng này tới bàng hoàng khác Lăng Strong hoảng hốt bỏ chạy về phòng mình.

Bùm...bùm...bụp...bụp...bụp...bùm...

Pháo hoa bắn rộn rã chào mừng đại hội võ thuật chính thức khai mạc.

Giữa quảng trường của sân vận động lão trưởng công an đảo đứng phát biểu một hồi vòng vo tam quốc nhưng toàn là kể về chiến công cùng với kì tích của bản thân để nhân dân biết nhiều về chiến tích của mình. Sau một hồi phát biểu kéo dài suốt 2 tiếng đồng hồ lão bắt đầu công bố luật thi cùng với các vị khách mời đặc biệt của 3 miền 1 biển.

" LUẬT THI RẤT ĐƠN GIẢN:

- THỨ NHẤT: AI BỊ PHÁ HỦY HIỆU HIỆU SẼ BỊ LOẠI NGAY LẬP TỨC!!!

- THỨ HAI: KHÔNG ĐƯỢC ĐÁNH VÀO NHỮNG CHỖ HIỂM VÍ DỤ NHƯ: CHYM, MẮT, LỖ HẬU,...NẾU HUY HIỆU BỊ PHÁ BAN TỔ CHỨC SẼ CAN THIỆP VÀ CHỮA TRỊ KỊP THỜI NÊN CỨ YÊN TÂM.

- THỨ BA: BẤT KÌ AI CHẾT TRONG CUỘC THI BAN TỔ CHỨC KHÔNG CHỊU TRÁCH NHIỆM CHẤM HẾT".

sau khi tuyên bố luật thi thì dưới sân vận động được bố trí 4 tấm gương cùng với 4 cái màn hình siêu bự quay ra các hướng đông tây nam bắc để khán giả có thể xem trực tiếp trận đấu.

" VÒNG THỨ NHẤT: MÀN DẠO ĐẦU XIN ĐƯỢC PHÉP BẮT ĐẦU ".

Các thí sinh khi tham gia sẽ bước qua những cánh cổng linh cảnh được nối liền với những tấm gương trên sân vận động.

Sau khi bước vào cổng trên tay Phong bắt gặp xuất hiện hai số 69 không chỉ riêng Phong mà dường như toàn bộ tất cả những ai bước qua cổng đều có số thứ tự cả đang lúc hoang mang thì có một giọng âm được truyền từ phía bên ngoài truyền vào.

" VÒNG THI THỨ NHẤT YÊU CẦU TRONG 7 NGÀY 6 ĐÊM BÊN TRONG LINH CẢNH VỊ NÀO TÍCH ĐỦ 30 ĐIỂM VỊ ĐÓ SẼ ĐƯỢC VÀO VÒNG TRONG HẠ LINH THỨ 1 ĐIỂM HẠ ĐỐI THỦ 2 ĐIỂM, CHÚC CÁC VỊ MAY MẮN "

Vậy thế lệ vòng thi thứ hai đã được đề chỉ các thí sinh bắt đầu lao vào tấn công nhau để chiếm đoạt lấy điểm của nhau riêng Phong hẳn không vội vã ra tay nên quyết định tìm một góc khuất che dấu khí tức mà ẩn nấp.

Mỗi tấm gương là một linh cảnh khác nhau nhưng đích đến là cùng một điểm các thí sinh phải giao chiến với nhau ở những địa điểm đã được chỉ định trước đó.

Tại một linh cảnh khác Tiểu Long bên trong chiếc áo trùm bít đầu cải trang đang cật lực chiến đấu với một con Cương Dương Hồ cấp A hết sức mệt mỏi.

Tại một nơi khác, nơi này vốn không yên bình giờ lại có thêm sóng gió hai thiên tài Trần Thế Mỹ của Hoa Sơn và Lưu Vĩnh Phúc của Hắc Đạo đang đọ sức kẻ tám lạng người nửa cân những kẻ nhiều chuyện vây quanh đều bị ảnh hưởng bởi ma pháp của cả hai đánh bay về sau rồi bị tính như bại trận.

Tại một ngọn đồi bên trong linh cảnh khác hai bóng ánh một trắng một đen đang lao vào nhau tiếng xé gió riu rít chói tai, người mặt đồ đen là Hắc Thủ của Hắc Đạo còn kẻ mặt áo trắng với mái tóc dài màu bạc lưng đeo một thanh cự kiếm không ai khác chính là Ngạo Thiên.

Phía bên ngoài khán đài bắt đầu có tiếng bàn tán

" tên đó là ai? sao lại có thể đánh ngang cơ với Hắc Đạo được " một ai đó nói

" hư cấu...!!!! Chắc hẳn có tiểu xảo nên mới có thể ngang cơ Hắc Đạo là ma đạo sĩ cấp B ở tuổi 24 đó " một tên khác bình luận

Dưới quảng trường tiếng bình luận sôi nổi không thôi, trên hàng ghế vinh dự Bạch Liên đôi mắt trầm chú dõi theo một bóng hình quen thuộc đôi mắt nàng rung rung ứa lệ vì thương nhớ.

" tên tiểu tử kia cũng khá đó chứ " Bạch Mã Ôn vừa nói vừa chỉ vào một góc màn hình đang phát trận đấu giữa Tiểu Long và Cương Dương Hồ.

" đúng là khá thật!!! Quả nhiên tuổi trẻ tài cao...!!!!" Hoàng Lão Tà miệng cười cười nói.

" tên kia đang làm gì vậy " lão già Râu Trắng tò mò hỏi tay chỉ về phía màn hình ghi lại hành động của Phong.

Hắn đang bức rất nhiều lá chuối khô rồi chạy thật nhanh đến một cái bụi kín mít rồi làm gì thì tự hiểu đi.

Dưới khán đài những người xem bắt đầu la ó phản đối hành động của Phong

" bắt nó ra thi đấu mau! Chưa gì đã núp rồi "

Các trọng tài quan sát trận đấu cũng bó tay, tại một góc nọ trên khán đài Minh Châu ngồi cạnh Lăng Sương mà cười khoái trá

Thời gian trôi qua mau mới đó đã là nửa đêm, thời gian bên trong linh cảnh và bên ngoài khác nhau nên đừng ai thắc mắc về thời gian của hai bên.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: 30 điểm

Aaa...!!!

Từng tiếng thét đau đớn vang vọng cả một linh cảnh.

Cả sân vận động như chết lặng bởi cảnh tượng mà họ đang thấy.

Bên trong linh cảnh một người đàn ông dáng vóc to lớn tay đang bóp nát đầu của từng đối thủ chạm mặt.

"quái vật! Ng...ười...ngươi là ai..." Sốc Lộ mồm đầy máu cất tiếng hỏi và đó là câu hỏi cuối cùng của gã trước khi cái đầu của gã bị bóp nát.

"tên của ta ư? Ta là Bạch Long" gã nói rất nhỏ nhưng hầu hết tất cả những kẻ ở gần đều nghe thấy

Aaa...!!!

Chiếc đầu của Sốc Lộ bị bóp nát trước bao ánh nhìn của những kẻ có mặt tại đây.

"vẫn còn thiếu 1 điểm! Vậy ai sẽ là kẻ tiếp theo đây..." gã cười cợt quay sang nhìn đám đông đang đứng xung quanh

Sau khi gã hô vẫn thiếu điểm nhóm đông ngay lập tức bỏ chạy tán loạn phút chốc chẳng còn ai cả, nhìn đám đông bỏ chạy gã cười khoái trá. Vận lực vào chân gã tung người nhanh chóng đuổi kịp một thanh niên xấu số, ngay khi cú đâm đủ sức phá hủy thân xác của thanh niên nọ thì...

Grào...!!!

Một con mãnh hổ với một con mắt chột lao đến tấn công lấy gã.

"cũng may vừa tròn 30 điểm" nói rồi gã buông tay thả thanh niên kia ra dùng lực chuyển hướng cú đâm về con mãnh hổ

Ầm..

Con mãnh hổ bị đâm vỡ tan xác chỉ còn một vũng bầy hầy dưới đất thề luôn ông nào mà nhìn thấy mà không nôn ra mới là lạ đấy.

Kẻ tự xưng là Bạch Long tròn 30 điểm trở thành người thứ 2 đủ điểm

Tại một linh cảnh khác Ngạo Thiên với sức mạnh của mình đã xuất sát danh vệ đi vào vòng trong sớm nhất và hắn là kẻ đầu tiên trước cả Bạch Long.

Trong một góc nọ của linh cảnh Phong đang chật vật với một con linh thú cấp B Băng Hùng.

Tay hắn tụt mà lực rất nhiều tia điện lòi xung quanh bàn tay hắn, hắn lao lên tấn công Băng Hùng miệng hô to:

"HẮC LONG TRẢO!!!"

một trảo mang theo lôi hệ nguyên tố đánh thẳng vào con thú, nhưng đã trượt ngay khi Phong đánh tới con thú đã kịp nhảy lên cao né chiêu thức và còn quay lại tấn công một đòn hiểm hóc vào vai Phong.

Vai rướm máu nhưng chả là gì so với hắn bởi được chiến đấu với một linh thú có trí tuệ là một điều kì thú mà hắn chưa từng trải nghiệm trước đây.

Phong đứng dậy lấy từ nhẫn ra một thanh kiếm hình dáng một chiếc răng nanh.

Như không để Phong có cơ hội phản công con thú gầm lên rồi lao vào tấn công dữ dội hết và rồi lại cắn dù những cú đánh đó đều được Phong linh hoạt né tránh nhưng bản thân Phong thì lại hết sức mệt nhọc trước những cú đánh của Băng Hùng.

Sau một hồi tránh né cuối cùng Phong cũng tránh ra một vị trí an toàn cách xa con thú nhưng vẫn giữ khoảng cách với con thú vì hắn sợ con thú chán nản mà bỏ đi tìm con mồi khác.

Nhưng điều hấn lo sợ sẽ không xảy ra Bạng Hùng là linh thú cấp B mà từ cấp B trở lên linh thú đều có trí tuệ mà một khi có trí tuệ chúng cũng sẽ mang một nét đặc trưng là thù địch, bất kể là ai chỉ cần đã chạm chán với chúng thì sẽ trở thành kẻ thù và chỉ khi giết kẻ thù chúng mới dừng lại.

Lưỡi kiếm trên tay Phong run run báo hiệu đã đến lúc

" PHONG THUỜNG..." Phong hét to lên từ trên cành cây đã định Phong lao xuống kết hợp với ngự lôi thuật gia tốc vào đôi chân khiến hấn trở thành một cao thủ tốc độ trong nháy mắt

Phập...!!!

Lưỡi kiếm sắc bén đâm sâu vào trong cổ Bạng Hùng nhưng con thú đã kịp dùng băng giáp bao quanh vết thương lại không cho vết thương lan ra, rút thanh kiếm về Phong nhảy lui về sau định chờ thời cơ ra tay tiếp.

Grừ gú...

Bạng Hùng rống lên một cổ ma lực uy áp từ nó phát ra đây là dấu hiệu cho thấy nó đã quyết định liều mạng với kẻ thù mà kẻ thù của nó không ai khác là thằng Phong.

Biết độ trâu bò của con thú Phong cũng không kiềm chế nữa hấn vận sức ma lực xung quanh bắt đầu tụ lại quay quanh lưỡi kiếm của hấn đây là thành quả của 3 năm luyện tập

" TƯỚC ĐOẠT CẤP ĐỘ 2 TƯỚC MỆNH " cây cối xung quanh bỗng rụng héo úa rồi sinh mệnh phút chốc vây quanh toàn thân của Phong

" PHONG THUỜNG " Phong lại hét lên lưỡi kiếm của hấn lại một lần vung xuống

" gào gú..." con thú rống lên rồi cũng lao vào Phong.

Xoẹt...xoẹt...xoẹt...

Từng đòn tấn công của cả hai khi cả hai chạm mặt nhau nhưng kẻ chiến thắng là kẻ đã gây sát thương nhiều hơn và kẻ đó chính là...

Phong...!!!

30 điểm Phong được một vị giám sát viên đưa đến một tòa điện nơi sẽ diễn ra phần thi tiếp theo sau khi 7 ngày bên trong linh cảnh của những người còn lại kết thúc.

Bình minh đang dần sáng lên tại một cái vực sâu của Huyện Cát Tiên tỉnh Đồng Nai một chiếc hộp màu tím dài khoảng 3 mét đang từ từ mở ra, bên trong là một cô gái trẻ tuyệt đẹp với gương mặt lạnh lùng chết chóc không biết là còn sống hay đã chết...

...Bất ngờ đôi mắt lạnh lùng sắc bén hé mở. Nàng ngồi dậy tay xoa xoa đôi mắt của mình như thể đã ngủ từ rất lâu, nhìn sang nàng thấy một cô gái xinh đẹp không khác gì mình à không mà là hoàn toàn giống mình nhưng nét mặt nàng vui vẻ và hiền dịu vô cùng, rồi đôi môi xinh xắn khiêu gợi dang sau về mặt lạnh băng hé mở. Nàng đang nói nhưng mà nói một loại ngôn ngữ hết sức kì lạ cũng may là có thằng tác giả nghe và hiểu được và viết lại cho đọc giả nghe.

" ta đã ngủ được bao lâu rồi?" Nàng hỏi.

" có lẽ là vài ngàn năm hoặc là vài trăm năm! Nói chung ta cũng không nhớ rõ nữa." Người con gái trông giống nàng nói.

" ra vậy...!" Chỉ nói 2 từ rồi nàng đứng dậy cúi chào người trước mặt rồi bay đi mất.

Trái ngược với khí hậu bên ngoài bên trong linh cảnh là một bầu không khí u ám mưa rơi tầm tã vào những ngày cuối cùng của vòng thi có rất nhiều người đã thiệt mạng trong vòng đấu có kẻ bị linh thú ăn thịt có kẻ thì bị đối thủ của mình giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 36: Trước bão

Ồ...ó...o...o...!!!

Tiếng gà gáy báo hiệu bình minh và cũng là tiếng chuông báo hiệu vòng thi đầu tiên kết thúc.

Các thí sinh xuất sắc đạt được 30 điểm được đưa vào quảng trường thứ 2 nơi diễn ra vòng thi thứ 2 còn những thí sinh không đủ điểm đều được đưa ra

ngoài còn những thí sinh thiệt mạng trong quá trình thi đều được gộp chung vào một ngôi mộ.

Ngoài trời mưa rơi tầm tã bên trong tòa hà nơi diễn ra vòng thi tiếp theo các thí sinh được quyền giải lao nghỉ ngơi trong 5 tiếng.

5 tiếng trôi qua...!!!!.

"XIN THÔNG BÁO! CÁC THÍ SINH CHUẨN BỊ...VÒNG THI THỨ 2 SẮP BẮT ĐẦU!!! XIN MỜI QUÝ VỊ RA XẾP HÀNG CHUẨN BỊ " cô MC xinh đẹp tay cầm chiếc loa đọc thông báo.

Được thông báo các thí sinh còn lại gồm 40 người đạt chuẩn xếp thành bốn hàng mỗi hàng tám người.

Sau khi xem xét đủ số lượng cô MC xinh đẹp lấy ra một xấp giấy trắng giao cho mỗi người một tờ rồi đọc thể lệ vòng thi.

" Vòng thi thứ hai: đối chiến

- các thí sinh sẽ được giao đấu với nhau người cuối cùng chiến thắng trong một dãy tám người sẽ được đưa vào vòng trong tham gia trận cuối.

Không biết bằng cách nào nhưng cuối cùng vòng thi thứ hai đã nhanh chóng kết thúc với bốn kẻ đại diện bốn dãy

- Xích Lý 18 tuổi...

- Vô Thanh Phong 18 tuổi...

- Ngạo Thiên 18 tuổi...

- Bạch Long...tuổi...

" Sao tên kia không đọc tuổi vậy nhĩ?"

" kệ bà nó đi mà nó bá là được, tao bảo đảm luôn mấy thằng trâu kia ăn hánh ngập mặt "

" VÒNG thi thứ ba: hỗn chiến.

- thể lệ: bốn thí sinh được đưa vào trong một sân đấu ai là người trụ được cuối cùng thì sẽ là người chiến thắng.

Vậy là bốn thí sinh gồm 3 thằng trâu và một kẻ không có tuổi thực ra là có tuổi nhưng giám khảo không tin ổng hơn 4 ka tuổi vậy nên họ không đọc tuổi.

Vòng thi thứ ba hỗn chiến Phong cùng với 3 đối thủ của mình được dịch chuyển bằng đá năng lượng một loại đá có công dụng như cửa thần kì của đô rê mon nhưng chỉ sử dụng được một lần.

Nơi cả bốn thí sinh được đưa đến là thành phố Xương Rồng nằm ở đâu đó trên bản đồ của linh giới.

Nơi Phong xuất hiện là một tòa giáo xứ chính xác hơn là nơi ở của hội thánh đức chúa trời nhưng giờ đã bỏ hoang sau cuộc cách mạng với đảng cộng sản và kết thúc chiến thắng về cho đảng còn cái hội này thì im biệt tăm.

Khác với Phong

Ngạo Thiên và Xích Lý được đưa đến cùng một địa điểm còn Bạch Long thì được đưa đến đâu ai mà biết

Vừa chạm mặt nhau không hiểu sao trong lòng Ngạo Thiên có cảm giác đã từng gặp kẻ trước mặt mình trước đây nhưng hắn không nhớ đã gặp khi nào và ở đâu.

Còn về phần Xích Lý thực ra là Tiểu Long trong hình dáng người thường nên Ngạo Thiên không nhận ra. nhưng Tiểu Long đã từng gặp và thấy mặt Ngạo Thiên nên hắn ngay lập tức nhận ra kẻ đã từng đối đầu với gã khi ở bên trong bí cảnh. À quên kẻ tên slaydark chỉ xóa những người kia thôi còn 3 thằng mặt lìn này không hiểu sao gã giữ lại chắc có nguyên do.

Hai tên đàn ông nhìn nhau không chớp mắt làm khán giả không khỏi nghi ngờ giới tính của cả hai

Cảm giác khó chịu khi đứng gần Tiểu Long làm Ngạo Thiên bực mình gã rút thanh quỷ kiếm trên lưng mình ra lao đến tấn công Tiểu Long

Choang...

Hai thanh kiếm chạm nhau vang lên một tiếng inh ỏi ngay khi Ngạo Thiên xông đến cũng là lúc Tiểu Long chuẩn bị ra tay trong khoảng khắc đó hai thanh kiếm chạm nhau

Bình...bình...

Liên tục là những cú va chạm vào nhau những tia lửa cứ tóe lên liên tục không ngừng nghỉ.

Từ lòng bàn tay Tiểu Long một quả cầu lửa dần hình thành hình dáng một bàn tay

" Hòa quyền " Tiểu Long đâm cú đâm lửa về phía Ngao Thiên đang đứng đối diện

" Quỷ trảm " một nhát chém cực mạnh chém đôi hỏa quyền ra làm hai rồi vụt tắt.

" nhìn bọn chúng kia hay ra phết nhỉ? Ủa mà 2 thằng kia đâu sao không thấy?"

" kệ bọn nó đi! Xem 2 thằng này đánh nhau là đủ rồi "

Bình...xoẹt...xoẹt...phùng...xèo..

Thanh kiếm trên tay Ngao thiên lúc này đã chuyển thành màu vàng xanh của sấm chớp những tia lửa điện chạy dọc toàn thân

" Lôi thần trảm " Ngao Thiên hét lớn

Từ trên không một tia sét khổng lồ đánh thẳng xuống vị trí Tiểu Long

Ầm...!!!

Một vụ nổ kinh thiên động địa vừa xảy ra bụi bay mù mịt...ngay sau khi những hạt bụi bay đi hết giữa trung tâm vụ nổ Tiểu Long vẫn đứng vững tay hấn cầm một thanh kiếm màu xanh bạc

" Là Thiên Sinh Nha " Sát Dạ của thiên địa hội gần không kiềm được cảm xúc vội đứng dậy la to lên

" Thiên Sinh Nha!...Nó là Thiên Sinh Nha "

Cảm nhận sức mạnh của Ngao Thiên thực sự rất mạnh khiến Tiểu Long không khỏi rùn mình, rùn mình vì vui sướng kích thích chứ không phải sợ hãi.

Cầm Thiên Sinh Nha trên tay Tiểu Long bắt đầu vận ma lực rồi từ trên trời một tia sét khổng lồ to hơn tia sét lúc nãy đánh xuống đầu của Ngao Thiên

Ầm...!!!

Vẫn là bụi bay mù mịt...sau khi bụi tan cũng vị trí giữa trung tâm Ngao Thiên vẫn đứng vững hoàn toàn không bị trầy xước gì cả

" Bùm " một cái khùng khiếp rất nhanh ngay khi một cú chớp mắt của khán giả một vụ nổ kinh hoàng đã xảy ra bên trong thành phố, không ai hiểu tại sao họ chỉ biết một điều là Xích Lý và Ngao Thiên đã biến mất khỏi trận chiến trước đó của cả hai nơi vụ nổ xảy ra cùng là nơi cả hai đối chiến.

Tại một góc nọ trên phố Bạch Long đang ngồi nhâm nhi cà phê tự pha, tay còn lại cầm một tờ báo thiên địa nội dung bên trong là đang quảng cáo một kỷ niệm 2 năm sáng tác truyện 12 nữ thần của tác giả slaydark các độc giả được quyền thiết kế một món thần bảo rồi đăng trên cộng đồng 12 nữ thần thiên địa hội bản thiết kế nào nhiều lai nhất sẽ được đưa vào trong truyện 12 nữ thần trong thời gian sắp tới.

Đang nhâm nhi cà phê đọc báo thì

" ầm.." một cái cái bàn bị vỡ nát ly cà phê văng xuống đường nước cà phê đổ đầy xuống đất tuy nhiên tờ báo thiên địa vẫn còn nguyên.

Nhìn kẻ trước mặt mình Bạch Long không khỏi bức bối miệng quát lên

" Hắc Long để xem tao xử mày như thế nào "

Phong à không mà là Hắc Long đang chiếm hữu thân xác của Phong nhìn về phía Bạch Long cười cợt.

" đến lúc quấy rồi ".

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Hắc Bạch Song Long

Hai ánh mắt nhìn nhau, bên trong ánh mắt hiện hữu lên một điều đó là thù hận.

Hai tia sáng chọt lóe lên...

"Đế vương giáp".

Cả hai cùng hô to lên

Ngay lập tức từ vị trí của cả hai có biến đổi, quần áo bị xé toạc và rồi chiếc đuôi mọc ra một lớp năng lượng màu trắng đen ngưng tụ rồi bao bọc lấy cả hai...

"đó là gì vậy?"

"không biết nữa! Nhưng nhìn tụi nó kia ngẫu vãi chương" bên dưới khán đài vừa xem vừa bình luận.

Biến hình hoàn tất Hắc Long trong bộ giáp đen quen thuộc nhưng cũng không quen thuộc bởi bộ giáp có thêm một thứ mới đó là

"cánh"

"bọn chúng có cánh" một ai đó hô lên.

Phía bên kia Bạch Long cũng trong bộ giáp trắng với đôi cánh trắng trên lưng

"âm..."

Tả thì chậm nhưng thực sự rất nhanh, nhanh đến mức chỉ trong khoảng khắc đã thổi bay một mảnh lớn của thành phố

"sức mạnh này! Người vẫn không thay đổi" một ít hoài niệm cũ ủa về nhưng...

Bình...bình...vụt...xoạt...

Cả hai lại lao vào nhau rồi cùng bị dư chấn đánh lui về sau.

"đế long kiếm"

Cả hai cùng hô lên

Mỗi bên một thanh kiếm to bự dài hơn Tiểu Long hay Phong triệu hồi nhiều.

Choang...

Một tiếng inh ỏi hai lưỡi kiếm chạm vào nhau tóe lửa

Hắc Long ngay lập tức tung một đám bồi về phía Bạch Long, nhưng Bạch Long cũng không kém ngay khi cú đám sắp chạm mắt gã lách người rồi mượn đà đá xoáy gạt chân Hắc Long.

Hắc Long tung người lên không né chiêu thức rồi dùng kiếm bổ xuống đầu Bạch Long

Bang...

Bạch Long đưa kiếm lên đỡ

"Tiếng gầm của Bạch Long" từ miệng của gã một tia sáng trắng bắn thẳng về phía Hắc Long

"Hắc Long thịnh nộ" Hắc Long tụ ma lực vào nắm đấm rồi đấm thẳng vào chiêu thức của Bạch Long

Ầm

Hắc Long bị dư chấn đánh bay về phía một cái cây nhưng ngay lập tức Hắc Long mượn lực đẩy từ cái cây rồi bật lại một chém vào vai Bạch Long

Bạch Long không kịp né bị dính một nhát vào vai đau đớn, đế vương giáp chỉ chống chịu sát thương của tất cả vũ khí khác ngoại trừ đế vương kiếm của nhau, đế vương kiếm loại kiếm đặc trưng dùng để trị đế vương giáp mỗi người trong thất long đều sở hữu một thanh.

Đưa tay lên sờ vào vị trí vết thương lấy một ít máu đưa lên miệng nếm.

Cảm nhận vị máu tanh nồng hòa nguyện vào lưỡi gã phẫn khích nói

"vị máu tanh nồng này! Đúng là nó rồi thứ ta tìm kiếm một đối thủ xứng tầm."

Vừa nói dứt câu cơ thể Bạch Long đột nhiên biến đổi, toàn thân gã được bao bọc bởi một lớp ma lực màu trắng và rồi bộ giáp vỡ tan thay vào đó là

" vậy "

" hần ta có vậy! Lẽ nào là Long tộc "

" nhưng trong Long tộc ta chưa từng thấy bọn này xuất hiện " đám khán giả lại trầm trở lên tiếng.

Thấy Bạch Long biến đổi Hắc Long cũng biến đổi theo, một nguồn ma lực hắc ám xoay quanh gã rồi bộ áo giáp của gã cũng bị vỡ tanh làm lộ ra Hắc Long trong hình dáng mới, ngầu hơn đẹp hơn hình dáng cũ rất nhiều

" Long Hóa " cả hai cùng thét lên rồi cùng lao vào nhau

Giữa không trung thành phố Xương Rồng hai thân ảnh một trắng một đen lao vào nhau không ngừng nghỉ vậy rồng roi rụng văng tung tóe

Bang...

Lại một pha chạm vào nhau rồi lại bị dư chấn đánh bay Hắc Long bị dư chấn đánh bay lên cao còn Bạch Long thì bị đánh rơi xuống phía dưới

" vũ "

Cả hai cùng thét lên

Thanh Bạch Long kiếm xoay vòng rồi hiện ra một loạt kiếm ảnh phóng thẳng lên không nhằm vị trí Hắc Long mà lao đến.

Trên không trung Hắc Long kiếm cũng xoay vòng rồi tạo ra một loạt kiếm ảnh phi thẳng xuống dưới nhằm vị trí Bạch Long mà lao đến.

Bình...bình...bình...bang...bang...

Tiếng vũ khí va chạm trên không vang vọng khắp thành phố thu hút sự chú ý của Tiểu Long và Ngạo Thiên đang hồi phục sau trận chiến với nhau cách đây không lâu

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Kết thúc và mở đầu

Trận chiến của cả hai vẫn chưa đến hồi kết thì bị một kẻ thứ ba xuất hiện phá đám kẻ đó chính là

" Xích Long "

Cả hai cùng nhìn kẻ trước mặt rồi thốt lên

" ừ! Là tao, tao đến để bán hành cho hai thằng mày nè " Xích Long trong cơ thể Tiểu Long nhìn hai kẻ trước mặt mình đáp

Àm..

Cả Hắc Long lẫn Bạch Long đều bị đánh văng đi nhưng khi Bạch Long sắp chạm đất thì bị một bàn tay ám áp nắm chân kéo lại quăng lên không trung

Àm..

Bạch Long bị một dặm ngay bụng rơi thẳng xuống đất làm một hố cực to dưới mặt đất.

Xích Long cảm phần nhìn kẻ vừa mới xuất hiện phá đám kẻ đó không ai khác mà là Ngạo Thiên với một đôi cánh trên lưng

" tên Quý Thần đáng chết! Để xem ta xử ngươi như thế nào!" Xích Long bực bội nói rồi rút Xích Long kiếm ra lao lên đánh Ngạo Thiên

Trên không trung Ngạo Thiên cười lạnh gã lấy hàng nóng cắt trong nháy mắt ra một thanh kiếm cực ngầu và bao to siêu bự nhìn hình dáng đoán ra chất lượng

" to quá " không chỉ những kẻ bên trong nói mà là cả sân vận động cùng hô lên quả thật rất to chứ không có phóng đại

Rồi thanh kiếm thu nhỏ lại vừa bằng kích cỡ đế vương kiếm

" Thánh kiếm Bình Minh " lão già ngồi cạnh Bạch Mã Ôn hô lên.

Bang...

Hai lưỡi kiếm chạm vào nhau liên tục chém rồi né

Xoạt...

Ngao Thiên bất cẩn bị một nhát ngay hông nhưng hấn nhanh né được nhưng lưỡi kiếm sắc bén vẫn xướt qua để lại một vết cắt vào da của Ngao Thiên

Xoẹt...

Ngao Thiên biến mất giữa không trung rồi xuất hiện phía sau Xích Long

" bình minh trăm " một nhát kiếm nóng rực chém về phía Xích Long

Xích Long chuyên về hệ hòa gĩa có khả năng kháng lửa nhưng khi bàn tay gĩa đưa ra định bóp nát ngọn lửa được tạo ra từ nhát chém thì bất ngờ...

" aaa..." bàn tay gĩa bị ngọn lửa đốt lấy

Thu bàn tay lại Xích Long bắt đầu nghiêm túc với Ngao Thiên xung quanh gĩa ma lực màu đỏ ngưng tụ lại rồi bộ giáp vỡ nát

" tên đó cũng giống hai tên trước " hết bất ngờ này đến bất ngờ khác khán giả chỉ biết trầm trồ thốt lên

" hư cấu đ-t mẹ 800...à mà thôi " gĩa thanh niên vừa thốt lên ngay lập tức hàng triệu ánh mắt quay sang nhìn gĩa với ánh mắt phần nộ

" đ-t mẹ mày! Đây thì hư cấu 800 " một nhóm 6 thanh niên ngay lập tức đề thanh niên kia ra mà đánh.

Quay trở lại trận đấu bên trong thành phố Ngao Thiên và Xích Long sau một hồi giao chiến thì cũng đã thấm mệt cũng như Hắc Long, Xích Long cũng rơi vào trạng thái kiệt sức và trả lại ý thức cho Phong lẫn Tiểu Long.

Trận đấu vẫn chưa ngã ngũ chiến thắng về tay ai vẫn chưa biết bởi Bạch Long cũng đã hồi phục được phân nửa nguồn ma lực và bắt đầu đứng dậy chiến trái với Bạch Long, Hắc Long và Xích Long không có thực thể nên cả hai không có khả năng tự hồi ma lực giống Bạch Long

Bạch Long sau khi hồi phục đã lao lên đánh vào bụng của Ngao Thiên làm tên này đau đớn rơi xuống đất một cái bịch.

Nhìn về phía Phong sau đó quay sang Tiểu Long rồi lại dòm Ngao Thiên gĩa chán nản thốt lên

" xem ra mấy tên cầm đầu đều trốn cả rồi nơi này không có lý do gì để ta ở lại " giây phút mà khán giả tưởng chừng gĩa sẽ tung một đòn đánh bại tất cả thì không Bạch Long dừng lại rồi tạo ra một cánh cổng không gian rồi ngán ngẫm bỏ đi để lại 3 thằng trẻ trâu kiệt sức nằm la liệt trước bao ánh nhìn của khán giả dưới sân vận động.

Ngay khi Bạch Long rời đi Phong, Tiểu Long, Ngao Thiên cả 3 cùng đứng dậy rồi lao vào nhau tên này đánh tên kia, tên kia đánh tên nọ hết gục ngã rồi lại đứng lên cứ như vậy một ngày dài trôi đi

" diệt long áo nghĩa! Hắc Long Cuồng nộ " Phong thốt lên rồi tung một đám thật ngẫu xuống mặt đất, cú đám khủng khiếp thổi bay Ngao Thiên lẫn Tiểu Long ra xa rồi bất tỉnh

Giữa sân đấu à nhằm giữa thành phố xương rồng Phong đang đứng vững tay dơ lên cao ra dấu chiến thắng

" kết thúc rồi " Sát Dạ nói rồi chồm lên đầu một chiếc khăn choàng rồi bỏ đi những nhân vật hàng ghế vip đều rời đi chỉ có khán giả luyến tiếc ở lại xem hết phần trao thưởng.

Bình minh xuyên qua những tán lá chiếu rọi vào trong cửa sổ gọi thẳng vào mặt Tiểu Long đang nằm hồi sức.

" sư phụ con xin lỗi, dù người đã thay con chiến đấu vậy mà "

" đây không phải lỗi của người bởi ta cũng không ngờ Bạch Long lẫn Hắc Long đều xuất hiện "

" nhất định con sẽ đánh bại hắn " Tiểu Long nắm tay siết chặt lại nói.

Tại một khu đất trống Ngao Thiên đang ngồi thiền vận lực, ma lực xung quanh hắn vận vẹo rồi đột nhiên biến mất, mở mắt ra nhìn về phía xa xa tột tự nói với lòng mình rằng

" lần tới nhất định ta sẽ không thua ".

Riêng về Phong đang nằm hồi sức vẫn chưa tỉnh nên không có gì để bàn còn tiền thưởng của hắn tất nhiên Minh Châu đã nhận dùm và cất bên người.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 39: Lạc trong rừng

Trên đỉnh của một ngọn núi cao vô tận hai người đàn ông đang ngồi uống rượu làm thơ rồi lại kể về sự đời buồn tẻ.

"slay khi nào thì hoàn thành 12Nữ Thần! Bộ truyện cũng đã được 2 năm rồi "

" các hạ đừng lo thời gian còn dài và ta còn trẻ " Nốc một ngụm rượu rồi trả lời

" trẻ? Ngươi đã 38 rồi còn gì. Bất người ta chờ mãi cơ "

" thông cảm ta bị thằng M10 phá nên hiện tại đang thiếu nợ " gắp nốc một ngụm rượu rồi buồn bã kể

" cái tội ngu...thấy cũng tội mà thôi cũng kệ."

" vậy khi nào Phong Bụi Phiêu Lưu Ký của ngươi hoàn thành hả? Thần Dâm Đại Hiệp? "

" chắc tầm cuối năm "

" vậy sang năm tầm tháng 6 ta sẽ hoàn thành hoặc có lẽ sẽ sớm hơn.

" chắc không?" Ngươi kia hỏi

" chắc " slaydark đáp chất nịch

" vậy ta sẽ đợi, à mà ta với ngươi xuất hiện hơi nhiều rồi! Ngươi và ta nên im lặng mà rút khỏi truyện.

Suy nghĩ hồi lâu slaydark gật đầu chấp nhận.

Bầu trời đêm huyền ảo, ngàn ánh sao mỏng lung phản phát khắp nơi trên bờ cõi.

Giật mình tỉnh giấc Phong không biết mình đang ở đâu trước mắt hắn bây giờ là khu rừng phía dưới một ngọn núi cao treo veo.

Píp...píp...píp...

Vật kì lạ hình chữ nhật mà hắn có khi được kẻ tên slaydark đưa vào thung lũng Thiên Địa đột nhiên phát sáng báo hiệu có tin nhắn.

Mở tin nhắn ra bên trong là một dòng chữ:

" ta đã thu xếp tất cả mọi việc trên đảo ngươi cứ yên tâm mà tu luyện "

Không hiểu kẻ kia đang dở trò gì nhưng hiện tại hắn đang ở một nơi mà ngay cả bản thân cũng không biết rõ.

Một cảm giác lạnh sống lưng bắt đầu truyền đến cảm giác ớn lạnh toàn thân này chỉ có thể là...

" M....Ma...." Phong la toáng lên rồi chạy chối chết vào trong rừng.

Chạy một hồi lâu Phong quay đầu lại

" trời đ-..." Phong thốt lên khung cảnh thì đã thay đổi nhưng con ma áo trắng thì vẫn còn nguyên đó và cái khoảng cách vẫn không thay đổi.

Biết làm sao khi thẳng tác giả đã muốn Phong ngậm ngùi chạy tiếp vào trong, càng chạy vào trong cây cối càng âm u che lấp luôn cả ánh trăng bên ngoài những con gió đêm lạnh lẽo thổi ngang qua tâm thần mệt mỏi của Phong.

" d..ừ..ng...dừng lại...ta chạy hết nỗi rồi..." dơ hai tay lên ra dấu đầu hàng Phong ngồi bẹp xuống đất để cho ma nữ kia muốn làm gì thì làm.

" chịu dừng lại rồi hả " ma nữ áo trắng hỏi.

" chạy hết nỗi rồi " Phong đưa hai tay lên xoa bóp đôi chân mỏi nhừ của mình mà đáp.

" ai kêu ngươi chạy mà ngồi đó than "

" không chạy cho người bắt ta hả? Ừa? Chẳng phải người là ma hay sao? Sao hiền quá vậy " Phong ngờ ngác hỏi lần đầu tiên trong đời gặp ma hiền.

Nói hiền thực ra là có lý do, chuyện cũng lâu lắm rồi từ cái lúc mà thằng Phong còn rất là bé, nó đi vào ngôi nhà bỏ hoang rồi gặp ma còn bị rượt chạy sml luôn chứ, mãi đến sao này mới biết con ma đó là do thằng anh nó giả hù nó kể từ lúc bị hù đó thì nó bỗng sợ ma đến giờ.

Đoạn trên là chuyện chưa kể nên bây giờ kể quay lại với thằng Phong của hiện tại

" người muốn gì?" Phong hỏi.

" cắt khỏi khu rừng " ma nữ lạnh lùng quát.

" chuyện nhỏ! Nhưng để sáng hẳn nha, em sợ ma lắm "

Nhìn điệu bộ chết nhất của Phong càng làm cho ma nữ càng thêm bức mình

" cắt! Ngay lập tức."

Dù sợ nhưng Phong biết mình không nên ở lại vậy là hần lẳng lẳng mà tìm đường trở ra.

3 ngày sau...

Cánh rừng già âm u trĩu lá những quả trên cây chín mùi rơi rụng dưới những tán cây

" cái này lá há miệng chờ sung phải không ta " nhìn tình trạng của mình mà nhớ lại câu nói rất hay trong sách lớp một.

Đã ba ngày kể từ khi gặp ma nữ Phong bị ám cả ngày lẫn đêm dù hần làm gì cũng có ma nữ áo trắng phía sau.

Nguyên nhân là hần càng đi càng lạc, càng lúc càng tiến sâu vào trong rừng hơn đến đây thì đã ba ngày, Phong đang nằm dưới một cái cây già xum xê quả, hần đang nằm để đợi từng quả chín rụng rơi xuống để ăn lấy sức rồi khỏi khu rừng..

" Thiên đường " Phong thốt lên.

Trước mắt hần bây giờ một ngôi làng nằm sâu bên trong khu rừng.

Bước từng bước vào làng Phong hí hửng chờ mong sự chào đón nồng hậu nhưng không...

" có thằng đột nhập!!! Trói nó lại "

Vậy là thằng Phong nhọ đã bị bắt trói rồi bị nhốt bên trong một cái l-ng củi chờ ngày làm thịt à nhằm chờ ngày tra khảo.

" nó đây thưa già! Bớ thằng đột nhập vào làng trộm chó đây ạ " tên lính làng dẫn đầu chỉ vào Phong rồi hô to lên nói cho vị trưởng lão già nua kẻ mà hần gọi là Già.

Vị tộc trưởng nọ nhìn sang Phong rồi lão hỏi

" này là ai? Vào làng này làm gì?"

" dạ! Thưa trưởng lão đẹp trai nhưng không kém phần tiêu soái đáng về hào hoa phong lưu lãng tử dạ em là Vô Thanh Phong bị lạc trong rừng nên vào làng xin chút thức ăn mà không có ai chỉ thấy mỗi con chó rất đẹp nên định sờ tý xíu ai ngờ...bị bắt vô đây " Phong vừa kể vừa khóc lóc tỏ vẻ oan ức còn vị trưởng lão kia thì có vẻ rất thích những câu nịnh nọt của Phong.

Nhìn dáng vẻ xanh xao vì đói của Phong làm cho một vài người trong làng đồng cảm với hần liền mạnh dạn tiến lên xin giúp hần.

Hành động của những người dân trong làng khiến Phong không khỏi xúc động khi được tận mắt chứng kiến lòng khoan dung độ lượng,

- tũn.

Phong đưa tay lên gỡ cái đầu tỏ vẻ không cố ý rồi nhìn về phía những dân làng đang cầu xin cho hần với nét mặt đáng thương khó tả, mặc dù là giả tạo nhưng có một vài người lại khóc không phải vì lòng khoan dung mà là lòng thương hại.

Được sự cầu xin tha thiết của dân làng cuối cùng Phong cũng được đem đến một ngọn núi với một cái hành trang đầy ứ thức ăn.

Cảnh sắc tuyệt mỹ như chốn bồng lai không khí trong lành để chịu đứng trên đỉnh núi mà cảm thán nét đẹp của tự nhiên

" Aaaaaaa...." Phong thét lên.

Âm thanh của hần vang vọng khắp nơi của ngọn núi như đã xa đi nỗi phiền muộn bấy lâu ma nữ kia kể từ khi hần bị bắt thì cũng không còn gặp nữa vậy là Phong lại tiếp tục lên đường tìm đường xuống núi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Viễn Cổ Đồ Long

Trong một cái trần nhỏ dưới chân núi Bà Đen một thiếu niên đáng vẻ như ăn xin đang ngồi ăn ổ bánh mì ốp la với tốc độ chóng mặt, thấy vậy một bà lão đi ngang qua liền để lại cho hắn 5 ngàn đồng rồi lặng lẽ rời đi bất ngờ trước hành động của bà lão hắn liền định ngồi dậy chạy theo để trả lại nhưng chân hắn đã không còn sức nữa có lẽ vì đói quá chăng, những người xung quanh thấy thế cũng tiến đến người 5 ngàn người 10 ngàn cứ như vậy phút chốc trước mặt hắn đã thành một đống tiền lẻ mặt dù hắn không hề mong muốn.

2 giờ sau...

"cuối cùng cũng đã có sức đi tiếp rồi " nói đoạn hắn ngồi dậy phui phui mớ cát bụi dính trên người rồi lại tiếp tục cuộc hành trình mà không có hồi kết này.

"ĐUÔI THEO...ĐỪNG ĐỂ CÔ TA CHẠY THOÁT " sau tiếng la là một nhóm người cười linh mã đang đuổi theo một cô gái quá trẻ tuổi tầm 18 nàng mặc một chiếc áo thun trắng cùng với chiếc váy ngắn màu xanh lam.

Bịch...

Mãi mê bỏ chạy mà không để ý đường xá cô nàng tông thẳng vào tên ăn xin vừa mới hồi sức

Tên ăn xin bị tông trúng văng thẳng về sau để lộ ra một khuôn mặt tuấn mỹ phiêu lãng hắn không ai khác mà chính là Phong sau mấy ngày trời đói khác khi cố tìm đường xuống núi.

"khà khà có dịp cho ta thể hiện rồi " miệng nhếch lên ra vẻ phách lối Phong lao lên tung một đám cực mạnh xuống mặt đường làm một hố cực lớn ở giữa phố khiến đám linh mã không thể tiếp tục truy đuổi.

Cô nàng kia ngay lập tức nắm tay áo Phong lôi hắn đi về một nơi khác

"cảm ơn đã cứu tôi...tên của tôi là Xuân Quỳnh vậy còn anh " cô nàng cười tươi nói.

"tên của tôi hả à...ờ là Xuân...Diệu, tên của tôi là Xuân Diệu " Phong cố nghĩ ra một cái tên và vô tình nhớ đến nhà thơ Xuân Diệu mà hắn rất ngưỡng mộ.

"cũng là Xuân mà là Xuân Diệu " nàng nói tiếp.

"mà sao bọn họ đuổi theo nàng vậy " Phong nghi hoặc hỏi bởi lẽ người bình thường thì làm gì bị truy đuổi đông như vậy chỉ có người này đã làm ra chuyện động trời nào đó mới bị như vậy mà thôi.

"tôi chỉ mượn bản đồ Viễn Cổ Đồ Long mà thôi " nàng nói rồi lấy ra một tấm bản đồ mà không phải bản đồ chính xác hơn là một tờ bản đồ không bút tích.

"nàng đang đùa đấy sao? Nó chỉ là một tấm giấy trắng thôi mà " càng lúc Phong càng tò mò hơn về cô nàng mới quen này

"nhìn này "

nói rồi nàng lấy ra một lọ nước rồi đổ lên tờ giấy điều kì lạ là không một giọt nước nào dính lên trang giấy trắng, kế tiếp nàng dùng một vật hình chữ nhật trông y như chiếc bật lửa dập bỏ rồi bật cái công tắc lên, tức thì một ngọn lửa được sinh ra sau đó nàng đưa tờ giấy vào đốt nhưng cũng như cái lọ nước kia tờ giấy vẫn y nguyên không một chút sức mẻ, thậm chí nàng còn dùng dao cắt hay xé ra làm đôi nhưng cũng không thành.

"nó là thứ gì vậy " lần đầu tiên thấy một trang giấy phải nói là siêu con mọt nó bên khiến hắn ngày càng hứng thú với cái nơi tên Viễn Cổ Đồ Long đó.

"nó được làm từ da của loài rồng " một câu nói khiến Phong không khỏi kinh ngạc.

Rồng là gì chứ? Một giống loài mạnh mẽ về thể chất lẫn xuất mạnh, ngay cả trong người hắn còn lưu trữ linh hồn một con rồng cực kì bá đạo kia mà. Vậy mà ngay bây giờ đây trước mắt hắn là một tấm da rồng điều này cho thấy rằng loài người đã từng đánh bại và tiêu diệt được rồng.

"ngươi sao vậy? " thấy Phong cứng đờ này giờ nàng liền hỏi.

"không có gì! Vậy chúng ta nói đến đâu rồi " Phong ra vẻ như không có gì xảy ra nhưng nét mặt hắn làm sao giấu được một người thông minh như Xuân Quỳnh cơ chứ.

Dù đã nhận ra Phong có chuyện đầu đuôi nhưng nàng không quan tâm mà quay sang hỏi hấn có muốn cùng đi Viễn Cổ Đồ Long hay không? Nàng hỏi bởi lẽ một mình nàng đến đó cũng sẽ không thể nào trở về được nếu như đi một mình.

Tuy hơi áp úng một hồi nhưng Phong cũng gật đầu đồng ý bởi hấn có vẻ thích thú với cái nơi thú vị đó.

" vậy giờ chúng ta phải làm sao?" Phong hỏi? Dù có trong tay bản đồ nhưng không có chỉ dẫn thì tìm bằng niềm tin.

" đợi đến tháng cô hồn sẽ rõ " nàng nói nhưng điệu bộ cực kì bí mật.

" tháng cô hồn tức tháng 7 không biết có gì xảy ra nhĩ?" Phong nghĩ thâm dù tò mò nhưng hấn biết đây là chuyện cơ mật không tiện hỏi thêm.

Đời là vậy biết nhiều quá sẽ không tốt cho sức khỏe hơi lạc đề nhưng mà kệ.

Tháng cô hồn chỉ 1 tháng nữa là đến trong lúc đó Phong phải nghĩ cách để ẩn náu tránh bọn người truy đuổi bằng cách hoán đổi cho nhau.

Một tháng dài rộng rãi trôi qua...

Dưới một khu nhà trọ một đôi nam nữ đang thu dọn hành trang chuẩn bị rời đi, người nam thân hình thon gọn rương mặt thanh tú và duyên dáng. Còn người phụ nữ thì xấu xí cũng với quả ngực to đùng đương nhiên phải to rồi bởi bên trong là 2 trái lựu kia mà, người nam chính là Xuân Quỳnh còn người nữ chính là Phong trong lột cái trang tên là Xuân Diệu.

Vài tiếng sau...

Một cái bàn thờ được bày ra tại một ngọn đồi vắng trên đó đủ thứ như nhan hoa quả tiền vàng âm phủ cùng với một cái lư hương.

Đọc chú ngữ sau đó đốt hết số tiền vàng âm phủ rồi bỏ vào một cái thao nhôm để ở dưới bàn thờ rồi nàng dẫn Phong đến một gò đất trống khác sau đó lấy tấm bản đồ ra soi với ánh trăng, phải là soi với ánh trăng, ánh trăng hôm nay có khác đôi chút so với thường ngày bởi nó là...

- huyết nguyệt? Ánh trăng được nhuộm trong một màu máu báo hiệu cho một tai ương đang diễn ra tại một quốc gia bé nhỏ nọ.

Ánh trăng soi gọi vào trong tấm bản đồ rồi hiện lên một tấm bản đồ kì bí, như lời dặn dò Phong thanh thủ vẽ lại một tấm bản đồ thứ hai trước khi bức tranh bản đồ kia biến mất.

Tại một quốc gia nhỏ tên là Ngao quốc là một phần phản động của Chu Tước đế quốc mà thành ở đây có một cảnh tượng rừng rợn mỗi khi nhắc tới không khỏi khiến người ta nổi da gà...

Một con rồng với màu tím toàn thân, nó đang không ngừng phá hủy mọi thứ xung quanh tên của nó có lẽ ai ai cũng biết một con rồng chỉ xuất hiện lúc huyết nguyệt và hủy diệt mọi thứ mà nó nhìn thấy tên của nó là Nguyệt Long.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Hoang Mãng Thảo Nguyên

Ánh trăng đang dần tàn đi cũng là lúc Phong vừa hoàn thành bức tranh bản đồ.

Trở về căn nhà trọ thu dọn hành lý rồi chuẩn bị một số đồ đặc thức yếu cho chuyến đi, theo suy đoán của Phong hành trình này ít nhất cũng kéo dài vài tháng chứ không phải giỡn chơi, vậy là một loạt thức ăn dự trữ siêu khủng cũng may nhần không gian của hấn đủ rộng để chứa toàn bộ chỗ thức ăn cùng với một ít thảo dược, lảng lộn trên giang hồ nhiều năm tập cho Phong khả năng sinh tồn hoang dã mà ít người có được.

" chàng đã thu dọn xong chưa " Phong hỏi bởi cả hai vẫn còn cái trang, vai diễn của họ là một đôi vợ chồng trung niên.

Cũng như Phong, Xuân Quỳnh chuẩn bị khá nhiều đồ đạc đa phần là quần áo cùng một ít mỹ phẩm dưỡng da.

Dưới căn nhà trọ một cỗ xe ngựa đã được chuẩn bị sẵn để có thể xuất hành bất kì lúc nào.

Khiến một ít đồ lặt vặt mà Phong nghĩ không cần thiết phải bỏ vào nhần ra ngoài rồi ngò người lái xe khiên lên hộ.

" Tất Cả Đã Sẵn Sàng.. Vậy Chúng Ta Lên Đường "

Cỗ xe ngựa nhanh chóng rời đi mà không hề hay biết rằng có một nhóm người bí mật đang âm thầm theo dõi bọn họ.

Ngựa cũng giống linh mã nhưng tốc độ và thể lực thì vượt trội hơn hẳn cũng chính vì vậy mà Phong nhanh chóng đến hoang mãng thảo nguyên, là một khu đồng bằng rộng lớn ở trên đó có các loài linh thú hung hãn sinh sống điển hình như Ngao Khuyển, Hỏa Hùm, Thiên Khuyển,...dù là địa điểm nguy hiểm nhưng cũng là nơi kiếm sống của những người đánh xe đơn giản là do họ có kinh nghiệm dày đặc nên có thể dễ dàng băng qua mà không bị một đợt tấn công nào cả.

Bầu trời cũng đã xế tà vì tài xế nọ liền chọn một cái cây khá to làm địa điểm nghỉ ngơi cho ngựa hồi phục bởi nó cũng chạy liên tục suốt một ngày dài dằng dặc.

Mở hành trang ra rồi ném cho Phong một ít thức ăn dự trữ rồi quay sang chỗ khác lấy trong nhẫn ra một cuốn sách rồi đọc, đọc sách chưa được bao lâu thì bất ngờ một mùi thơm phùng phất phả vào mũi nàng, làm cho nàng không thể tập trung đọc sách được quay sang thì ra là do Phong đang nướng thịt gà, mùi thơm bốc ra từ con gà ướp chao đang được Phong đưa qua đưa lại trước ánh lửa một cách điệu nghệ.

" ực..."

Tiếng nuốt nước bọt của nàng tuy không to nhưng nhờ có thính giác của rồng khiến Phong nghe rất rõ, hẳn quay sang nhìn nàng mà cười cợt, như hiểu được ý Phong nàng đỏ mặt quay đi chỗ khác rồi lại tiếp tục đọc quyển sách vẫn còn dang dở.

Một lát sau...

" của nàng đây " Phong nói rồi chìa cái đùi gà mới chín lên trước mặt nàng, nhưng nàng một chút cũng không động đến.

" vẫn còn giận ta chuyện khi nãy sao?" Thấy nàng không thèm ăn dù Phong đã dâng đến miệng

" ai thèm! Ngươi tự mà ăn đi " hừ ".

" nếu nàng không ăn thì ta ăn vậy " nói rồi Phong lấy cái đùi gà về bỏ qua một bên sau đó xé từng bộ phận trên con gà mà ăn.

Mỗi khi Phong xé thịt đến đâu mỡ chảy ra đến đó vị chao mặn mặn ngọt ngọt bên trong từng miếng thịt và cả độ giòn khi cắn phải " ùi chao tuyệt cú mèo " " chẹp chẹp " hẳn vừa ăn vừa chẹp lưỡi thỉnh thoảng còn đưa ngón tay dính mỡ cho vào miệng mà mút " chùn chụt " làm nàng thêm nhỏ dãi nhưng hiển nhiên vẫn không đụng vào 2 cái đùi gà được Phong để ở trước mặt và tất nhiên thằng Phong cũng ngồi đối diện nàng mà ăn, cuối cùng cũng hết con gà hẳn liền đưa tay lên định lấy 2 cái đùi nhưng đã không kịp nữa rồi, dục vọng đã chiếm lấy nàng cầm 2 cái đùi gà 2 bên vừa ăn vừa làm điệu bộ y chang Phong khi nãy, nhìn nàng ăn không khỏi khiến Phong bật cười.

Vài tháng sau...

" cuối cùng cũng vượt qua hoang mãng thảo nguyên " Phong vừa cười vừa vận động tay chân chuẩn bị cho chặng đường cuối cùng, mấy tháng dài ngồi trên xe ngựa sốc lên sốc xuống làm cái mông hẳn như muốn nở hoa.

Đội người đánh xe đã đi khuất Xuân Quỳnh liền lấy tấm bản đồ ra xem, theo như tấm bản đồ sau khi vượt qua hoang mãng thảo nguyên rồi nói tiếp là cánh rừng ăn thịt người, cái tên như vậy vì hầu như ít ai trở về được khi đã tiến vào trong. Sau khi tạm biệt Phong và Quỳnh thì người đánh xe cũng rời đi, nhưng cỗ xe ngựa chưa chạy được bao xa thì có một con dao bắt ngờ lao đến găm thật sâu vào đầu gối.

Rừng ăn thịt người là một khu rừng cây lâu năm cùng với một số ma thú ăn thịt đủ thể loại, ngoài ra còn có một số loại thực vật ăn thịt người rất nguy hiểm, nhưng đó chả là gì so với quái vật của rừng loài rắn lục 9 đầu được cho là thứ đáng sợ nhất khu rừng với thân hình có 9 cái đầu và kích thước khá to khiến nó trở thành thứ sinh vật nguy hiểm nhất của rừng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: CỬ ĐẦU XÀ (rắn 9 đầu)

Nói sơ về Việt Nam linh giới vì kinh tế vốn phát triển không được hiện đại nên đa phần diện tích đất nước toàn là rừng già và cây cối, đồi núi, thôn, trấn,...rất ít các khu đô thị sầm uất, chỉ có trong thành thì dân chúng đông đúc còn các vùng ngoài thì thưa thớt thỉnh thoảng vài trăm mét mới có 1 thị trấn hoặc 1 thôn,...

Trong khu rừng ăn thịt nơi rừng già rậm rạp ấy Phong đang vác một chiếc balo to tướng còn Xuân Quỳnh thì bình thản mà đi như chẳng mang một chút hành lý gì, thực ra là có nhưng hành lý của nàng đã được Phong vác.

Trời đã xế trưa...Phong ngồi ngay một góc cây cổ thụ vừa ngồi ăn chút thức ăn dự trữ và tranh thủ nằm xuống gốc cây nghỉ ngơi hồi sức, còn về phần Xuân Quỳnh thì vẫn như lúc ban đầu nàng mặc một chiếc váy màu xanh dương tay cầm quyển sách ngồi chéo chân trên một rễ cây cổ thụ ở phía đối diện.

Nằm ở phía đối diện Phong không khỏi nuốt nước miếng ừ ừ, hai mắt chăm chú nhìn vào khe hở bên trong chiếc váy màu xanh dương...bên trong chiếc

váy ấy là một lớp vải màu trắng...à không mà là một chiếc quần lót màu trắng.

Vì nằm ở phía đối diện nên Phong nhìn rất rõ còn về phần nàng thì chắc có lẽ vẫn đang chăm chú đọc sách nên không hề hay biết rằng có một tên biến thái đang ngắm quần lót của nàng với ánh mắt dâm dê và phê như con tê tê.

Rầm rầm...

Một tiếng động vang vọng cả khu rừng làm chim bay tán loạn theo sau tiếng động đấy là cả một loạt linh thú đang chạy như điên về phía cả hai.

"éc éc.. éc...bò...ùm...bò...be...be..."

Tiếng kêu của muôn thú vang vọng khắp nơi Phong đang không hiểu chuyện gì đang xảy ra thì âm thanh cây cối ngã có lẽ càng lúc càng gần...đường như có thứ gì đó khủng khiếp và khổng lồ đang di chuyển với tốc độ rất nhanh...

Thứ đó càng lúc càng đến gần rồi im lặng...vài phút trôi qua vẫn là không khí im lặng đó. Sau một hồi quan sát cả hai vẫn không tìm được chút manh mối nào về sự hiện diện của một thứ nào có vẻ là khổng lồ cả vậy là cả hai trở về trạng thái ban đầu như không có chuyện gì xảy ra...nhưng cả hai người họ đã làm to ngay khi âm thanh kia im lại không phải vì thứ kia ngừng di chuyển mà thứ kia đang di chuyển chậm lại với thân hình khổng lồ và toàn thân trong một màu xanh lá thứ đó ẩn mình vào những cái bụi dây leo mọc um tùm trong khu rừng và từ từ tiến gần về phía của cả hai

"cẩn thận..."

Một âm thanh quen thuộc phát ra trong đầu Phong làm hắn bừng tỉnh vội quay lại đề phòng nhưng đã quá muộn...

Ngay khi Phong quay lại một cái đầu khá to với đôi mắt đỏ như máu, miệng nó đang há to để lộ ra hai chiếc răng nanh màu xanh dài nhọn đang tấn công về phía Phong...

Tà sao đây nói chung là quá nhanh nên không biết tà làm sao cho người ta hiểu chỉ biết rằng trong khoảng khắc ấy Phong đã bị quái vật của khu rừng rắn lục chín đầu nuốt chửng...

"Xuân Diệu "

Nàng hét một tiếng rõ to nhưng tiếc là hắn đã không còn đề mà nghe nữa, nàng khụy xuống đôi chân bất lực trước sinh vật khủng bố kia...cổ tay nàng siết lại tỏ vẻ không cam tâm chịu chết tại nơi đây nhưng khổ một điều...đôi chân của nàng một bước cũng không nhúc nhích nổi nữa.

Sau khi một cú tấp trúng Phong thì tám cái đầu còn lại quay sang nhìn về phía Xuân Quỳnh với điệu bộ đói khát bởi thân hình nó khá to trong khi Phong lại quá bé chỉ đủ nhét kẻ răng nó thôi.

Một cái đầu háo ăn đang định xông đến định một cú nuốt trọn lấy nàng giống với những gì vừa diễn ra với Phong cách đây vài phút trước...nhưng cái đầu đó chỉ khi cách nàng vài mét nữa thì bỗng khựng lại, nó chăm chú chìn vào cái đầu thứ chín của mình, cái đầu vừa nuốt Phong không hiểu sao nó cứ tỏ vẻ đau đớn rồi nó phun ra một thứ gì đó rất màu đen.

Vật màu đen vừa được phun ra ngay lập tức biến mất...rồi bất ngờ xuất hiện trước cái đầu thứ năm đang định tấn công Xuân Quỳnh.

"Hắc Long trảm "

Phong hô to lên, một đường kiếm khí màu đen khê lướt lên chém bay cái đầu thứ năm của con rắn, máu bắn ra tung tóe văng cả lên người Xuân Quỳnh đang quỳ gối rất gần chỗ đó.

Ngay khi cái đầu thứ năm rơi xuống đất vang lên một cái "bịch" thì một đường kiếm ánh lại lao đến nhắm vào cái đầu thứ nhất nằm ngoài cùng từ trái qua

Ầm...ầm...

Đường kiếm bay ngang qua...nhưng chỉ tiếc một điều là nhát chém đó đã được con thú tránh né thành công.

Tám cái đầu còn lại của con rắn bắt đầu "phùng" lên thủ thế, có vẻ con thú đang rất giận tất nhiên là nó giận rồi một cái đầu của nó vừa bị chặt đi mà.

"chỉ là một con nghiệt súc mà cũng dám tấn công ta sao "

Phong nói, trong ngữ khí tỏ vẻ lạnh lùng, giận dữ...

Vừa chông thấy Phong, Xuân Quỳnh như được tiếp lên hi vọng nhưng nàng không biết kẻ trước mặt nàng có phải là Phong hay không hay chỉ là một láng khách đi ngang qua...

"Xuân...D..iệu...là...ngươi, là ngươi có phải không? " nàng hỏi nhưng trong ánh mắt lộ vẻ mong đợi.

Rồi kẻ mặt giáp đen kia quay lại nhìn nàng một hồi khá lâu...rồi khê gật đầu xác nhận.

Con rắn vốn bị mất một cái đầu đã lộ về gần dữ nhưng giờ nó lại càng giận thêm vì kẻ chặt đầu nó lại bỏ nó không thèm chú ý gì đến nó, trông khi linh thú rắn chín đầu đến đây là vì nó cảm nhận được ma lực của loài rồng kẻ thù không đội trời chung với loài rắn, chuyện vốn đã rất lâu rồi khi loài rắn cổ xưa chúng cũng như loài cá chép đều có khả năng hóa rồng nhưng cá chép hóa rồng chỉ là lời bịa thực chất rắn mới chính là loài có khả năng hóa rồng nhưng vì một sự cố ngày xưa nên loài rắn đã không còn khả năng hóa rồng nữa...đó là vì bốn cái chân khi xưa mỗi con rắn khi sinh ra đều có chân và khi trưởng thành sẽ mọc sừng và bay được và người ta gọi chúng là rồng, nhưng đó là khi xưa còn hiện tại đã tìm ra con rắn nào có chân mà không phải rắn mỗi kỳ không nha,...đó là chuyện của rắn còn vấn đề đã xảy ra sự cố gì mời theo dõi Phong Bụi Phiêu Lưu Ký để biết thêm chi tiết.

Con rắn lao lên tám cái đầu cùng tấn công về phía Phong, nhưng những cái đầu ấy ngay lập tức chuyển hướng sang bên phải rồi lại truy đuổi theo Phong, với sức mạnh hiện tại của mình Phong muốn đánh hạ con thú cũng rất khó, nhưng Phong hiểu một điều cứ một ngàn năm rắn sẽ mọc một cái đầu với chín cái đầu tức nó đã sống hơn chín ngàn năm, với tuổi thọ như vậy Phong cũng có thể đoán ra sức mạnh của nó cũng thuộc hoạn A hoặc mạnh hơn là S bởi Phong dễ dàng chặt đầu của nó mà không hề tốn nhiều sức lực, không phải vì chất lượng thanh kiếm trên tay Phong, cũng không vì sức mạnh của hân mà bởi vì con rắn chủ quan không hề phòng bị nên mới bị một cú bất ngờ chứ bình thường Phong mới nhất trúng cũng đã khó huân hồ Xuân Quỳnh vẫn đang ở đó Phong không thể chiến đấu bởi Xuân Quỳnh thực lực cực kì thấp không có khả năng bảo vệ bản thân được.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Cái chết của tài nhốt

Đùng...đùng...đùng...

Mây đen mù mịt giăng kín cả bầu trời, kèm theo đó là những hạt mưa nặng trĩu đang tuôn rơi xuống rừng ăn thịt.

Trong khung cảnh ấy có một cặp nam nữ đang ngồi dưới một cái hốc cây được tạo ra từ một cây cổ thụ, người nam toàn thân chi chít những vết thương, còn người nữ đang ra sức băng bó những vết thương kia.

"học...học...học..."

Phong thờ dốc, hân đang hô hấp bằng miệng, ánh mắt trông một mối vô cùng cũng phải thôi hân vừa chảy qua một trận thập tử nhất sinh cơ mà.

Nhớ lại khung cảnh trước đó...

Phong đang di chuyển từ cảnh cây này sang cảnh cây khác, nhưng vẫn không quên quan sát rắn chín đầu ở phía sau, những cái đầu của rắn chín đầu cứ phóng lên tấn công hân liên tục như không để cho hân ngừng nghỉ, cái đầu nâu vừa tấp hụt ngay lập tức một cái đầu khác tiến lên với tốc độ càng lúc càng nhanh, riêng Phong vừa bận tránh né nhưng phải luôn quan sát phía trước trong vô cùng chật vật.

Nhưng con người đương nhiên có giới hạn chỉ trong một thoáng Phong đã bị rắn chín đầu bắt kịp cũng phải thôi việc chênh lệch cấp độ đã khiến Phong vô cùng mệt mỏi, nhưng hân hiểu dừng lại đồng nghĩa tự xác thế nên Phong tiếp tục chạy chỉ có chạy và chạy...

Thời gian trôi đi cuối cùng Phong cũng gần đến giới hạn, tốc độ hân chậm dần thể lực cũng bị hao mòn khá nhiều và cuối cùng...một cái đầu thật to khê cán qua...nhưng Phong đã kịp tránh né tuy nhiên hân vẫn bị sườn ngang vai tạo ra một vết thương khá nặng..bị trúng đòn cơ thể Phong bắt đầu có chuyển biến lạ không chính xác hơn là hân đã trúng độc, cũng như bao loài rắn khác rắn chín đầu cũng có nọc độc, thể nhưng độc của nó không nguy hiểm đến tính mạng con người hay thậm chí là các loài vật khác mà chỉ gây tê liệt trong một khoảng thời gian khá dài dù chất độc có khả năng tê liệt nhưng nó cũng có điểm yếu đó là một khoảng thời gian sau mới phát huy tác dụng.

Tuy bị trúng độc nhưng Phong cũng không có ý định dừng lại toàn thân bắt đầu vận sức hân chạy nhanh hơn nhưng hướng chạy này lại sang một hướng khác...

2 tiếng đồng hồ sau...

Trong khu rừng ăn thịt ấy một vật thể khổng lồ đang càn quét những cái cây trên đoạn đường đi của nó...phía trước nó...là một cơ thể thiếu niên đáng yêu một mối đang chạy rất nhanh...và rồi bóng hình đó đột nhiên biến mất trước sự ngỡ ngàng của con rắn...

Quay lại vài tiếng trước ngay khi bị trúng độc Phong đã kịp nhớ đến một bí kỹ được Vô Danh truyền thụ vào dịp lạc trong rừng nó có tên là Ảo Ảnh Phân Thân, tuyệt kỹ này cho người dùng tạo ra một phân thân cực giống mình và kéo dài vài tiếng, ngay khi bị trúng đòn Phong đã dùng Ảo Ảnh Phân Thân để tạo ra một phân thân còn bản thể chính nhanh chóng chui vào một bụi cây gần đó để nấp còn phân thân chuyển hướng và đánh lạc hướng con rắn còn hân thì tranh thủ trở lại rìm Xuân Quỳnh nhờ vào sự may mắn hay nhờ mặt lín tác giả mà nó tìm được Xuân Quỳnh trước khi hoàn toàn trúng độc và được nâng diu vào một hốc cây để ẩn nấp và chữa trị.

"ư...l...ạn...h...lạnh...quá...ư..." Phong rên rỉ, cơ thể hân lấm tấm mồ hôi nhưng bên trong thì lạnh cứng, mồ hôi chảy đầm đìa trên cơ thể chỉ còn mỗi cái quần của hân, nguyên nhân là vì hân không cử động được còn cái áo đã bị con rắn cắn rách mất tiêu, nhìn Phong vì mình mà bị như vậy trong lòng nàng sinh ra một cảm xúc xót xa, nhưng nàng chỉ có duy nhất một bộ đồ khi Phong chạy đến vì lo sợ con rắn truy đuổi nên nàng đã từ bỏ chỗ hành lý của mình để đưa Phong bỏ trốn, ngoài trời đổ mưa những hạt mưa lấm tấm bùn cứ tuôn xuống hơi lạnh lan tỏa khắp nơi đôi lúc một vài cơn gió khẽ thổi qua cũng

đu làm người ta nổi da gà nhưng...đâu phải vì thế mà nàng bỏ mặc hần..

Sột soạt...

Âm thanh gì đó...chính xác là tiếng còi đồ, trong hốc cây âm u lạnh lẽo Xuân Quỳnh còi trần ngồi co rúm vào sát bên trong còn Phong trên người hần bây giờ đã có thêm một chiếc áo sơ mi xộc trắng.

"ư...urm..." Phong lại tiếp tục rên rỉ, lần này cơ thể hần lạnh hơn khi nãy.

Xuân Quỳnh cắn chặt môi lại tay đang làm một hành động khiến ai cũng phải kinh ngạc mặc dù chả có ai ở đó để kinh ngạc, nàng đưa tay vào chiếc túi đựng sách của mình như đang mò tìm thứ gì đó điều bộ khá gấp rút...và rồi từ tay nàng một vật màu đỏ khá to và dài được lấy ra.

Hai bàn tay nàng bóp chặt vật đó, đôi môi nàng khê há ra ngậm vào phần đầu vật đó rồi "phập" một cái, âm thanh như có gì đó vừa được sức ra...

Phùng...

Một ngọn lửa cháy lên bao trùm không gian đen tối ấy, vì có ánh sáng nên ta có thể nhìn rõ vật được nàng đem ra là một cây đèn cầy hay còn gọi là nến,...vân vân và mây mây...

Nàng định dùng lửa từ cây nến để sưởi ấm chẳng? Không! Không phải nàng dùng nó để dễ dàng tìm đồ trong túi.

Sau một vài phút lục lọi cuối cùng nàng cũng lấy ra một con dao bấm hiệu Ya Xua đáng cứu thế cái tên nghe thì bựa nhưng nó là tên của một cửa hàng vũ khí chất lượng cao do một nhóm người ở một nơi xa xôi nào đó bày bán, chất lượng thì cao thật nhưng chỉ thua hàng Việt Nam chất lượng cao mà thôi.

Lúc này đây Phong lại càng rên lên và lần này còn to hơn lần trước, độc ngoài khả năng tê liệt ra còn có khả năng băng hàn khiến người bị trúng lên cơn sốt nặng trong vài ngày...hoặc vài tiếng...

Tách...

Con dao bấm mở ra...nàng đưa nó lên trước mặt Phong

Rẹt...rẹt....

Một tiếng rò to...

Nhưng theo sau đó không có tiếng thét nào vang lên cả.

Chính xác âm thanh đó phát ra khi nàng cắt chiếc một bên váy của mình thành một mảnh vải lớn rồi dùng nó quấn quanh người Phong.

Dù đang hôn mê nhưng mũi Phong vẫn còn hoạt động, mũi hần không ngừng hít mùi hương phát ra từ chiếc váy của nàng.

Ầm..

Aaaaaa...

Nàng thét lên, không biết từ khi nào mà nàng đã ôm chặt lấy hần

"ám quá" nàng nghĩ thầm rồi nhìn xuống cội nguồn của sự ám áp đó một gương mặt thân thuộc và tuấn mỹ đang nằm rên rỉ trước ánh mắt nàng.

"tại sao? Gương mặt hần khi ngủ lại dễ thương đến thế này? Mình sao vậy chứ?"

Nàng thầm nghĩ đến một chuyện gì đó rồi bất chợt hai gò má nàng ửng hồng, hai tay nàng đưa lên xoa xoa hai bên má rồi lắc đầu liên tục chả hủ nàng đang nghĩ gì, rồi đôi mắt nàng lim dim lại...

"nặng quá...sao mí mắt mình bỗng trở nên nặng trĩu như thế này" nói rồi nàng gục xuống ngủ thiếp trên người hần.

Việt Nam..

21 giờ 51 phút đêm ngày 5 tháng 8 trong khung cảnh trời mưa tầm tã, tại khu vực Sài Gòn chính xác hơn là quận 2.

Ngay tại một bãi đất trống là một cuộc đụng độ giữa hai băng nhóm giang hồ một trong số đó có một gương mặt rất quen thuộc đối với Phong kẻ mà hần luôn căm giận từ tận đáy lòng hình bóng ấy đã in đậm trong người hần...kẻ đó không ai khác chính là Tài Nhót hần đang bị thương máu chảy ra liên tục tuy nhiên hần không phải kẻ sắp kia đời kẻ chuẩn bị lừa đời chính là thủ lĩnh của băng nhóm kia, hần đưa cây mã lên cao rồi chuẩn bị chém xuống nhưng đáng tiếc thay trên trời cao một tia sét không lồ oanh tạc bầu trời đánh xuống cơ thể hần, trước khi hần kịp nhận ra...

"KHÔNG.....!!!"

Hắn gào thét lên, hai mắt hắn mở tung ra nhưng...nơi hắn đến là một nơi tối tăm âm u và có chút ghê rợn...

Phùng...

Không gian sáng rực lên kèm theo đó là một giọng nói...

" chúc mừng người kẻ được chọn "

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Kẻ địch mới

Con mưa dài dằng dặc suốt một đêm dài vẫn chưa thấy hồi kết...

("").

Không biết đã ngủ li bì được bao lâu Phong bắt đầu tỉnh lại, nhưng hắn chợt nhận ra một điều là cơ thể hắn nặng trĩu như có một hòn đá nặng vài chục ký đè lên.

" lẽ nào là ma đè! Trời ơi con đã làm gì nên tội "

Vẫn chưa mở mắt hắn nghĩ thầm trong đầu, rồi cố gắng mở mắt nhưng trái với suy nghĩ của hắn, mắt đã mở nhưng cảm giác nặng nề bên trên vẫn còn đó, hắn đưa tay lên để đẩy vật đó ra thì bất giác một mùi hương ngọt ngào xông thẳng vào mũi kèm theo đó là một cảm giác mềm mại nơi bàn tay...

" cái...cái gì thế này? Sao lại mềm và đàn hồi dữ vậy? Lẽ nào là..."

Hắn cố tưởng tượng rồi phê quá nên bóp vào vật đó luôn cảm giác mềm mại nơi bàn tay làm thẳng em của hắn bỗng ngóc lên không rõ nguyên do, những ngón tay cứ xoa xoa vào vật đó sau đó thì...

Ya....aaaaa.....

Một tiếng thét chói tai vang lên, nhận ra tiếng thét đó là của Xuân Quỳnh hắn vội buông vật đó ra rồi hô lên...

" Xuân Quỳnh nàng ở đâu? Đã xảy ra chuyện gì? Có nghe tiếng ta thì trả lời đi " Phong lo lắng thét lên.

Nhưng im lặng không có bất kì tiếng đáp trả, Phong vội vận ma lực lên, tức thì từ ngón tay hắn bắt ngờ xuất hiện một ngọn lửa màu xanh, ngọn lửa bùng cháy thấp sáng cả hốc cây, lúc này mắt Phong đã quen dần với ánh sáng...hắn vội quay đầu về hướng tiếng hét khi nãy thì...

" Ô Mai Gót " Phong thốt lên, ánh mắt hắn kinh ngạc tột độ.

Xuân Quỳnh đang ngồi co rúm sát bên cạnh hắn, hai má nàng ửng hồng trông vô cùng đáng yêu, kèm theo đó là thân hình gợi cảm của nàng trong lót nội y màu trắng, một bên chiếc áo ngực bị tuột xuống để lộ ra một trái vú trắng tinh bóng loáng trên đỉnh của trái vú một cái đầu ti hồng hào tươi trắng, chiếc eo thon gọn uốn éo kết hợp với chiếc quần lót hai dây của nàng thì càng thêm quyến rũ, đôi chân dài cùng với cặp đùi thon càng thêm sức hút mê hoặc lòng người, bờ mông căng tròn ẩn hiện sau lớp vải, Phong liếc mắt về bên phải thì bất ngờ trông thấy chiếc váy và cái áo của nàng đang nằm lẫn lộn cạnh đó, hắn không phải kẻ ngốc mà không nắm bắt được tình hình, rồi Phong cho tay vào nhấc lấy ra một bộ đồ của hắn sau đó đưa sang cho nàng.

Nhận bộ đồ của Phong nàng nhanh chóng mặc vào tuy nhiên trên má nàng vẫn còn đó nét e thẹn.

Cả hai rơi vào trạng thái im lặng, Phong không biết bắt đầu từ đâu, còn về phần nàng chắc vẫn còn ngại chuyện ban nãy nên cũng không muốn nói chuyện thêm, rồi Phong lên tiếng xé tan bầu không khí yên tĩnh đó...

" nàng ổn chứ? Trong lúc ta bất tỉnh đ...ã...đã xảy ra chuyện gì?" Phong hỏi nắm tay siết chặt lại.

" sau khi người bất tỉnh..." nàng bắt đầu kể lại tất cả cho Phong nghe.

Nghe xong Phong vội quay sang cảm ơn nàng lúc này trời cũng đã tạnh mưa, bầu trời đen lúc này đang dần dần biến mất những tia sáng bắt đầu xuyên phá lớp mây đen kia để mang ánh sáng đến với khu rừng.

Tại vị trí ban đầu nơi đã bị rấn chín đầu tấn công Phong tìm lại được chỗ hành lý của nàng thế nhưng nàng chỉ lấy duy nhất túi quần áo còn toàn bộ mỹ phẩm chỉ lấy một ít rồi vứt lại toàn bộ.

Tại một cái cây cách đó không xa một nhóm người mặt đồ đen đang quan sát từ xa bằng ống nhòm, mãi mê quan sát mà họ không hề hay biết rằng một

con vật khổng lồ với tám cái đầu à không mà là chín cái đầu vì cái đầu kua quá nhỏ nên không thấy, đó chính là cái đầu đã bị Phong chém đứt bây giờ đã mọc lại vừa tốc độ khá nhanh chắc cũng tầm vài ngày nữa nó sẽ trở lại thành chín cái đầu to tướng thôi.

Khè...

Ầm..

Rất nhanh con dã thú đã tấn công, nhóm người vận đồ đen ngay lập tức bỏ chạy tán lạn nhưng cũng có vài tên không chạy kịp đã nhanh chóng thành buổi sáng cho nó.

" chủ nhân cứu em " tên thang niên hô lên rồi bị con rắn nuốt gọn vào bụng.

Vài ngày sau...

" nơi này là Viễn Cổ Đồ Long sao?" Phong chỉ tay vào vách núi hình rồng rồi hỏi.

" ừm " Xuân Quỳnh gật đầu.

Nàng lấy trong túi ra một chiếc gương rồi gọi thẳng vào ánh sáng mặt trời.

Điều kì diệu đã xảy ra tia sáng chiếu vào gương sao đó chiếu vào vách đá từ vách đá chiếu gọi về phía một tảng đá, tảng đá bị ánh sáng chiếu vào bắt đầu tách ra làm đôi để lộ ra một vị trí hình đầu rồng kế tiếp nàng lấy trong túi ra một vật gì đó hình đầu rồng, rồi lắp vào khe hở thật trùng hợp vật kia lại vừa y chang.

Ầm...ầm...

Một vòng xoáy ma lực bỗng xuất hiện trên vách rồi dần hình thành một cánh cổng không gian.

Bộp...bộp...

Tiếng vỗ tay bắt đầu vang lên từ vị trí phía sau Phong và Xuân Quỳnh bất ngờ xuất hiện một đội siêu nhon đen chính xác là nhóm áo đen đã bám theo cả hai suốt cuộc hành trình.

Lão già cầm đầu miệng ngâm điệu xì gà mà hút phi phèo, sau đó gã nhìn qua Xuân Quỳnh với ánh mắt cực kì dâm dục rồi lão cất tiếng nói

" muốn sống thì cút khỏi đây! À quên con người yêu mày thì để lại...he..he..he..."

Lão cười thật ghê tởm, nhưng Phong biết tình huống của mình trận chiến với rắn chín đầu đã phần nào lấy đi một lượng lớn ma lực của hắn, hắn tuy mạnh nhưng cảnh giới cũng chỉ là cấp C ma lực có giới hạn, còn về những tên kia thì thực lực vô cùng cao có thể nói nếu Phong chọn cách chiến đấu hắn sẽ chết, liếc mắt qua nhìn Xuân Quỳnh một cái rồi Phong nở một nụ cười nham hiểm miệng cất tiếng nói thật to:

" ĐƯỢC THÔI...!!!CÁC NGƯỜI MUỐN LÀM GÌ NÀNG THÌ TÙY! Nhưng mà...NHƯNG MÀ TA KHÔNG ĐỊNH GIAO NÀNG CHO CÁC NGƯỜI ĐẤU LỬ CẶN BẮ!!!" Phong hét lên rồi nắm tay Xuân Quỳnh nhảy vào trong cánh cổng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Bụi Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.